ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

3 динара

БРОЈ 1152

25. I 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

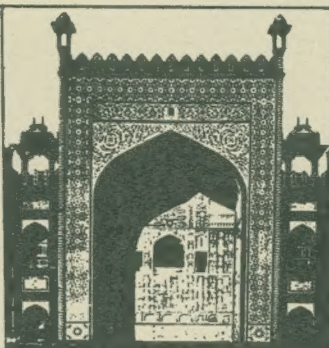
КОМПЛЕТАН СТРИП
БАЈКЕ

Ripley **Веровали или не!**

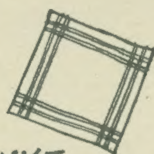
НАЈВЕЋА ЦИЦИЈА У ИСТОРИЈИ

РУСКА ПРИНЦЕЗА **СОФИЈА ВОЛКОНСКА** (1784-1868) ИМАЛА ЈЕ ДНЕВНИ ПРИХОД ОД 15000 Н. ДИНАРА И ПОСЕДОВАЛА ЈЕ ОГРОМНЕ КОМПЛЕКСЕ ШУМА А ИПАК ЈЕ ЈЕДИНУ ВАТРУ У СВОЈОЈ КУЋИ ЛОЖИЛА ПО ЈЕДНОМ ЦЕПАНИЦОМ КОЈУ БИ СВАКОГ ДАНА ЧИРАЛА СА ЈЕДНОГ СКЛАДИШТА ДРВА.

МИРИСНА ЏАМИЈА

У КАРИДУ (ИНДИЈА) САГРАЂЕНА ЈЕ ПОМОЋУ МАЛТЕРА КОЈИ ЈЕ БИО ПОМЕШАН СА 3500 КИЛОГРАМА ШАФРАНА ТАКО ДА ЊЕНИ ЗИДОВИ И ДАНАС, ПОСЛЕ 650 ГОДИНА, ЗРАЧЕ БЛАГ МИРИС.

ВЕЛИКЕ

ПАМУЧНЕ МАРАМИЦЕ

УПОТРЕБЉАВАНЕ СУ НЕКАД НА ИНДОНЕЖАНСКОМ ОСТРВУ БУТОНУ КАО НОВАЦ.

МОРСКИ БЕСКИЧМЕЊАК НАЗВАН

ДАЛИЈА АНЕМОНА

КОЈА СЕ ХРАНИ РАЧИЋИМА ДОБИО ЈЕ ИМЕ ПО ТОМЕ ШТО БОЈОМ И ОБЛИКОМ ПОДСЕЋА НА ЦВЕТ ДАЛИЈУ.

НЕВЕСТА И МЛАДОЖЕЊА

У ГВИНЕЈСКОМ ПЛЕМЕНУ КАРЕНГЕ **ЗА ВРЕМЕ СВЕЧАНОСТИ СКЛАПАЊА БРАКА НОСЕ НА ЛИЦУ МАСКЕ** И НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ЧАК НИ СВАТОВИМА ДА ИХ ВИДЕ.

ХЕРМАН НИЛСЕН

ИЗ КОЛСТЕБРОА, У ДАНСКОЈ, ЗА ОПКЛАДУ ОД 120 Н. ДИНАРА КОТРЉАО ЈЕ ЈЕДАН КЛИКЕР 9 КИЛОМЕТАРА.

1152

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● припадници афричког племена Вахехе тако спретно баратају копљем да без грешке погађају циљ удаљен и по сто педесет метара.

● месо крокодила има укус сличан свињском месу. Најукуснији део на крокодилу је реп.

● све бројке, због њиховог различитог облика, не разазнајемо подједнако добро. Најјаснија је

јединица. По лакоћи разазнавања бројке бисмо могли поставити овим редом: 1, 7, 0, 4, 3, 2, 9, 6, 5, 8. Издалека се осмица, петица и тројка лако замене.

● почев од 1924. године до данас у Совјетском Савезу прстеновано је око три милиона птица-селица.

Птице које су носиле прстен са ознаком Москве, налажене су касније на свим континентима, па чак и на Антарктику. Изузетак је једино Јужна Америка.

● кућна мува лети у затвореном простору брзином од око 8 километара на сат, а нешто брже напољу.

● манија за бројањем назива се у психијатрији аритдотимија. Од ње су патиле и неке чувене личности. Кажу да је Наполеон улазећи у какав нови град увек бројао прозоре.

● у старој Спарти васпитање женске деце било је регулисано законом. Пошто би напунила седам година женска деца долазила су редовно на јавне вежбе.

Те су вежбе биле: рвање, трчање, скакање, бацање обруча и копља, певање и играње у колу.

● врло је тешко разликовати врану од гаврана. Али ипак се може: гавран има нешто дуже и шиљастије перје на грлу него врана.

● трава ће убудуће моћи да расте и на стенама и на бетону: до овог закључка дошли су недавно учесници међународног скупа ботаничара у Гисену у Западној Немачкој. Опити које су неки стручњаци вршили показали су да се то може постићи ако се помеша семе траве и материје које задржавају воду, као што су ђубриво и тресет.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

1152

МОРАО ЈЕ ДА ПУ

УЗАЛУД ЈЕ МЛАДИ ЂОРЂЕ УБЕЂИВАО ОЦА ДА ПОЂЕ СА ОСТАЛИМА. — ЈА БЕЖАТИ НИТИ СМЕМ НИТИ ХОЋУ! — БИО ЈЕ УПОРАН СТАРАЦ.

Већ се било добро смрачило кад се Карађорђе уморан вратио од стоке коју су чобани чували у шуми. У дворишту провери да ли је све мирно, а онда приђе кући и виде да унутра има некога. Турци! Та 1786. година била је на изглед мирна, али турски притисак био је све тежи а и освета Срба све чешћа.

Карађорђе у вајату остави своју дугачку пушку па са два пиштоља и јатаганом заденутим за појас уђе унутра. На простртој постељи поред ватре седела су три Турчина и пушила на чибук. Карађорђева мајка Марица спремала је вечеру.

— Добро вече! — рече Карађорђе.

— Бог добро дао — отпоздравише незвани гости.

Карађорђе седе на троножац поред ватре према Турцима. У соби је владала тишина. Једино се чуло чангрљање судова.

— Ко ти је ово, газдарице? — упита један Турчин.

— Син — одговори Марица.

ПОБИЋУ ИХ НОЋАС!

Поново настаде непријатна тишина. Карађорђе је замишљен гледао у ватру, а Турци га испод ока загледали. А онда ће онај:

— Вала, газдарице, овај твој син је прави хајдук.

— Није ага! — одврати Марица. — Он је као и остала царева раја.

Карађорђе букну у лицу, устаде и изађе. Ускоро и мајка пође за њим.

— Ове ћу побити ноћас! — рече јој Карађорђе у дворишту. Мати га само погледа.

— А где је отац? — упита Карађорђе.

— Спава.

— Добро је, да не смета. А ове ћу побити... — прогунђа и оде низ двориште.

Стари Петроније био је Карађорђев очух за кога се Марица преудала кад јој је први муж, Карађорђев отац, умро. Карађорђе га је волео јер је био добар и пажљив према пасторцима. Само, нису се увек најбоље разумевали. Петроније је био миран и бојажљив, а Карађорђе напрасит и храбар. Зато му и би мило што је стари већ заспао.

Кад се мало смири, Карађорђе поново уђе у кућу. Мајка је већ дала вечеру млађарији, млађој браћи и двема сестрама, и послала их да спавају. Турци су седели поред ватре, а Марица им послужила вечеру. Карађорђе седе на свој троножац и поче џарати ватру. Разговора није било. Турци су јели за синијом и мљацкали без журбе, чешће погледајући Карађорђа испод ока.

— Шта ти је, влаше, то за појасом? Као козје ноге... — упита један.

— Пиштољи, ага! — одговори Карађорђе.

— Чудна ми чуда! Зар и то може да пуца?! — дирну га онај Турчин и сва тројица се гласно насмејаше. Карађорђе се уздржа да не прасне и ништа не одговори. Али, Турчин му није дао мира.

— Како би, болан, ти тиме убио човека? Кажи!

ШТО БИ — БИ

Карађорђу више није требало.

— Ево, овако — рече па потеже пиштољ и испали га право Турчину у груди. Онда потеже брзо и други, па њим уби другог Турчина. Трећи се још није ни повратио од чуда кад Карађорђе потеже јатаган и прободе га. Турчин паде.

Неколико тренутака владала је мучна тишина: насред собе три мртва човека, по поду крв! Карађорђе и Марица су немо гледали у тај призор пред собом. А онда се Карађорђе покрену.

— Што би — би! — рече и поче да купи оружје погинулих.

— Шта ћемо сад? Где ћемо их? — упита Марица.

— Скинућемо прво све са њих, па их онда покопати.

Кад су сахранили Турке, Карађорђе покупи њихове ствари и однесе недалеко у шуму. Ту их сакри у једну

— Вала, газдарице, овај твој син је прави хајдук! — рече један Турчин Марици.

ЦА!

шупљу букву а онда се врати и покупи турске коње. Једног узјаха, а два поведе.

ДА БЕЖИМО?!

— Чујеш — рече мајци полазећи — ово ће Турци дознати... Ја идем да побијем коње па ћу до кума Ђорђа да спреми скелу.

— Да бежимо?! — упита мати.

— Морамо!

Карађорђе је гонио коње до изнемоглости кроз ноћ обасјану месечином. Дубоко у шуми два коња уби а трећег опет узјаха и одјури на Умку.

Кући свог кума Ђорђа Остојића пришао је опрезно, па кад виде да је около мирно, залупа на врата.

— Ко је?! — зачу се из куће.

— Ја сам, куме. Отвори!

Реза зачангрља и на вратима се појави Ђорђе скелеџија.

— Које зло у ова доба? — упита.

— Побих тројицу па миваља бежати — поче Карађорђе без околишања. — Хоћеш ли да ме превезеш?

— Хоћу, где год треба. Него, уђи да данеш душом.

Карађорђе уђе и, не седајући, попи мало ракије. Са Ђорђем се договори да га сутра рано чека са скелом у Дубоком, на Сави, а онда узјаха коња и одјури кући, у Тополу. Стигао је пре сванућа и нашао мајку како га чека са завежљајима ствари које је требало понети.

— Зови оца и децу, а ја одох да јавим комшијама. Да не страдају улудо.

НЕМА ВРАЋАЊА

Сунце је било већ добро одскочило кад је Карађорђева породица са комшијама кренула према Дубоком да би се пребацили преко Саве у Срем. Тридесет и пет људи, жена и деце, натоварених стварима, корачали су што су брже могли. Кад су ушли у Дубоко, би им лакше — ту Турци не залазе јер се никад не зна одакле ће пушка планути! Али, скелеџије још није било.

— Ама, хоће л' доћи? — упита стари Петроније нестрпљиво.

— Ћути, отац! — рече Карађорђе. — Кум Ђорђе је човек од речи.

— Али, нема га!

— Још му није време. Доћи ће.

— А ако не дође, шта ћемо онда? — наваљивао је Петроније.

— Доста, отац! — преки де га Карађорђе и седе на један пањ. Поседаше и људи око њега, на шта је ко имао. Ћутали су у ишчекивању, али Петроније никако да се умири.

— Знате ли ви, људи, да ми све остависмо?!

— Носимо главе, кукавче! — одсече Марица.

— Ако кажемо аги да су хтели да нас побију, неће нам ништа.

— Нема враћања, отац! — викну Карађорђе и мрко погледа очуха. Уто наиђе скелеџија и сви поскакаше. Људи покупише своје ствари и кренуше према месту на коме је Ђорђе оставио скелу. Само се Петроније није ни померио.

— Хајде, шта чекаш? — викну Марица. Петроније од махну главом:

— Ја не идем!

Људи застадоше, уморни и уплашени. Подне је већ одмакло, Турци могу кренути за њима. Треба журити.

— Шта кажеш, отац? — накостреши се Карађорђе.

Петроније је дрхтао, био је као у грозници.

— Млад си и луд. Турци ће нас пронаћи и све побити. А ако кажемо да су нас она тројица напала, све се може скончати глобом.

— Не будали, Петроније, већ полази! — умеша се један домаћин. И остали почеше да га наговарају да крене, али Петроније је остајао при свом.

ПУЦАЊ У ДУБОКОМ

— Ти си луд! — викну Марица.

— Ви сте луди, а ја одох. Зар да пустим да развуку и спале све што сам стекао. Боље вам је да не бежите.

Петроније се окрену и полако крену. Видећи да ће бити зла, жене закукаше, деца почеше да плачу. Карађорђе је нервозно гризао нокте, а Петроније се све више удаљавао.

— Сине Ђорђе! — повика Марица. — Што ћутиш, што га не вратиш?!

Карађорђе је и даље гризао нокте. Мајка му приђе и ледено га погледа.

— Зар он да нас изда? Врати га сине, ако бога знаш. Ако неће, убиј га.

— Не дај, Ђорђе, да због лудог изгинемо! — повикаше остали. — Заустави га или убиј!

Карађорђе као да се трену. Скочи и потрча за Петронијем.

— Отац, врати се! Зар оволика нејач да страда?

— Вероваће нам ага!

— Луд си, отац! — дрекну Карађорђе и зграби га за рамена. — Турци раји не верују!

— Све ће нам, Ђорђе, пропасти!

— Стећи ћемо друго.

— Ја бежати не смем нити хоћу — рече Петроније и пође.

Карађорђе је остао иза њега као скамењен.

— Врати се, отац, убиће те!

Стари је корачао као у бунилу, ногу пред ногу не окрећући се. Карађорђе по теже кубуру и упери је на кума.

— Удри, побратиме, или ћете сад обојица од мене погинути.

Ђорђе скелеџија подиже пушку и нанишани. Стари је одмицао.

— Отац, последњи пут те зовем: врати се ил' ћеш погинути.

Петроније и не застаде.

— Пуцај! — викну Карађорђе куму. Овај клекну, нанишани и пушка проломи Дубоко. Петроније паде. Људи су стајали укочени, без речи. А онда Карађорђе приђе очуху.

— Ех, отац, нашао си што си тражио. Боље ти један него оволики народ.

Кад су старог Петронија сахранили у Дубоком, скела је у први мрак понела бегунце преко Саве у Срем.

С. М.

— Отац, последњи пут те зовем, врати се ил' ћеш погинути! — викну Карађорђе. Петроније се није ни окренуо и он нареди: — Пуцај!

ДИКАНТРОП И ВЕСНАСАПИЕНС

Н. ЛЕКИЋ — НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ — Л. СРЕДАНОВИЋ

САМИТ* САСТАНАК ГЛАВНИХ ГЛАВОЊА

МАМОКРАТИЈА ИЛИ МАТРИЈАРХАТ = КАД У КУЋИ И ДРУШТВУ ВЛАДАЈУ МАМЕ

ИДУЋЕГ ПЕТКА: ЗАКОНИ ДИВЉИХ ВРЕМЕНА!

НИСАМ ИЗВРШИО ЗАДАТАК!

КОМЕСАР БУТУМ ИЗМАКАО СЕ НЕКОЛИКО КОРАКА ОД НАЧЕЛНИКА ШТАБА И — СТРОПОШТАО СЕ НА ЗЕМЉУ! ДРУГОВИ СУ ПРИТРЧАЛИ ДА ГА ПОДИГНУ...

Сав задихан у штаб Треће санџачке бригаде утрчао је Слободан Тузлић-Бутум.

— Друже начелниче — обратио се начелнику бригаде Жарку Видовићу — Златарци питају да ли да се помере улево.

— О, то си ти, Бутуме! Здраво! Боље да се помере. Уосталом, нека сами процене ситуацију. Него, Бутуме, добро си ми дошао, као поручен. Имам за тебе хитан задатак!

Млади политички комесар Прве чете Првог батаљона Треће санџачке бригаде Слободан Тузлић, познатији по надимку Бутум, преморен је и исцрпљен, али о томе не размишља. Далеко иза њега, у прошлости које се, чини му се, више и не сећа, остало је студентско доба на Београдском универзитету.

НЕМАЧКИ ПСИ КИДИШУ

Овде, у планинским крајевима северне Црне Горе, североисточне Херцеговине и југоисточне Босне већ данима, од 15. маја 1943. године, све се тресе и пролама као да су се отворили и небо и земља. Све тутњи, пуца и руши се од страшних ратних окршаја.

У своју V офанзиву Немци су довели 127.000 војника против 19.000 партизана од којих је сваки пети рањеник или тифусар. На колоне рањеника на стазама и под крошњама дрвећа обрушавају се непријатељски авиони у ниском бришућем лету. Крвожедни, одлично дресирани немачки пси кидишу на изнемогле и рањене чим им нањуше траг. Трећа санџачка бригада штити рањенике, а налази се и у заштитници Треће дивизије. У близини тече Сутјеска.

Бутум замишљено клима главом, спреман је да крене на задатак. Начелник Видовић наставља:

— Пођи што брже можеш до штаба Четвртог батаљона. Како знаш и умеш пронађи где се сад налази штаб, предај ово наређење и хитно натраг са њиховим извештајем. И ти, одмах сада, прочитај наређење да знаш о чему се ради!

Бутум с наређењем нестаде у оближњем честару.

Немачки авиони спуштају се до самих крошњи откачињући бомбе и штепујући митраљезима. Погођена стабла падају уз прасак и свом силином забијају се у земљу. Рањеници посустају, они тешки су на носилима: Маршеви су све напорнији, напади непријатеља све чешћи.

Бутум кривуда док му меци шишају око главе. Повремено се баца на земљу, а хици око њега копају рупе у тлу. Он отприлике зна где би морао да буде штаб Четвртог батаљона, али у овом хаосу тешко је прићи командним местима која су под непрекидном ватром. Осим тога, положаји се стално мењају, све је у покрету. Бутум се уз пут и распитује где је штаб и уместо одговора машу му руком у правцу одакле допире ватра.

КОГА ДА ПОШАЉЕМ?

Одједном, Бутум осети оштар бол у левом куку — то је немачки куршум погодио циљ. Рана га боли и јако крвари. Млади комесар је стеже руком, покушава да се покрене, иде некако, али од извршења задатка нема ништа. Одлучује да се врати назад, у штаб бригаде.

Повијен, лица искривљеног од бола, држећи се за рањену ногу, Бутум се као утвара појавио код Жарка Видовића. Његов извештај је кратак:

— Морао сам да се вратим, друже начелниче. Рањен сам, једва сам се довукао... Ето, нисам извршио задатак!

Видовић га је забринуто погледао:

— Јеси ли тешко рањен, Бутуме? Мораш хитно у болницу! А, како је доле, код Четвртог батаљона, мора да се гадно туку?! Да ли су далеко одавде?

Бутум тужно одговори:

— Ваљда није тешка рана, а само је мало недостајало да извршим задатак! Четврти батаљон води тешку борбу. Мора да су ме Немци приметили и отворили ватру, ја сам њих видео. Био сам на стази кад су припуцали... Иначе, батаљон се налази иза прве косе, кад наређење већ није предато, да бар штаб зна где је батаљон!

— Јасно је, Бутуме, да ниси могао даље. Не секирај се, сви те добро знамо као борца који увек извршава задатке — тешио га је Видовић. — Иди, превиј рану, болница је ту, крај нас... Али, шта да радим сад, немам више ниједног курира, по коме да пошаљем наређење? — вајкао се више за себе.

Бутум се озбиљно замислио. По Видовићевим речима и забринутом лицу видело се колико је ситуација озбиљна.

— Ништа, па кад је тако... да покушам још једном. Наређење мора што хитније у батаљон, одлагање може да буде опасно...

— Не можеш, Бутуме, са том раном. Боље пожури на превијање, биће још задатака, потребан си нам. Снаћи ћу се ја већ некако.

Али, Бутум је, стежући рану руком да не крвари, био упоран.

— Ја ћу полако, не брините. А као да ме је мало и бол попустио — рече и несигурно одгега вукући рањену ногу.

Другови из штаба забринуто су гледали за њим све док се није изгубио у шумарку. Тло се тресло од експлозија, шрапнели су падали на све стране, меци су пљуштали као најгушћа пролећна киша.

САМО ЈЕДНА РАНА

У штаб бригаде стално стижу тужне вести о погибији овог или оног друга. Води се борба на живот и смрт. Воја Лековић, заменик политичког комесара бригаде, сваког часа прима нове извештаје. И он је рањен у акцији успостављања везе са штабом Пете пролетерске бригаде. Ту је и Иван Милутиновић, члан Врховног штаба. Порука Врховног штаба гласи: „Нема одступања!"

Одједном, као гром из ведра неба, у штаб бану Бутум сав у болној гримаси. Још више је храмао. Пришао је Жарку Видовићу и тешко дишући поднео извештај:

— Задатак сам извршио! Предао сам, друже начелниче, наређење Четвртом батаљону. Ево њиховог одговора штабу!

Видовић је узео извештај и почео да га чита отпоздравивши Бутуму који се измакао неколико корака и — стропоштао на земљу! Жарко и Воја притрчали су да га подигну, али је за младог политичког комесара било прекасно. Бутум је био мртав!

Партизани су се брзо окупили око мртвог друга са капама у рукама одајући му пошту. Неко је шапатом упитао:

— Да није можда сад залутало неко зрно?

Прегледали су га пажљиво. На Бутуму је била само једна рана, она на куку! Неко је гласно заридао. Видовић је зарио лице у шаке. Тако се Трећа санџачка бригада опростила од свог јунака.

Ђ. П.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

АРАПИ

1

АРАБИЈА — Арапи су семитски народ који је првобитно живео на азијском полуострву Арабији, највећем на свету, у родовском уређењу, бавећи се углавном номадским сточарством. Насеља су подизали у пустињским оазама, недовољним да пруже гостопримство толиким племенима. Најразвијенија област била је Хеџас са градовима Меком и Медином. Ту су се укрштали каравански и поморски путеви и развили занати и трговина од Средоземља и Црвеног мора до Персијског залива и Далеког истока.

2

МУХАМЕД — Оснивач је муслиманске вере ислама. Родио се 570. у племену Корејшита. Као младић био је гонич камила и пратилац каравана. Долазећи на путовањима у додир са хришћанима, Јеврејима и

4

УЈЕДИЊЕЊЕ — Мухамед није био само верски пророк са огромним утицајем на масе већ и веома вешт политичар. Религија коју је проповедао послужила је као основа за уједињење услед сиромаштва завађених племена и за формирање снажне арапске државе. Његово учење прихватила је и владајућа класа која се дуго опирала јер је живела од многобоштва. Мир и уједињење у VII веку ојачали су Арапе и у економском погледу и покренули их на сеобе и освајања и према западу и према истоку.

5

УМЕТНОСТ — Захваљујући додиру са другим народима Арапи, који раније, услед сиромаштва, нису развили сопствену оригиналну уметност, примају туђу удахњујући јој своју машту, жеље и схватања.

Рођен је пророк

верницима Заратустре упознао је њихове религије што се одразило у његовом учењу. По легенди почео је да проповеда када је имао 40 година. Његово учење придобило је народ, али се није допало владајућој класи. Мухамед је морао да бежи из Меке.

3

ИСЛАМ — Суштина Мухамедовог учења је да постоји само један бог, Алах, а да је он, Мухамед, његов пророк. Добри људи иду на небо, зли у пакао. На небо иду нарочито ратници пали у боју за веру и тамо уживају рајске сласти. Дужности верника су молитве, једномесечни пост једном годишње, давање милостиње сиромасима, одлазак на ходочашће бар једном у животу, учествовање у ратовима. Забрањен је алкохол, месо „нечистих" животиња, на пример, свиње, коцкање и наплаћивање камате.

Нарочито успешно баве се архитектуром, подижу огромне дивно украшене грађевине снажних вишебојних купола, експериментишу са луком и сводом. Лепота се, по њиховом мишљењу, састоји у реду, боји, величанствености, супротности и понављању истих елемената.

6

МУЗИКА — Одиграла је важну улогу у животу Арапа који су је дубоко осећали и дали јој веома личан и оригиналан печат. Музика је пратила војску у рату и на парадама, била саставни део породичног живота и јавних свечаности. Арапи су сматрали да музика може да изрази свако осећање, да подигне дух, утеши, охрабри, подари праву срећу. Главни инструменти били су бубањ и мали добош, флаута и леут. И, мада је Мухамед био против музике сматрајући је некорисном, није успео да је искорени.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ЧУДО ОД ГРАЂЕВ

Да код деце и младих кости нису много гипкије него код одраслих, после сваке и најобичније фудбалске утакмице било би потребно бар 10 кг гипса!

Људско тело толико је сложене грађе а та „машинерија“ ипак тако беспрекорно функционише да је с правом проглашена за неоспорно највеће чудо света!

Као и свака зграда и човек има своје темеље на које се ослања. Уместо попречних греда и челичних стубова — ми имамо кости. Природа је очигледно била издашна кад нам је доделила кости — равно 208! То није све: свакој од њих прецизно је одређено колико ће бити дугачка, већ према томе где је смештена и какав ће облик имати. Да ли ће бити пљосната или обла, где ће почињати кривина, све то зависи од тога каква је њена улога. На крају, све су кости повезане у једну целину која заједно с мишићима учествује у изvођењу сваког покрета. Али, све то не би било могуће да није једне „ситнице“.

НИШТА БЕЗ ЗГЛОБА

Скелет, а заједно с њим и мишићи, био би потпуно неупотребљив кад не би постојали зглобови. И не само то, без зглобова ми бисмо трпели ужасне болове због трења костију. Зглобови се налазе између костију и пресвучени су хрскавицом тако да при покретима не осећамо никакво трење. Обично и не мислимо на њих док нам се не деси да у игри или на поледици ишчашимо неки од њих. Па и тада он је одиграо улогу спасиоца: да није било њега, при таквом паду сигурно бисмо поломили кост.

И, кад смо већ код прелома, природа као да је мислила на децу. Код њих, као и код младића и девојака, у костима има доста хрскавичаве материје, па су им кости гипкије и отпорније на разне механичке ударе. А кад се већ деси да се кост сломи процес који природа тада отпочиње је просто фантастичан.

На оба преломљена краја кости стварају се нове коштане ћелије које почињу да се приближавају једна другој тачно у правцу прелома. Ништа мање чудно није и то што се те нове ћелије стварају само до тренутка кад кости поново срасту, кад аутоматски престаје процес окоштавања! Око сломљеног места таложи се доста дебео слој калцијума и због тога је кост на сраслом месту чвршћа него на другом здравом месту.

Код одраслих све то иде много теже. То није једина разлика између младих и старих кад су у питању кости.

ПРАВИ ШЛЕМ

У сваком уџбенику пише да човек има 208 костију. То је тачно, али при том се мисли на човека који има приближно 35 година. Код старијих је овај број смањен јер шавови између појединих костију срасту. Исто тако не треба схватити да сваки човек баш мора да има тачно 208 костију, неки имају мање, неки више. Деси се да се човек роди с вишком ребара, једним прекобројним прстом и сл. Ипак, то су изузеци.

Правило је да свака кост у организму има своје место и свој задатак. Ниједна кост није сувишна, ниједна не смета другој. Тако, на пример ребра, дугачки коштани прутови који полазе од кичме, заједно с грудном кости штите органе у грудном кошу, срце и плућа. За доњи део трупа ту улогу играју карличне кости. Ипак, у погледу функционалности право ремек-дело представља лобања која као какав шлем штити мозак од потреса!

Једина кост која нема никаквог посла јесте — тртична. Она је заправо остатак закржљалог репа, украса који имају многе животиње.

Главни ослонац људског тела је кичмени стуб, савитљив а ипак снажан, и то веома.

600 КГ НА НОЗИ

Кичма се састоји од еластичних пршљенова који су међусобно чврсто повезани али уједно и одвојени „јастучићима“ који ублажавају трење при њиховом покретању. Укупно у кичми која штити централни нервни систем — кичмену мождину — има 33 — 34 пршљена: 5 вратних, 7 грудних, 12 слабинских, 5 крстачних и 4—5 тртичних. Код одраслих се оних 24 пршљена, рачунајући одозго, називају прави јер су покретни док су остали „лажни“.

Мушкарац има кичму дугачку 73—75 сантиметара а жене 60 — 65.

Руке се састоје од снажних полуга — то јест дугих и шупљих костију. Ипак, од свих костију нашег организма највећем напору изложена је бутна кост која представља право чудо грађе: у стању је да издржи притисак и до 600 килограма на сваких седам квадратних сантиметара!

ПИЈТЕ МЛЕКО!

Кости у нашем телу састављене су од коштаног ткива и сржи. Коштано ткиво чине органске материје које му дају еластичност и неорганске, задужене за чврстину — калцијум, магнезијум, флуор, фосфати итд. Зато онима који расту стручњаци препоручују да што више пију млека, чак и цео литар дневно! Јер од свих намирница млеко садржи највише калцијума и фосфора!

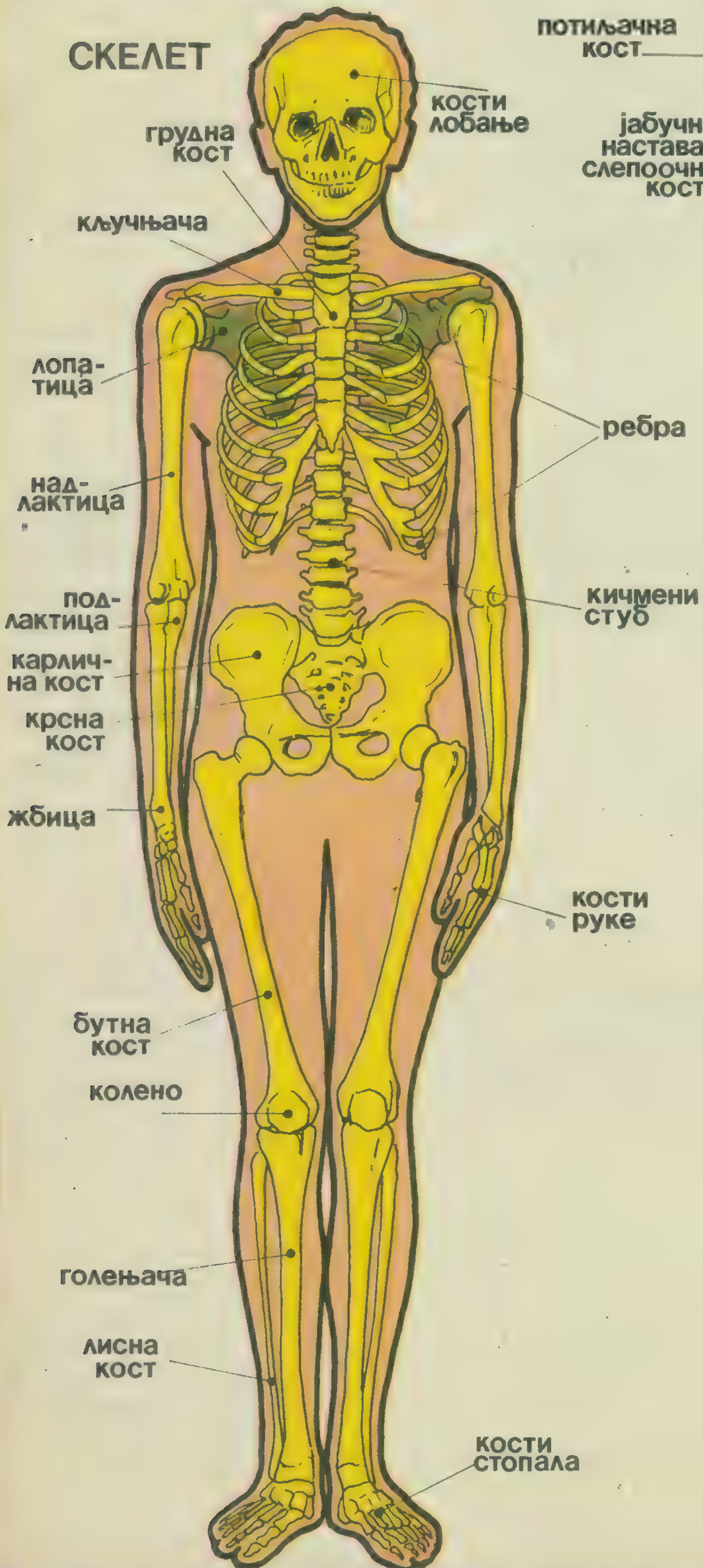
Улога костију овим није завршена.

У шупљим пљоснатим костима нашег тела налази се мекано ткиво такозвана коштана срж у којој се стварају црвена и бела крвна зрна без којих нема живота.

И чврсти спољни део кости не седи скрштених руку. Он је сав избушен стотинама ситних канала који обезбеђују пролаз крвним судовима да би могли да уносе хранљиве састојке у организам.

1 СКЕЛЕТ

ВИНЕ

КОСТИ ГЛАВЕ

темена кост
чеона кост
клинаста кост
ситаста кост
сузна кост
носна кост
слепоочна кост
пирамида
горња вилична кост
потиљачна кост
зуби
јабучни наставак слепоочне кости
мастоидни наставак
доња вилица
брадни отвор

КИЧМЕНИ СТУБ

вратни део
леђни део
ртни наставак
међупршљенски колут
слабински део
крсни део
тртични део

ИДУЋИ ПУТ: МИШИЋИ

ВЕЛИКА БЕКСТВА

Андре Девињи је био члан француског Покрета отпора. Априла 1943. ухапсио га је Гестапо, мучио и окованог бацио у самицу војног затвора у Лиону где је чекало извршење смртне казне. Ту је чиодом, коју му је дао један затвореник, научио да скида своје окове. Затим је научио да дршком кашике уклања пречке са дебелих врата и тако их отвара. Од постељине, своје одеће и жица из мадраца направио је 20 метара дугачко уже, а од металних делова лампе на таваници две куке. Када је све било спремно за бекство, у његову ћелију је доведен осамнаестогодишњи Гименез. Знао је да и њега мора повести јер би нацисти убили младића што није подигао узбуну...

ОСУЂЕНИ Н

Гименез је извадио пречке из врата и тихо их сложио у ћелији. Провирио сам опрезно: у полумрачном ходнику никог није било. Као змија пузио сам ка светларнику носећи нашу опрему. Усправио сам се и два минута непомично стајао. За мном се, исто тако опрезно, кретао Гименез.

ЗАГЛУШУЈУЋА ТИШИНА

Све је било тихо. Везао сам један крај ужета, онај без куке, себи око паса и почео да се пењем уза зид уз Гименезову помоћ: стао сам му на руке, на рамена, па на главу и једва некако дохватио оквир светларника. Мучење и недеље проведене у самици потпуно су ме изнурили тако да сам дахтао од умора. Стегао сам зубе и последњом снагом извукао се на кров. Свежи ноћни ваздух охладио је моје ознојено лице. Било је веома тихо. Полако, дисање ми је постало нормално. Ослонио сам се једном, па другом руком о раван кров и усправио. Звезде су блистале на небу, а тишина ми је бубњала у ушима.

За тренутак сам стајао непомично, а онда сам се сагнуо и спустио уже. Прво сам извукао пакет са нашим капутима и опремом, а онда је Гименез везао други крај себи око паса и када је цимнуо уже, почео сам да га извлачим. И он је стигао на кров исто тако изнурен као и ја.

Одвезао сам уже које ми је било везано око паса, Гименез такође, и сад смо стајали један крај другог на крову и убрзано дисали од замора. Полако, враћала ми се снага. Нисам могао да се навикнем на тај безгранични простор око мене. Од дворишта и стражарских кућица били смо само донекле заклоњени ниском оградом тако да смо могли да се крећемо потпуно повијени. Узео сам уже у руке, а Гименез наше ципеле и капуте.

Да се наши кораци не би чули чекали смо да наиђе воз. Гименез је већ постао нестрпљив, а онда се из даљине зачуло пиштање локомотиве. Док је воз пролазио успели смо да пређемо неколико метара и стигнемо до половине крова. Убрзо је наишао још један воз, овога пута теретни, тако да смо стигли до нашег циља — оног дела крова који се налазио преко пута затворске болнице. Док смо ту стајали сетио сам се наших другова у ћелијама испод нас, од којих су неки знали наш план и сада сигурно проводе ноћ без сна стрепећи за нашу судбину.

— Лези ту и не покрећи се — прошапутао сам Гименезу. — Ја идем да осмотрим шта се доле догађа.

Спустио је пакете и послушно клекнуо, док сам ја почео да пузим ка огради. Када сам провирио преко ње, уплашено сам се повукао јер сам угледао стражара. Јасно, није ме могао видети. Говорио сам самом себи да се не плашим, да страх може само да нам одмогне.

ЗАСПАО НА КРОВУ

Широка ограда ми је скривала поглед на простор испод крова, и зато сам почео да пузим даље све док нисам дошао до места са којег сам намеравао да спустим уже. Ужаснуо сам се када сам угледао понор испод себе. Био сам сигуран да уже није довољно дугачко. Тишина је била скоро неподношљива.

Осматрао сам брижљиво двориште. Наједном, нека тамна прилика код улаза у главни блок привукла је моју пажњу. Био је то стражар, заспао на степеништу. Како ћемо проћи поред њега? Како можемо бити сигурни да заиста спава? Можда се само одмара. У том тренутку стражар је сео и припалио цигарету. Устао је, прошетао се и поново вратио.

Откуцала је поноћ. То је време када се стражари смењују. Стражар је ушао у зграду, а неколико тренутака касније изишао је други. Посматрао сам читав сат његове покрете, као што дивља звер вреба плен. Онда сам отпузио натраг до Гимензеа. Спавао је згрчен на крову.

— Покрет — тихо сам му рекао када сам га пробудио. — Чим наиђе воз, спустићемо се.

Стајао сам једном ногом на крову, а другом опкорачио ограду и спуштао уже. Чинило ми се да је прошла читава вечност док воз није наишао, мада се затвор налазио у близини велике железничке раскрснице и возови су често пролазили.

Када почнем да се спуштам низ уже, повратка више нема. Иако је ноћ била хладна, кошуља ми је била мокра од зноја. Гименез ми је шапнуо:

— Неког има доле.

— Не брини — умирио сам га и почео да се спуштам, надајући се да ће уже издржати терет мог тела. Са собом сам носио и краће уже које ће нам још бити потребно.

Чим сам додирнуо тле, ослушнуо сам. Иза угла су се чули кораци стражара.

Скочио сам као пантер и стегао га за врат. Почео сам да га давим. Стезао сам га ужасном снагом коју ми је улило очајање. Од напора очи су хтеле да ми испадну из дупље. Није ми било лако, али сетио сам се свих мучења која сам издржао. Знао сам да је у питању мој или његов живот. Опрезно сам спустио његово беживотно тело на земљу.

ЈА ИЛИ ОН!

Тихо сам два пута звизнуо и Гименез је почео да се спушта низ уже. У узбуђењу и страху заборавио је на крову наше ципеле и капуте. Дрхтао је од главе до пете. Ужаснуо се када је видео беживотно тело крај мојих ногу. Потапшао сам га по леђима и тихо рекао:

— Имаћеш тек сад због чега да дрхтиш. Хајде пожури!

Наше невоље су тек почеле. Требало је још да пређемо преко дворишта, да се попнемо уза зид да бисмо стигли на кров једне помоћне зграде, са њега да се поново спустимо и пребацимо преко последњег зида.

Доста лако препузили смо двориште и стигли до зида. Гименез је покушао да ми помогне да се попнем, али ја више нисам имао ни трун ке снаге. Рекао сам њему да се он први успне и уз моју помоћ то му је пошло за руком. Затим ми је спустио уже и извукао ме. Па ипак, срце ми је лудачки ударало, мислио сам да ће ми плућа прснути. Био сам потпуно изнурен.

Са зида смо се попели на кров. Морали смо да журимо, јер је на ову страну крова допирала светлост из затворске болнице, док је друга страна крова била у сенци. На несрећу, неспретно сам стао на два црепа истовремено и они су кренули.

— Пази шта радиш! — пропиштао је Гименез кроз зубе.

— Нисам крив...

— Ако ти желиш да те ухвате, ја богами не.

Ускоро смо обојица стигли до ивице крова. Када

А СМРТ ЈЕ ПОБЕГАО

СТАЈАЛИ СМО НА КРОВУ А ИСПОД НАС ЈЕ СТРАЖАР НА БИЦИКЛУ НЕПРЕСТАНО ОБИЛАЗИО ОКО ЗГРАДЕ.

бисмо се усправили могли смо да видимо зид. Нисам тачно знао распоред страже у овом делу затворског дворишта. Када су ме водили на саслушање, запазио сам по једну стражарску кућицу на сваком углу, али увек су обе биле празне. Знали смо да се један стражар стално вози у круг на бициклу: пролазио је испод нас отприлике свака два-три минута. Јасно смо чули шкрипање неподмазаних педала.

СТРАЖАР НА БИЦИКЛУ

Напрегнуто смо ослушкивали. Управо ми је Гименез пришапнуо да бициклиста мора да је сам, када смо чули неке гласове. Можда се, ипак, на сваком углу налази по један стражар. Ако је тако, то ће нам веома отежати бекство. Онда само у потпуној помрчини можемо стићи до спољњег зида. А то је значило да ћемо морати пресећи електрични кабл што ће, опет, одмах изазвати узбуну.

Мало сам се придигао на крову и осмотрио. Нигдје никог. Чуо сам бициклисту како се приближава и, на моје огромно олакшање, чуо како говори сам са собом. Ипак је био сам.

Од десет увече, када смо кренули из ћелије, превалили смо дуг и опасан пут. Још два метра и бићемо на слободи. Али, знао сам да нас још вребају многе опасности.

Горко искуство научило ме је да брзоплетост може бити фатална. Гименез је наваљивао да одмах кренемо даље. Али, задржао сам га, мада сам био свестан да сваки тренутак задржавања повећава опасност. Помислио сам на празну ћелију, на уже које виси с крова, на мртвог стражара... Па ипак, више од четврт сата сам посматрао кретање стражара на бициклу. Ниједном није подигао главу и после свака четири круга мењао би правац вожње.

Три сата.

Гименеза је ухватило очајање. Најзад, одлучио сам се за покрет. Држећи чврсто један крај ужета у руци, хитнуо сам га као ласо на зид у тренутку када се стражар удаљавао. Кука се одмах закачила. Повукао сам уже да проверим да ли је довољно чврсто и на своје велико олакшање установио да јесте. Гименез ми је пружио другу куку, чврсто сам је везао за крај ужета који сам држао у руци, а онда њу закачио за кров.

Бициклиста је поново наилазио. Следио сам се од страха. Први пут је пролазио испод ужета. Додуше, није се много разликовао од телефонских каблова који су се налазили неколико метара даље.

Обојица смо неколико пута повукли уже: било је добро затегнуто.

Истини за вољу морам рећи да сам се страховито плашио да ће се уже под мојом тежином прекинути и да ћу осати обогаљен да лежим испред зида. Још последњи напор и циљ ће бити постигнут. Али, ја као да сам исцрпео сву своју издржљивост и вољу. Бициклиста је стално пролазио испод нас.

СЛОБОДАН У ЧАРАПАМА

Откуцало је четири часа. У даљини се видела железничка станица. Зора је већ почела да руди и нисмо више смели чекати.

— Крени, Гименез. Лакши си од мене.

— Не. Иди ти први.

— На тебе је ред.

— Нећу.

— Хајде, одлучи се.

— Не — рекао је очајнички. — Не могу.

Бициклиста је поново зашао за угао. Стао сам да тресем Гименеза.

— Идеш ли, да или не?

— Не, не — скоро је викнуо.

— Ћути — шапнуо сам. Нисам могао победити његов страх.

Време је пролазило, зора се приближавала и наше шансе постајале су све мање. Ипак, још сам оклевао. Гименез је дрхтао крај мене.

Када је стражар поново прошао испред нас одједном сам се ухватио за уже рукама, готово полегао по њему и огромном брзином се пребацио на зид.

Успео сам. Побегао сам.

Обузело ме је осећање тријумфа. Заборавио сам колико сам уморан. Скоро да сам заборавио и Гименеза који је чекао да стражар поново прође па да се и он пребаци до мене. Нисам обраћао пажњу на срце које је лудачки тукло, на раскрвављене руке, на кошуљу мокру од зноја, на колена која су клецала. Био сам сав стан само мириса слободе и осећања да сам, и поред толиких опасности, успео да постанем слободан човек.

Пошао сам према оном крају где се зид нагло спуштао, тако да је одатле било лако скочити на улицу којом су већ пролазили радници журећи на посао. Стајао сам ту неколико тренутака пре него што сам скочио. За то време Гименез ме је стигао.

У пет ујутру ишли смо улицом у чарапама, али као слободни људи...

Андре Девињи

Андре Девињи се из Лиона пребацио у Швајцарску, затим у Шпанију и Алжир, одакле се вратио у Француску и поново прикључио снагама Покрета отпора.

УЛИЦА ЛУЦКАСТИХ БР. 13

ХИ! ХИ! ХИ! ДРУГИ СЕ ПОВЕРИЛАЦ НЕЋЕ УСУДИТИ...

АЈООЈ! ЈЕ СИ Л' ВИДЕО? УЈЕО МЕ ЗА НОС?

ПЛОП!

ЗНАШ, ЖЕНО! ЛОПОВСКИ ПОС'О ПОСТАЈЕ СВЕ ТЕЖИ...

УЧИТЕ, ЈЕ Л'? А ЛОПТА ВАМ НЕ ПРЕСТАЈЕ ДА СКАЧЕ!

ОПЕТ ЈЕ ЦРКЛА СИЈАЛИЦА! АЛ' КО ДА ЈЕ ЗАМЕНИ?

НЕ САВЕТУЈЕМ ВАМ ДА ИКАД ДРЖИТЕ КОЗУ, СЛАТКА ПРИЈО! ПЕЊЕ СЕ НА НЕМОГУЋА МЕСТА!

МЕЕЕ

СВАКИ МАЈСТОР ПОМИЧЕ САНТИМЕТАР... А ВИ МУШТЕРИЈУ!

АХ, НИЈЕ ТО НИШТА! ИДЕМ ДА ОПЕРИШЕМ ЈЕДНУ ВОЈНИЧКУ КОБИЛУ КОЈА ЈЕ ПРОГУТАЛА МИНУ!

КОЛИКО ПЛАЋАМО МОГЛИ СТЕ ВЕЋ ДА КУПИТЕ И МАЛО БОЉИ НАМЕШТАЈ!

НИГДЕ ЈОШ НИСАМ ВИДЕО ВАГУ КОЈА СВЕТЛИ МУШТЕРИЈИ У ОЧИ ДОК МЕРИ!

МОРАЋЕТЕ ОВАКО ДОК НЕ ДОЂУ ИЗ СЕРВИСА ДА ПОПРАВЕ ЛИФТ!

МАШИНОВОЂА У СУКЊИ

— И за мене је све то тајна. Ја се ничега не сећам! - рекла је Мери Лејн Пипкин кад је коначно изишла из оштећене локомотиве.

Цинковска локомотива која је вукла 28 теретних вагона зауставила се на железничкој станици у Санфорду, у Флориди. Из ње су изишли машиновођа и неколико железничара. Оставили су упаљен мотор јер су намеравали да само неколико тренутака прођаскају с отправником возова који их је очекивао тридесетак метара даље. Кад су се од локомотиве удаљили свега неколико корака, тргли су се: локомотива је кренула!

Железничари су потрчали за њом верујући да су попустиле кочнице. Али већ следећег тренутка увидели су да су се преварили: на прозору кабине за машиновођу угледали су главу једне жене. Мислећи да сада локомотивом управља какав дух, један железничар је, преплашен, пао и онесвестио се. Други су престали да трче за возом, одјурили до првог телефона и подигли узбуну. За кратко време телефони су звонили у целом крају. Полиција и ватрогасне бригаде одмах су пошли у потрагу за одбеглим возом.

Скретничар на железничкој електронској контроли код Тампе, града на источној обали Калифорније, узбуђеним гласом телефонирао је у Санфорд:

— Шта се то, до врага, догађа? Један непознати воз јури ка северу и управо је пролетео кроз скретницу!

Воз, чији су фарови бледо светлели у магли раног јутра, пролазио је кроз црвене сигнале и јурио све брже. Испред њега су бежали преплашени железничари.

ДВЕ СВЕТЛЕ ТАЧКЕ

На успутним кривинама ишао је нешто спорије као да њиме управља искусни машиновођа који добро зна да завој на прузи и велика брзина често доносе несрећу. Али, већ на изласку из окуке, воз би опет повећавао брзину и необична и опасна јурњава се настављала. Чак би се огласио и пискавим завијањем сирене кад би пролазио крај раскрсница.

Локомотива коју је возила необична домаћица најпре је остала без точкова а затим излетела из шина и покидала их.

Компјутерске контроле дуж пруге покушавале су све да спрече судар. У једном градићу десетак колосека је било заузето и у последњем тренутку компјутери су послали воз на једну једину слободну пругу. За свега неколико метара избегнут је судар са путничким возом.

Неколико минута касније техничари који су управљали компјутерима видели су на својим контролним екранима два зелена светла како иду у сусрет једно другоме. Једно зелено светло је тајанствена локомитива с теретним вагонима. Друга светла тачка је такође теретни воз. За само седам минута возови ће се сусрести и оба претворити у гомилу згужваног метала. Постоји само један начин да се судар спречи, и то ако све буде онако како је замишљено, за кратко време и на брзу руку.

Између два воза налази се мала, споредна пруга. Машиновођа оног другог теретног воза с изненађењем је установио да је његова композиција скренута с пута а непознати воз је у тај мах протутњао крај њега. Сада су железничари све наде полагали у то да украдени воз скрену на споредни колосек који је служио да на њему стоје теретни вагони док се утоварају.

ГДЕ СЕ НАЛАЗИМ?

Међутим, закаснили су. Воз је јурио све брже. Сада је већ достигао брзину од 80 километара на сат. Железничари дуж читаве пруге рачунали су да неће моћи још дуго да се креће том брзином. Нешто ће морати да се догоди. Само, шта?

На прозору кабине за машиновођу железничари су угледали — жену!

У 5,35 тог необичног јутра воз је с треском и ломљавом излетео из шина. Као нејаку нит покидао је и уништио пругу у дужини од 100 метара. Начинио је огромну штету.

Кад се локомотива коначно зауставила и све се стишало, из ње је изишла жена коју су железничари видели на станици у Санфорду. Била је неповређена и са осмехом на лицу. Наивно је упитала окупљене железничаре:

— А где се ја то налазим?

На сва питања узбуђених железничара, а касније и полиције, кратко је одговорила да се зове Мери Лејн Пипкин, да има 25 година, да станује у Санфорду. Домаћица је и мајка четворо деце. Тврдила је да уопште је уме да објасни како и зашто је ушла у локомотиву и њоме управљала. Непрестано је понављала да је то тајна и за њу саму. Говорила је да не зна шта се догодило. Сећам се само да сам прошле ноћи с неким разговарала преко телефона и уопште не знам шта се затим одиграло све док воз није излетео из шина, изјавила је Мери полицији.

Ни психијатри нису успели да одгонетну зашто је ускочила у напуштену локомотиву и јурила њом излажући смртној опасности и свој живот и животе многих других. Ни је умела да објасни како је могла да управља возом; потребно је неколико недеља обуке да би се могло управљати типом локомотиве коју је возила и брзо и смело као прави машиновођа... А Мери Лејн Пипкин је тврдила да никада раније није ни ушла у такву локомотиву.

Један железничар је изјавио како му се чини да је, неколико тренутака пре него што је воз излетео из шина, видео неког мушкарца како је искочио из локомотиве и побегао. Други су видели само жену. Међутим, све то није доказано.

Домаћица Мери Лејн Пипкин је ухапшена и оптужена — за крађу воза.

Л. И.

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
ЗАР НА ОВОМ СВЕТУ НЕМА КУТКА ГДЕ БИСМО СЕ СКЛОНИЛИ ОД ОНЕ ДВЕ ХИЈЕНЕ?! ГРР!
ЈА ЗА ТАКАВ КУТАК НЕ ЗНАМ!

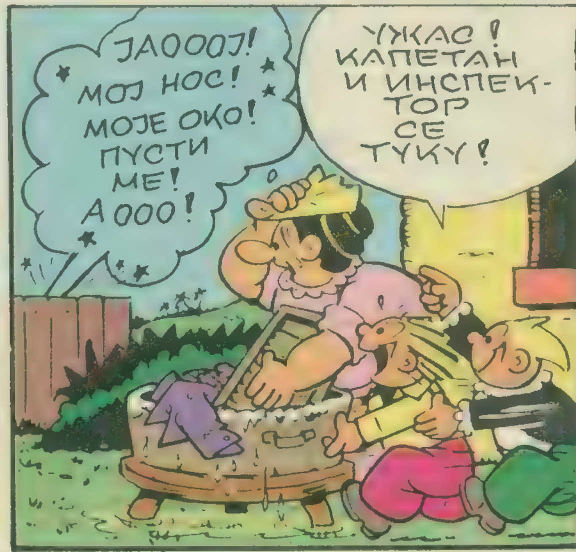

ЗАШТО СУ ТАКВИ НЕВАЉАЛЦИ? МОЖДА СМО МИ ПРЕСТАРИ... ПА НЕ УМЕМО С ЊИМА!
НЕ МИ... НЕГО ТИ! ЈА САМ МЛАД К'О РОСА!

ШТА РЕЧЕ?! ТИ МЛАЂИ ОД МЕНЕ?
ХА! ХА! ЧУО САМ ДА СИ ТИ БИО МАЛИ НА КОЛУМБОВОМ БРОДУ! ХА!
ХА! ХА!

ХА! А ТВОЈ ДЕДА ЈЕ СИГУРНО БИО НЕКИ БРАДАТИ ДИНОСАУРУС! ХА!
ВРЕЂАЈ ТИ, ВРЕЂАЈ! А ДА ЈА ПОЧНЕМ ДА ВРЕЂАМ ЗБОГ ОНОГ НЕПЛАЋЕНОГ ДУГА...

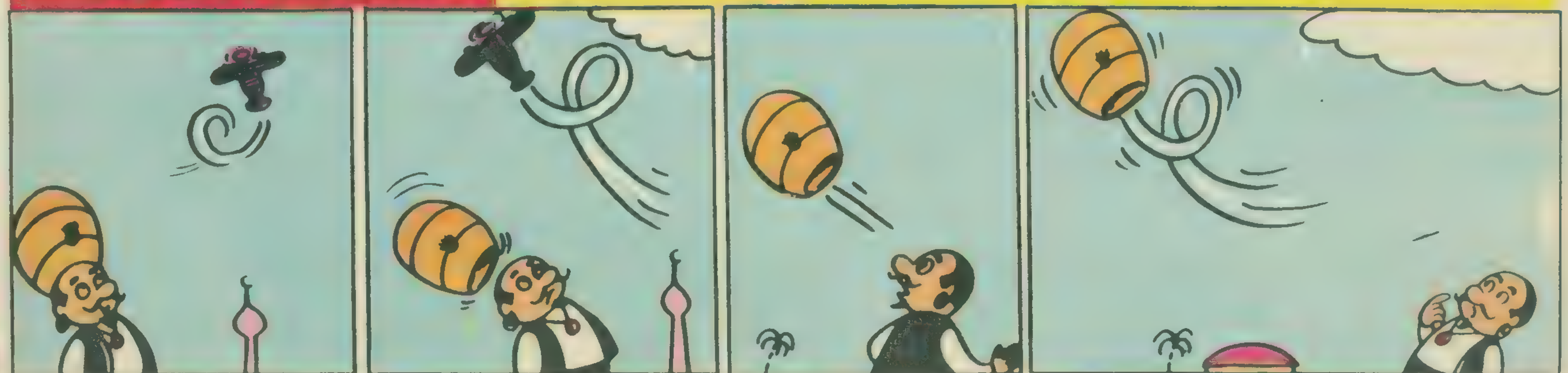

А ШТА САМ ТИ ПА ТО ДУЖАН? ДВА ПУТА ПО ПЕТ СТОЈА... И ЈЕСУ МИ НЕКЕ ПАРЕ!
АКО НИСУ ПАРЕ... А ТИ МИ ИХ ВРАТИ!

ЕВО, ДА ИХ БАШ ВРАТИМ, НОСАТА ЦИЦИЈО!
ПУСТИ МОЈ НОС, ДЕБЕЛИ!

ЈАОООЈ! МОЈ НОС! МОЈЕ ОКО! ПУСТИ МЕ! АООО!
УЖАС! КАПЕТАН И ИНСПЕКТОР СЕ ТУКУ!

СТИДИТЕ СЕ! ТУЧЕТЕ СЕ КАО ДЕЦА! ЗАР МОРАТЕ ДА БУДЕТЕ ТАКВИ НЕВАЉАЛЦИ?
ТРАС
MUSIAL

НАСТРАДИН

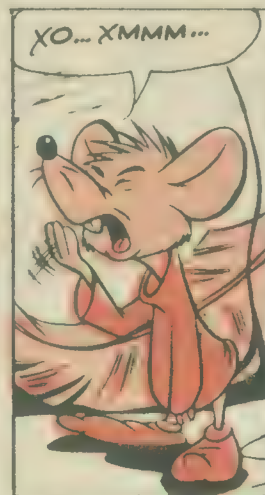

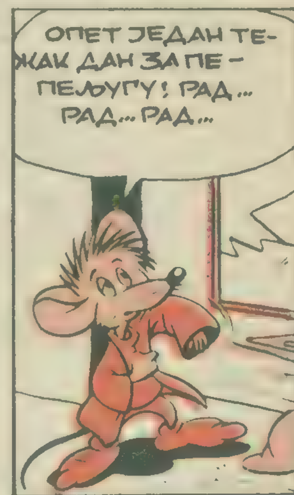
WALT DISNEY'S

ПЕПЕЉУГА

ЗА ТО ВРЕМЕ У КРАЉЕВСКОЈ ПАЛАТИ...

БРЗИ КУРИРИ РАСТРЧАЛИ СУ СЕ ПО МАЛОЈ КРАЉЕВИНИ РАЗНОСЕЋИ ПОЗИВЕ...

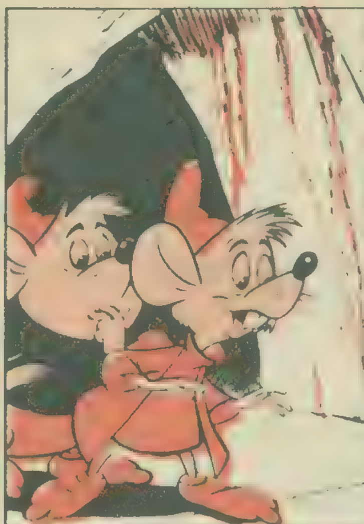

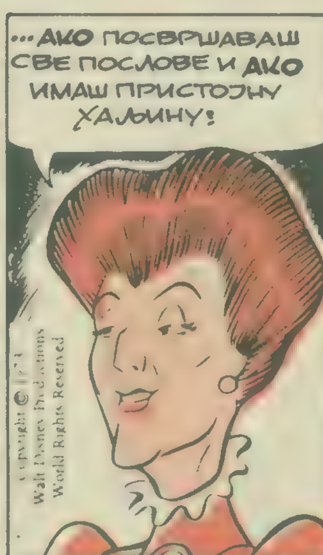

УЗБУДЉИВА НОВОСТ ПРОШИРИЛА СЕ ПО ЦЕЛОМ СТАРОМ ЗАМКУ...
ПЕПЕЉУГА ИДЕ У ДВОР ДА СЕ УДА ЗА ПРИН-ЦА!
ЗУК! ЗУК!
ПССТ... СЛУШАЈТЕ...

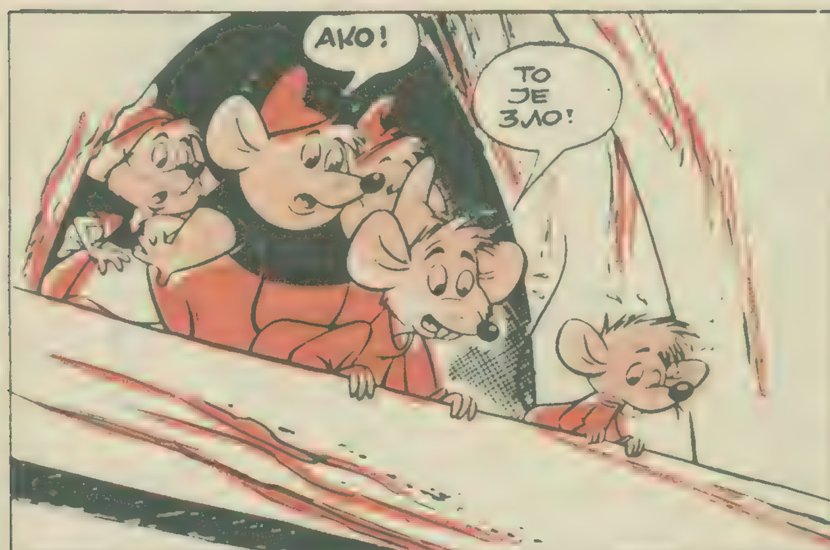

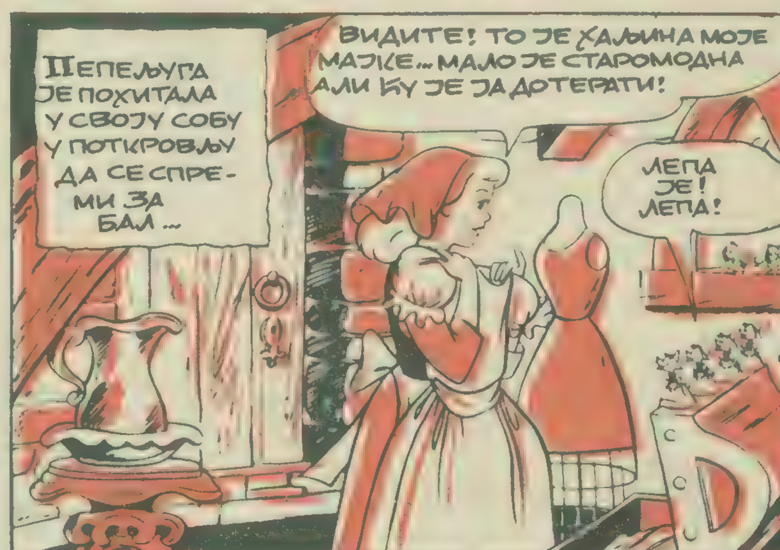

КАЖИТЕ... И ЈА МОГУ НА БАЛ?
ТИ?

НА ЗАПРЕПАШЋЕЊЕ ПАКОСНИХ СЕСТАРА, МАЋЕ-ХА СЕ СЛОЖИЛА С ПЕПЕЉУГОМ...
КРАЉ ПОЗИВА СВЕ ДЕ-ВОЈКЕ!
ХММ... ТАКО ЈЕ! НЕ ВИДИМ ЗАШТО И ТИ НЕ БИ ИШЛА...

...АКО ПОСВРШАВАШ СВЕ ПОСЛОВЕ И АКО ИМАШ ПРИСТОЈНУ ХАЉИНУ!

МАЈКО, СХВАТАШ ЛИ...
...ШТА СИ КА-ЗАЛА?
ЈАС-НО! КА-ЗАЛА САМ АКО!

АКО!
ТО ЈЕ ЗЛО!

ПЕПЕЉУГА ЈЕ ПОХИТАЛА У СВОЈУ СОБУ У ПОТКРОВЉУ ДА СЕ СПРЕ-МИ ЗА БАЛ...
ВИДИТЕ! ТО ЈЕ ХАЉИНА МОЈЕ МАЈКЕ... МАЛО ЈЕ СТАРОМОДНА АЛИ ЋУ ЈЕ ЈА ДОТЕРАТИ!
ЛЕПА ЈЕ! ЛЕПА!

АЛИ, ТЕК ШТО ЈЕ УЗЕЛА МАКАЗЕ У РУКЕ...
ПЕПЕЉУГО!
ПЕПЕЉУГО!
ПЕПЕЉУГО!
ОХ! МОЈА ХАЉИ-НА ЋЕ МОРАТИ ДА ПРИЧЕКА!

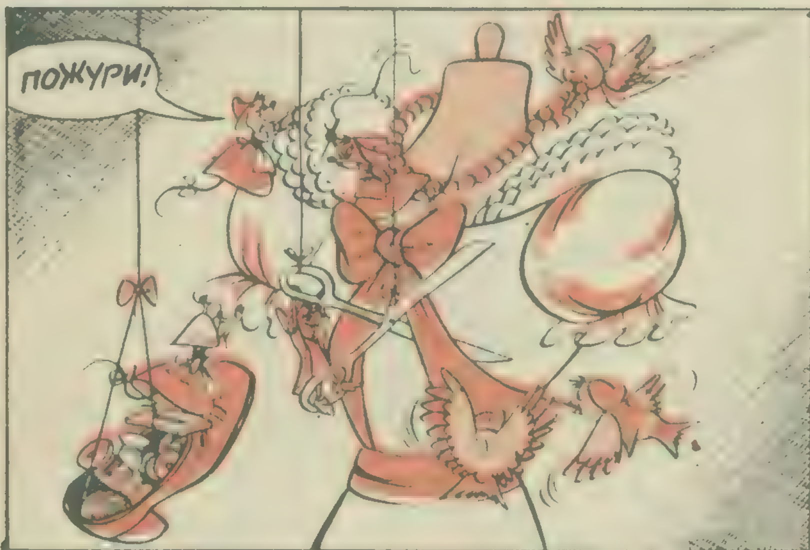

ЗНАТЕ ШТА? ОНЕ НЕЋЕ ДОЗВОЛИТИ ПЕ-ПЕЉУГИ ДА ПРИПРЕ-МИ СВОЈУ ХАЉИНУ!
ТОЛИКО ЋЕ ЈЕ ЗАПОСЛИТИ ДА НЕ-ЋЕ МОЋИ ДА ОДЕ НА БАЛ!

ЧИТАВО ПРЕ ПОДНЕ ПЕПЕЉУГИНИ МАЛИ ПРИЈАТЕЉИ ЛУПАЛИ СУ ГЛАВУ...
НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ЈОЈ НИ ДА СТАНЕ! НЕЋЕ СТИЋИ ДА ПРИПРЕМИ СВОЈУ ХАЉИНУ ЗА БАЛ!
АХ!
ОХ!

ИЗНЕНАДА ИМ ЈЕ СИНУЛО...
ЗНАМ! ПА МИ МОЖЕМО ДА ЈОЈ ПРЕПРАВИМО ХАЉИНУ!

ПОПОДНЕ ЈЕ ВЕЋ ДОБРО ПООДМАКЛО А ПОСЛУ НИЈЕ БИЛО КРАЈА...
ИСПЕГЛАЈ ОВО!
ОЧИСТИ ОВО!
ИЗГЛАЧАЈ ОВО!
ПРИШИЈ ОВО!
ПОЖУРИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ И ПЕПЕЉУГИНИ ПРИЈАТЕЉИ ГРОЗНИЧАВО СУ РАДИЛИ...

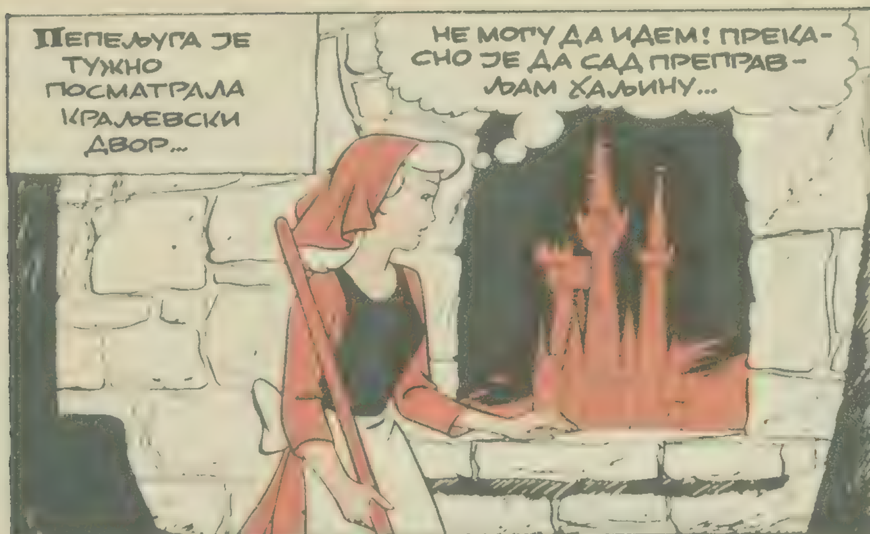

ПОЖУРИ!

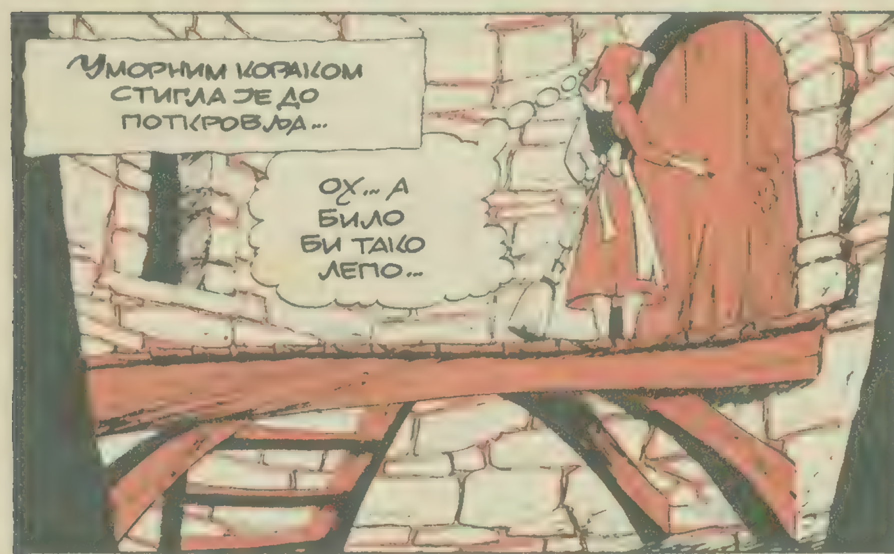

А КАД ЈЕ ВЕЛИКИ ЧАСОВНИК ОТКУЦАО ОСАМ...
ВЕЋ?
КОЧИЈЕ ЧЕКАЈУ ВАС И АНАСТАЗИЈУ И ДРИЗЕЛУ!

А ТИ, ПЕПЕЉУГО? НИСИ СПРЕМНА?
ЈА... ЈА НЕ ИДЕМ НА БАЛ!

КАКВА ШТЕТА! АЛ' БИЋЕ ЈОШ ДВОРСКИХ БАЛОВА!

4

ПЕПЕЉУГА ЈЕ ТУЖНО ПОСМАТРАЛА КРАЉЕВСКИ ДВОР...
НЕ МОГУ ДА ИДЕМ! ПРЕКАСНО ЈЕ ДА САД ПРЕПРАВЉАМ ХАЉИНУ...

АЛИ, У ЊЕНОЈ СОБИЦИ...
ПССТ! ЕВО ЈЕ... ДОЛАЗИ!

УМОРНИМ КОРАКОМ СТИГЛА ЈЕ ДО ПОТКРОВЉА...
ОХ... А БИЛО БИ ТАКО ЛЕПО...

!
ИЗНЕНАЂЕЊЕ!
ДРАГИЧКА!

ОХ!

САД И ЈА МОГУ НА БАЛ!

ЗАПАМТИТЕ ВАС ДВЕ! ЈЕДНА ОД ВАС МОРА СЕ УДАТИ ЗА ПРИНЦА!
ЈА!
ЈА!

ЧЕКАЈТЕ! ЧЕКАЈТЕ И МЕНЕ!

5

Узбуђени мишеви потрчали су да испрате Пепељугу на бал...
Пепељуга ће играти с принцом!
И удаће се за њега!

Ох! Ово не слути на добро!

Кад се Пепељуга појавила настало је ледено ћутање...
Моја хаљина... зар није лепа?

?
Мајко! Нећеш ваљда...?
Мајко! Не смеш јој дозволити...

А тада, без опомене...
Судоперо!
Ох, не!
Притворице!

И за трен ока...
Тако! Довољно је, ћерки моје!

Савладана болом Пепељуга је истрчала из куће и горко плачући пала поред једне клупе...
Ох, не... не! Ово је превише!
Сирота Пепељуга!

Изненада су се око њене главе појавиле блиставе искре...
Погледајте!
!
?
Copyright © 1973 Walt Disney Productions World Rights Reserved
6

СВЕТЛОСТ ЈЕ ПОСТАЈАЛА СВЕ ЈАЧА...
НЕ ВРЕДИ! ВИШЕ СЕ НИЧЕМ НЕ МОГУ НАДАТИ...
НИЧЕМ, ДРАГА МОЈА?

КО ЈЕ ТО РЕКАО?
ООООХ!

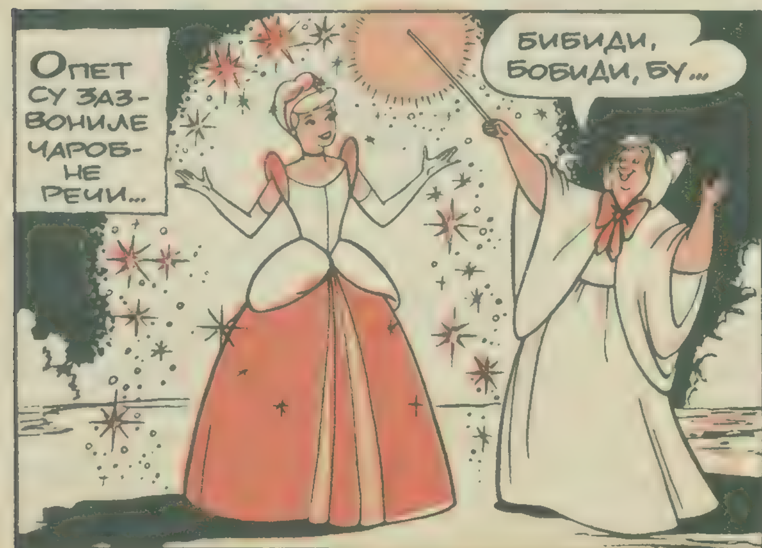

МЕЂУ ИСКРАМА СЕ ПОЈАВИЛО ЈЕДНО ОБЛИЧЈЕ И БЛАГ ГЛАС ЈЕ ПРОГОВОРИО...
ХАЈДЕ, ИЗБРИШИ СУЗЕ! ТАКО УПЛАКАНА НЕ МОЖЕШ НА БАЛ!
ВИ... ВИ МОРА ДА СТЕ...

ТВОЈА КУМА ВИЛА? РАЗУМЕ СЕ!

ЧЕКАЈ САМО ДА СЕ СЕТИМ ЧАРОБНИХ РЕЧИ... АХА, ДА!

У ИСТОМ ТРЕНУТКУ ЈЕДНА ТИКВА СЕ ПРЕТВОРИЛА У СЈАЈНЕ КОЧИЈЕ...
БИБИДИ, БОБИДИ, БУ...
?
!
!

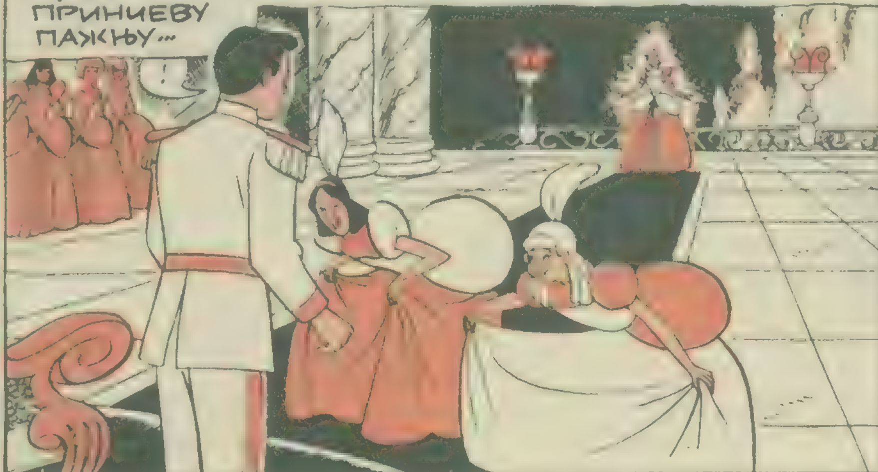

...А ЧЕТИРИ МИША ПОСТАЛИ СУ БЕСНИ ПАРИПИ, А ПАС БРУНО ПОНОСИТИ КОЧИЈАШ...

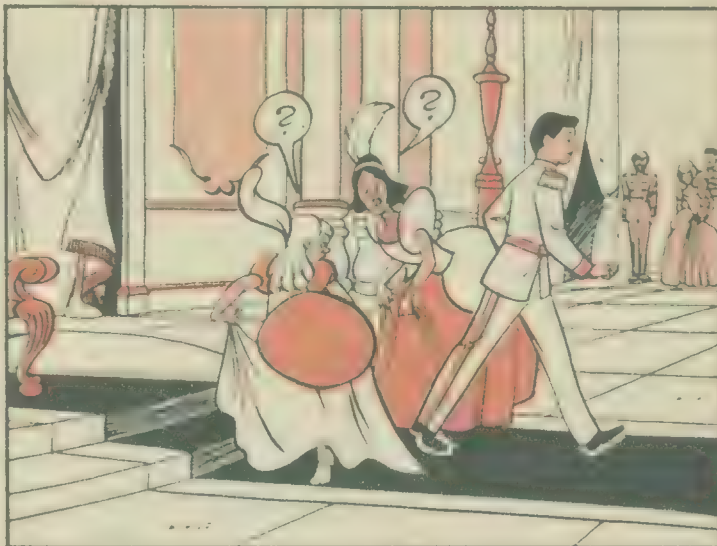

ОПЕТ СУ ЗАЗВОНИЛЕ ЧАРОБНЕ РЕЧИ...
БИБИДИ, БОБИДИ, БУ...

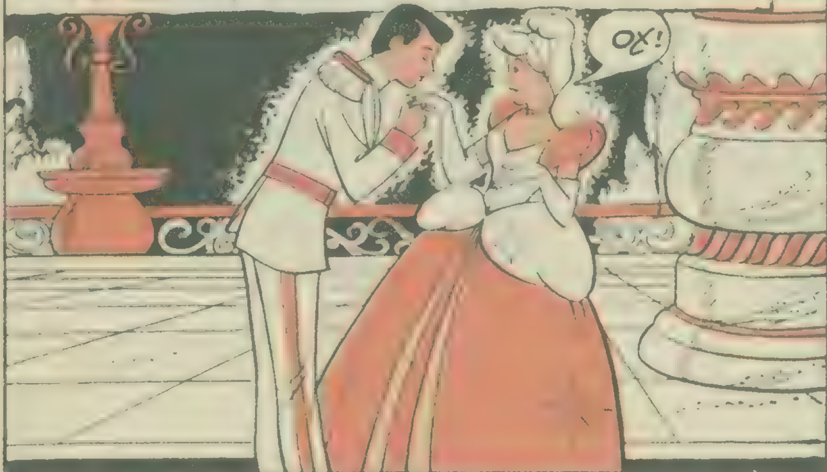

Distributed by King Features Syndicate.
ОХ, ХВАЛА ВАМ ХВАЛА!
АЛИ ЗАПАМТИ: КАД ИЗБИЈЕ ПОНОЋ ЧАРОЛИЈА ЋЕ ПРЕСТАТИ... И СВЕ ЋЕ БИТИ КАО ПРЕ!

КУМА ВИЛА ПРОСТО ЈЕ НЕСТАЛА У ВАЗДУХУ ЧИМ СУ КОЧИЈЕ КРЕНУЛЕ...
ПОЖУРИ, ДРАГА! ИМАШ ВРЕМЕНА САМО ДО ПОНОЋИ!
НЕЋУ ЗАБОРАВИТИ!

САМО ДО ПОНОЋИ!

ПЕПЕЉУГА ЈЕ УШЛА У БАЛСКУ ДВОРАНУ БАШ КАД СУ ЊЕНЕ ПОЛУСЕСТРЕ ПОКУШАВАЛЕ ДА ПРИВУКУ ПРИНЧЕВУ ПАЖЊУ...
!

?
?

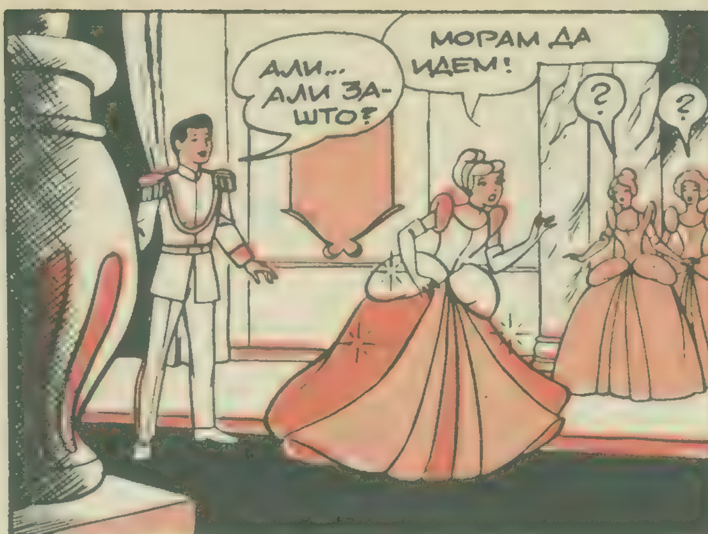

БЕЗ ИЈЕДНЕ РЕЧИ ПРИНЦ ЈЕ ПРИШАО ПЕПЕЉУГИ, УЗЕО ЈЕ ЗА РУКУ...
ОХ!

ПРИНЦ ЈЕ ГОТОВ!
ЗАР НИЈЕ ДИВНА!
А КО ЈЕ ОНА?

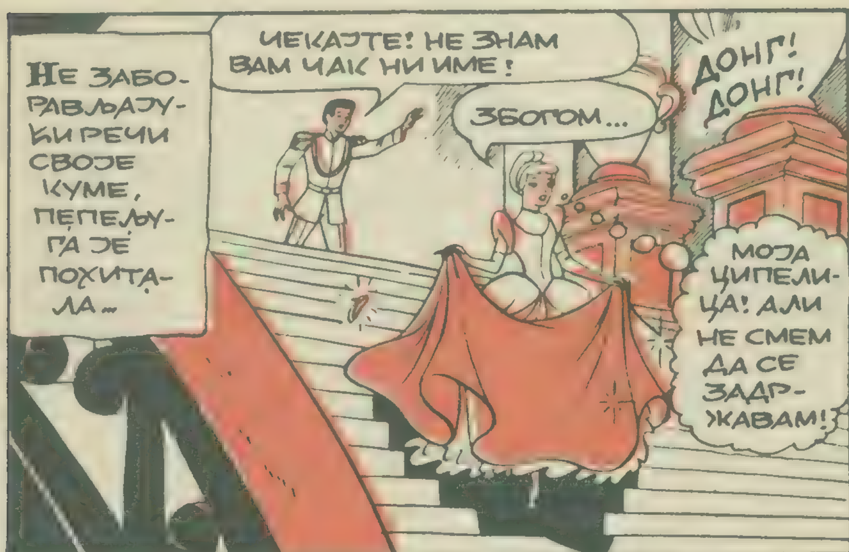

НЕ ПРЕСТАЈУЋИ ДА ИГРА, НАЈЛЕПШИ ПАР НА БАЛУ УПУТИО СЕ У ДВОРСКЕ ВРТОВЕ...

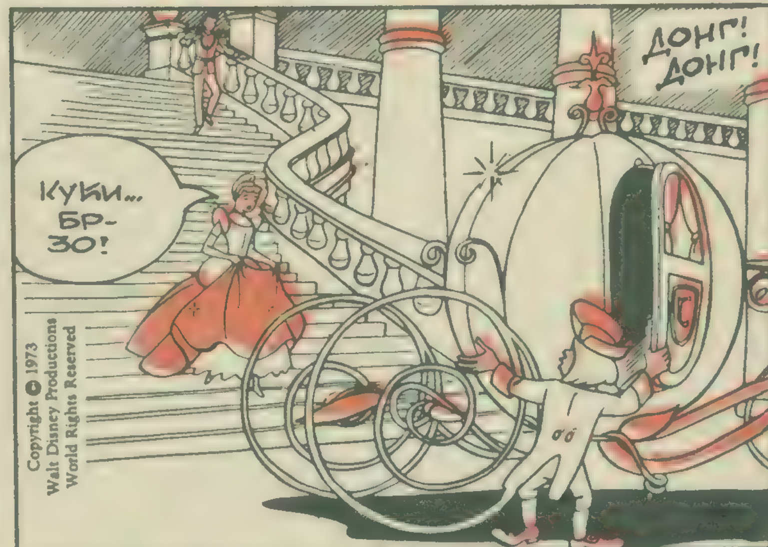

И БАШ КАД ЈЕ ПРИНЦ ЗАУСТИО ДА НЕШТО КАЖЕ, ЧАСОВНИК НА КУЛИ ПОЧЕО ЈЕ ДА ОТКУЦАВА ПОНОЋ...
ОХ! ПОНОЋ ЈЕ!
ДА, АЛИ...

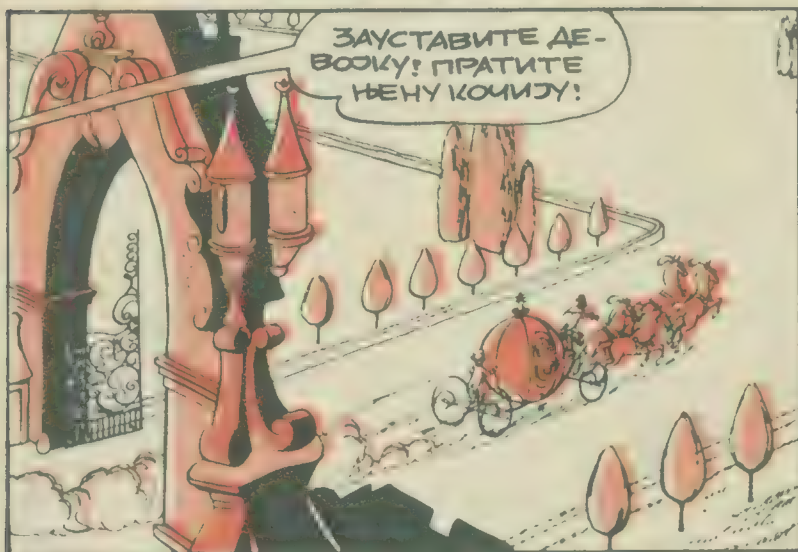

ПРВИ ОТКУЦАЈ, ДРУГИ, ТРЕЋИ...
ДОНГ! ДОНГ! ДОНГ!

АЛИ... АЛИ ЗАШТО?
МОРАМ ДА ИДЕМ!
?
?

ОНА НАПУШТА БАЛ!?

НЕ ЗАБОРАВЉАЈУЋИ РЕЧИ СВОЈЕ КУМЕ, ПЕПЕЉУГА ЈЕ ПОХИТАЛА...
ЧЕКАЈТЕ! НЕ ЗНАМ ВАМ ЧАК НИ ИМЕ!
ЗБОГОМ...
ДОНГ! ДОНГ!
МОЈА ЦИПЕЛИЦА! АЛИ НЕ СМЕМ ДА СЕ ЗАДРЖАВАМ!

ДОНГ! ДОНГ!
КУЋИ... БРЗО!

ЗАУСТАВИТЕ ДЕВОЈКУ! ПРАТИТЕ ЊЕНУ КОЧИЈУ!

ДОНГ! ДОНГ!

КАДА ЈЕ ЧАСОВНИК ОТКУЦАО И ДВАНАЕСТИ ПУТ ЧАРОЛИЈА ЈЕ ПРЕСТАЛА И СВЕ ЈЕ БИЛО КАО ПРЕ...
ДОНГ!
ГЛЕ! ОПЕТ СМО КОД КУЋЕ!

ОХ... БИЛО ЈЕ ТАКО ДИВНО... А ОН ТАКО ЛЕП...

ДУГО ЈЕ ПЕПЕЉУГА ЗАНЕСЕНО ГЛЕДАЛА ДВОРАЦ У ДАЉИНИ У КОЈЕМ ЈЕ БИЛА СРЕЋНА... ТАКО КРАТКО...
ПРИНЦ НЕ ЗНА КО САМ... НИКАД ГА ВИШЕ НЕЋУ ВИДЕТИ... А ТАКО ЈЕ ДИВНО БИЛО!

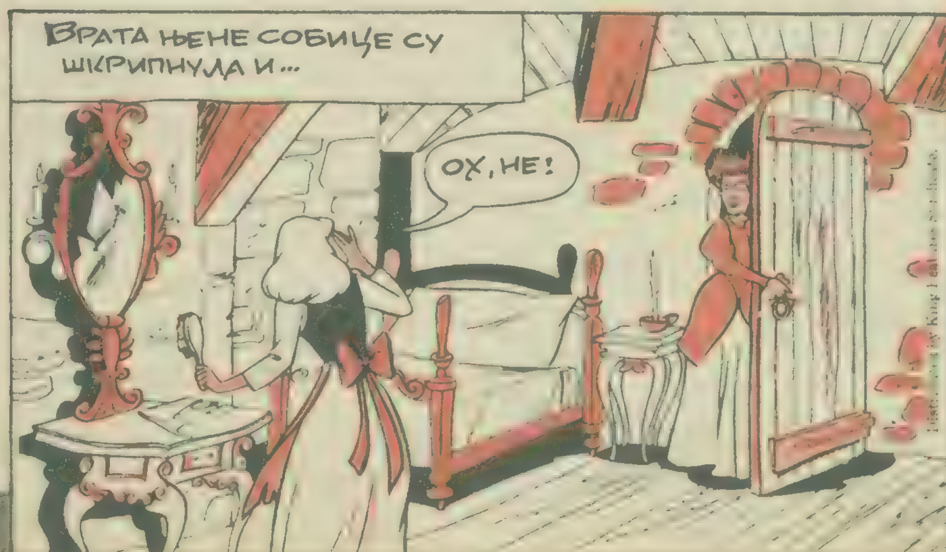

АЛИ, МЛАДИ ПРИНЦ ЈЕ ЧВРСТО ОДЛУЧИО ДА НАЂЕ ТАЈАНСТВЕНУ ДЕВОЈКУ...
ПОЧЕЋЕТЕ ЈОШ У РАНУ ЗОРУ И НЕЋЕТЕ СТАТИ ДОК ЈЕ НЕ НАЂЕТЕ!
ДА, ГОСПОДАРУ!

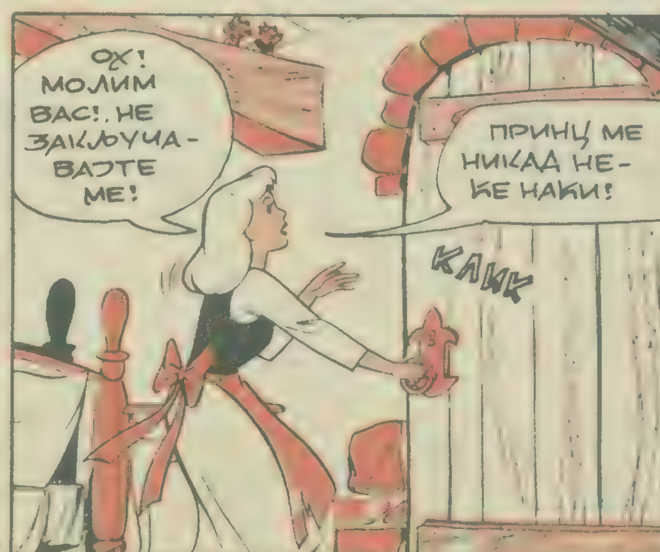

СУТРАДАН ПОСЛЕ БАЛА КРОЗ МАЛУ КРАЉЕВИНУ ПРОНЕЛА СЕ ВЕСТ ДА ЈЕ ПРИНЦ НАРЕДИО ДА СЕ ТРАЖИ ДЕВОЈКА КОЈА ЈЕ ИЗГУБИЛА ЦИПЕЛУ...
ВЕЛИКИ ВОЈВОДА ЈЕ НАРЕДИО ДА ЦИПЕЛУ ПРОБА СВАКА ДЕВОЈКА У КРАЉЕВИНИ! ПРИНЦ ЋЕ СЕ ОЖЕНИТИ ОНОМ КОЈОЈ ЦИПЕЛА БУДЕ ПРИСТАЈАЛА!
!

ВОЈВОДА ДОЛАЗИ С МОЈОМ ЦИПЕЛОМ! НЕ СМЕ МЕ ВИДЕТИ ОВАКО ОБУЧЕНУ!
!

ЊЕНА ЦИПЕЛА! ЗНАЧИ, ОНА ЈЕ НА БАЛУ ИГРАЛА С ПРИНЦОМ!
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ОХ! МАЋЕХА ЈЕ ПОШЛА ЗА ПЕПЕЉУГОМ!

ВРАТА ЊЕНЕ СОБИЦЕ СУ ШКРИПНУЛА И...
ОХ, НЕ!

ОХ! МОЛИМ ВАС! НЕ ЗАКЉУЧАВАЈТЕ МЕ!
ПРИНЦ МЕ НИКАД НЕЋЕ НАЋИ!
КЛИК

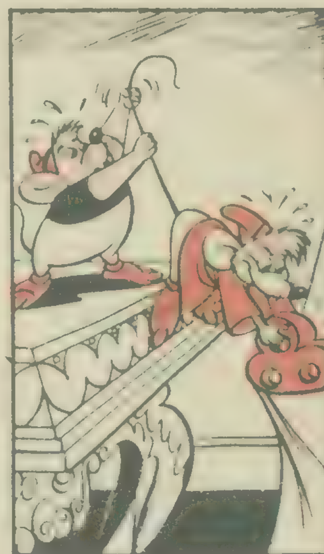

МРША И БУЦА СУ МОТРИЛИ ДОК СЕ МАЋЕХА СПУШТАЛА НИЗ СТЕПЕНИЦЕ...
ОООХ! ЗЛОБНИЦА!

СТРПАЛА ЈЕ КЉУЧ У ЏЕП!

НАПРЕД, БУЦО! МОРАМО СЕ ДОКОПАТИ ТОГ КЉУЧА!

ДОК ЈЕ ПЕПЕЉУГА ЧАМИЛА У СВОЈОЈ СОБИЦИ СТИГАО ЈЕ ВЕЛИКИ ВОЈВОДА НОСЕЋИ СТАКЛЕНУ ЦИПЕЛИЦУ...
МОЈА ЦИПЕЛА!
МОЈА ЈЕ!
ЋЕРИ, ЗАБОРАВЉАТЕ НА ЛЕПЕ МАНИРЕ!

ПРВО ВИ, МЛАДА ДАМО!
КЉУЧ!

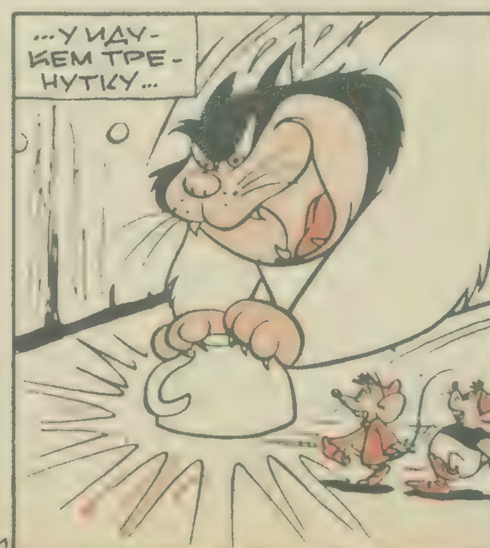

ИЗГЛЕДА МИ... ОВАЈ... МАЛО МАЛА...

ДОК СЕ ДРУГА СЕСТРА ТРУДИЛА ДА СВОЈУ ВЕЛИКУ НОГУ УГУРА У МАЛУ ЦИПЕЛУ, БУЦА И МРША ВУКЛИ СУ КЉУЧ...
УММФ ХУ!
НАПРЕД, БУЦО! ЈОШ САМО МАЛО!

НАЈЗАД СУ СТИГЛИ ДО ПЕПЕЉУГИНИХ ВРАТА...
КЛИНК
БУЦО! МРШО! ЈЕСТЕ ЛИ НАШЛИ КЉУЧ?

ИЗНЕНАДА СЕ НАД МИШЕВИМА НАДВИЛА ЗЛОКОБНА СЕНКА И...
!
!

...У ИДУЋЕМ ТРЕНУТКУ...

УЗАЛУД ЈЕ ПЕПЕЉУГА ПРЕКЛИЊАЛА...
ЛУЦИФЕРУ, НЕ БУДИ ТАКАВ! МОЛИМ ТЕ, ЛУЦИФЕРУ!

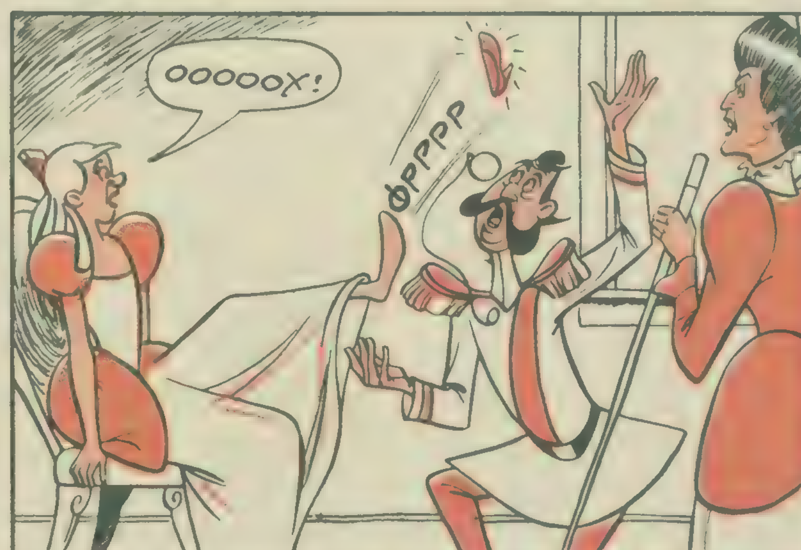

УЗАЛУД СУ МИШЕВИ ХРАБРО ЈУРИШАЛИ...

БРУНО МИ ЈЕ ЈЕДИНА НАДА! ДОЗОВИТЕ БРУНА!

ПРОБУЂЕН ИЗ СЛАТКОГ ДРЕМЕЖА, БРУНО ЈЕ ЈУРНУО ПЕПЕЉУГИ У ПОМОЋ...
ТАМО ГОРЕ, БРУНО! БРЗО!

ЗА ТО ВРЕМЕ СЕ У ПРИЗЕМЉУ ВОДИЛА ДРУГА ТЕШКА БИТКА...
ОБУЋИ ЋУ ЈЕ ЈА!

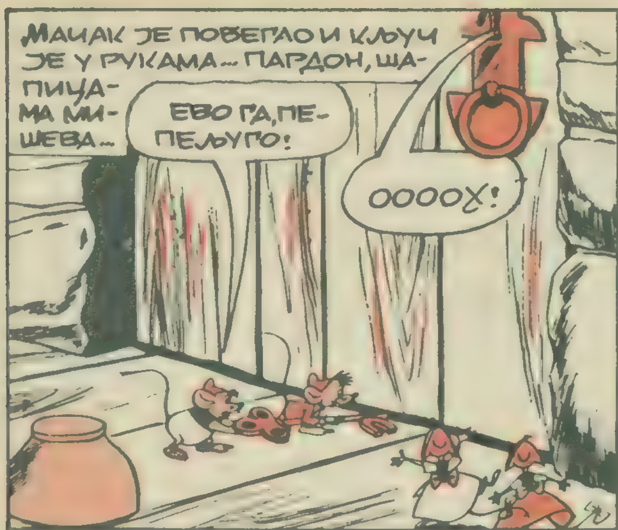

ЕВО! ПРИСТАЈЕ МИ!
ПРИСТАЈЕ!
ПРИСТАЈЕ?

ООООХ!
ФРРРР

ПРЕД ЗАКЉУЧАНИМ ВРАТИМА ПЕПЕЉУГИНЕ СОБЕ...
МЈАООУ
ДРЖИ ГА!

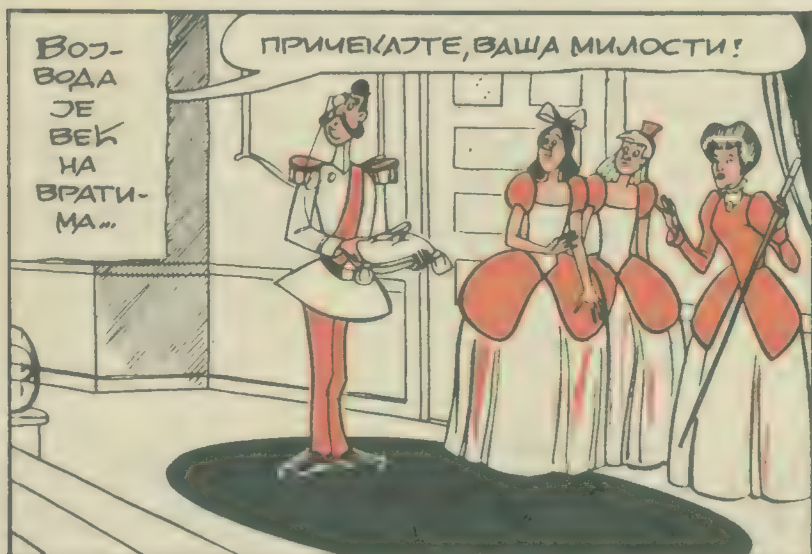

АЛИ, АВАЈ! СВЕ ЈЕ ИЗГЛЕДА КАСНО...
НЕМАТЕ ВИШЕ НИЈЕДНУ ДЕВОЈКУ У КУЋИ?
НЕ, ВАША МИЛОСТИ!

12

МАЧАК ЈЕ ПОБЕГАО И КЉУЧ ЈЕ У РУКАМА... ПАРДОН, ША-ПИЦА-МА МИ-ШЕВА...
ЕВО ГА, ПЕ-ПЕЉУГО!
ОООХ!

ХВАЛА, БУЦО! ХВАЛА, МРШО!

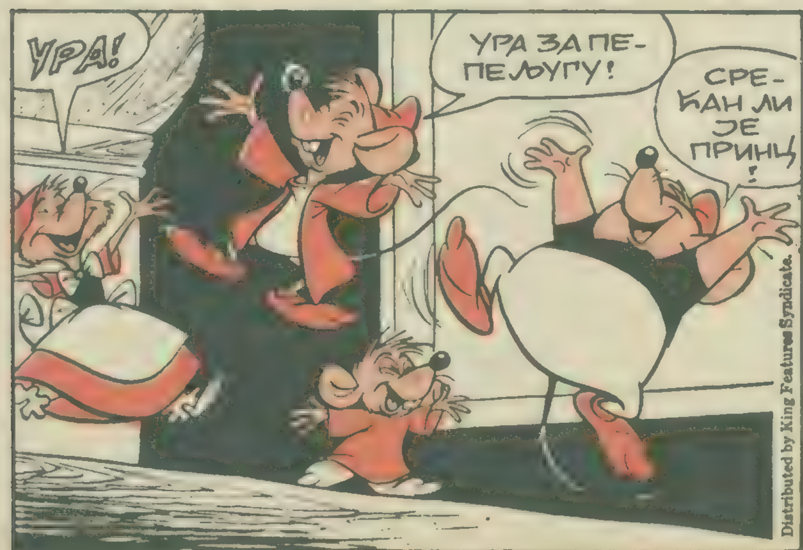

ПОЖУРИ! ПОХИТАЈ!
ВЕЛИКИ ВОЈВОДА ВЕЋ ОДЛА-ЗИ!

ВОЈ-ВОДА ЈЕ ВЕЋ НА ВРАТИ-МА...
ПРИЧЕКАЈТЕ, ВАША МИЛОСТИ!

МОГУ ЛИ И ЈА ДА ПРО-БАМ ТУ ЦИПЕЛИЦУ?
НЕ ОСВРЋИТЕ СЕ НА ЊУ, МИЛОСТИ! ТО ЈЕ САМО НАША СЛУЖАВКА!

НАРЕЂЕЊЕ ЈЕ ДА СВАКА ДЕВОЈКА ПРОБА ЦИПЕЛИ-ЦУ! ХАЈДЕ, ДЕТЕ МОЈЕ!

ТРЕНУТАК НАПЕТОГ ИШЧЕКИВАЊА, А ОНДА ЈЕ ПЕПЕЉУГИНА НОГА КЛИЗНУЛА У ЦИПЕЛИЦУ...
К'О ПО МЕРИ!

УРА!
УРА ЗА ПЕ-ПЕЉУГУ!
СРЕ-ЋАН ЛИ ЈЕ ПРИНЦ!
Distributed by King Features Syndicate.
13

КРОЗ НЕ-КОЛИКО ДАНА ИЗ ДВОРА СУ ОДЈЕКНУ-ЛА СВАДБЕНА ЗВОНА...
ДОНГ... ДОНГ... ДОНГ...
КРАЈ

Лов на Тигра

ДОК СЕ ДОБРИ КАЛИФ ХАРУН ЕЛ ПУСАХ, ПУН БРИГЕ ЗА ДОБРОБИТ СВОЈИХ ПОДАНИКА, ЗАНИМАО ЗА ПОСЛЕДЊЕ ТЕКОВИНЕ ТЕХНИКЕ...

ЕВО КАКО ТО ИЗГЛЕДА, ГОСПОДАРУ!

КОНАЦ ЗА СЕЧЕЊЕ МАСЛАЦА! КАКАВ ПРОНАЛАЗАК! ШТА ЈОШ НАУКА НЕЋЕ ИЗМИСЛИТИ?

СТРАШНИ И ЗЛИ ВЕЛИКИ ВЕЗИР ИЗНОГУД ИЗЈЕДАО СЕ ОД МУКЕ ШТО НЕ УСПЕВА ДА ОСТВАРИ СВОЈЕ ЖЕЉЕ...

БУУ! БУУ! 'ОЋУ ДА ПОСТАНЕМ КАЛИФ! 'ОЋУ! 'ОЋУ!

А ТИ, ВЕРНИ СЛУГО МОЈ, ЗАР НЕМАШ НИКАКВУ ИДЕЈУ КАКО ДА УКЛОНИМ КАЛИФА И ЗАУЗМЕМ ЊЕГОВ ПРЕСТО?

ЈА, ГАЗДА? МАЦА МИ ПОЈЕЛА ЈЕЗИК...

МАЦА... МАЧКА! МАЧКА ПРИПАДА РОДУ МАЧАКА! И ТИГАР ПРИПАДА РОДУ МАЧАКА! ТИГАР ЈЕ ЉУДОЖДЕР... А КАЛИФ ЈЕ ЧОВЕК! ЗНАЧИ, ТИГАР ЈЕ КАЛИФОЖДЕР!

ОДЛИЧНА ТИ ЈЕ ИДЕЈА ДА ОРГАНИЗУЈЕМО ЛОВ НА ТИГРА!

ИДЕЈА? ЛОВ НА ТИГРА?

ГЛЕ! ПА ТО ЈЕ МОЈ ДОБРИ ИЗНОГУД! БАШ СЕ РАДУЈЕМ ШТО ТЕ ВИДИМ!

САД САМО ТРЕБА УВЕДИТИ КАЛИФА ДА ТРЕБА ДА ПОЂЕ У ЛОВ НА ТИГРА... ТРЕБА ИЗМИСЛИТИ УБЕДЉИВ РАЗЛОГ!

ШТО ЈЕ УЖАСНА! ШТО ЈЕ СТРАШНА! О-ЛА-ЛА!

КО ТО? НИКОГ НЕ ВИДИМ!

ПРОСТИРКА ИСПРЕД ВАШЕГ КРЕВЕТА! ДОЂИТЕ... ЈА ЋУ ВАМ НАБАВИТИ ПРИСТОЈНИЈУ, ЛЕПШУ!

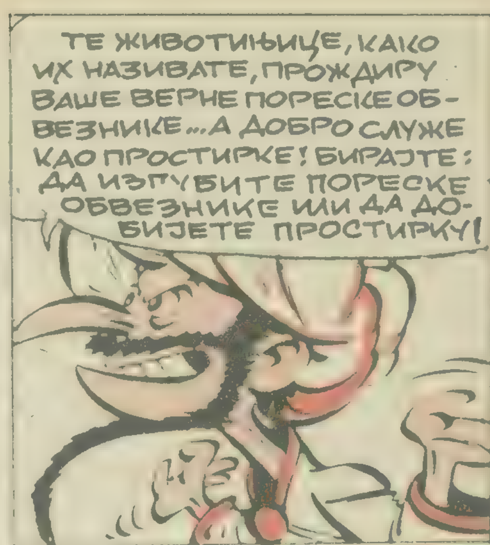
ЗНАШ... ЈА ТАКО РЕТКО УСТАЈЕМ ИЗ ПОСТЕЉЕ!

14

1152

АЛИ... КУДА МЕ ВОДИШ?
У ЛОВ НА ТИГРОВЕ, ЈАСНО!

АХ, НЕ! НЕ! НЕ ЖЕЛИМ ДА ПОВРЕДИМ ТЕ ЛЕПЕ ЖИВОТИЊИЦЕ!

ТЕ ЖИВОТИЊИЦЕ, КАКО ИХ НАЗИВАТЕ, ПРОЖДИРУ ВАШЕ ВЕРНЕ ПОРЕСКЕ ОБВЕЗНИКЕ... А ДОБРО СЛУЖЕ КАО ПРОСТИРКЕ! БИРАЈТЕ: ДА ИЗГУБИТЕ ПОРЕСКЕ ОБВЕЗНИКЕ ИЛИ ДА ДОБИЈЕТЕ ПРОСТИРКУ!

УБЕДИО СИ МЕ! ПРИСТАЈЕМ... ИДЕМ ДА СЕ СПРЕМИМ! НАЋИ ЋЕМО СЕ ПРЕД ДВОРОМ!
ИДЕ, ИДЕ!

ЕВО МОГ ПЛАНА: ПОЋИ ЋЕМО САМИ С КАЛИФОМ И УДЕСИЋЕМО ДА ГА ТИГАР ПРОЖДЕРЕ!
ЈА СЕ БОЈИМ, ГОСПОДАРУ! УВЕК МИ НАДРЉАМО!

САД НЕЋЕМО! ОЛАКШАЋЕМО ПОС'О ТИГРУ. ШТО ВИШЕ МОЖЕМО! 'АЈДЕ, ВРЕМЕ ЈЕ!

ИСПРЕД ДВОРА...
ЈА САМ СПРЕМАН, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! МОЖЕМО ДА КРЕНЕМО!
!?!
!?!

А ШТА ЋЕ ТА РУЉА ТУ?
КАКО ШТА? ТО СУ МОЈИ СТРАЖАРИ, МОЈИ ЛОВЧИ, ХАЈКАЧИ, СКУПЉАЧИ ДИВЉАЧИ, МОЈИ...

НЕ, НЕ И НЕ! ПА ТАЈ СИЛАН СВЕТ ЋЕ ПРЕПЛАШИТИ ТИГРОВЕ! ИДЕМО САМО НАС ТРОЈИЦА!

У ПРАВУ СИ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! КРЕНИМО... УМИРЕМ ОД НЕСТРПЉЕЊА!
УМРЕЋЕШ ТИ ЈОШ И ОД НЕЧЕГ ДРУГОГ!
ЧУДНО! ИЗГЛЕДА ДА ПЛАН МОГ ГОСПОДАРА УСПЕВА!

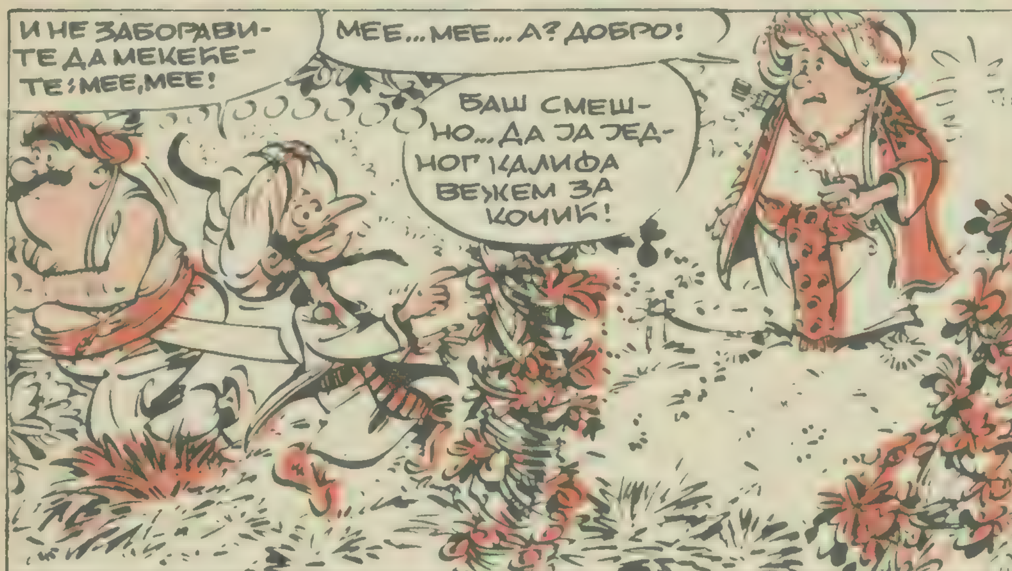

ЧУДНО, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! СТРЕЛЕ КОЈЕ СИ МИ ДАО НЕМАЈУ ВРХ...
НЕГО! ДА НЕ ПРОБУШИТЕ СВОЈУ БУДУЋУ ПРОСТИРКУ!
ХМ... ДАЛЕКО ЈЕ ОТИШ'О МОЈ ГОСПОДАР! СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА ЋЕМО ОПЕТ НАДРЉАТИ!

ТИ МИСЛИШ НА СВЕ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ!
ОВДЕ СИГУРНО ИМА МНОГО ТИГРОВА! ПОБОДИ КОЧИЋ, ДИЛАТ ЛАРАТЕ!

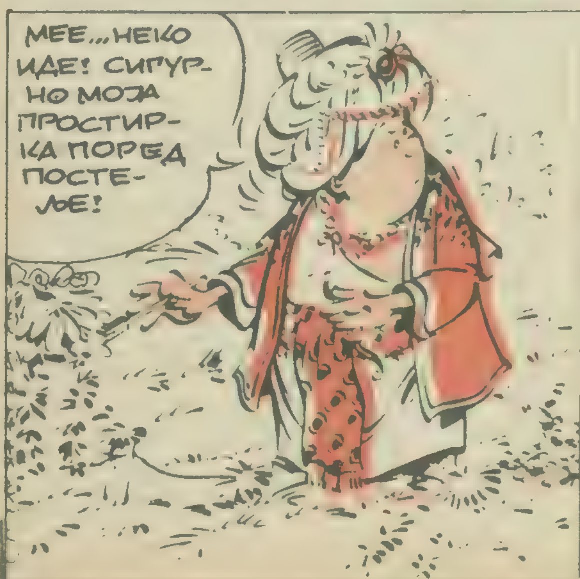

ЗА КОЧИЋ СЕ ОБИЧНО ВЕЖЕ КОЗА... КАО МАМАЦ! ЈА МИСЛИМ ДА ЈЕ ТО ПРЕМА КОЗИ СУРОВО!
ДОБАР СИ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ!

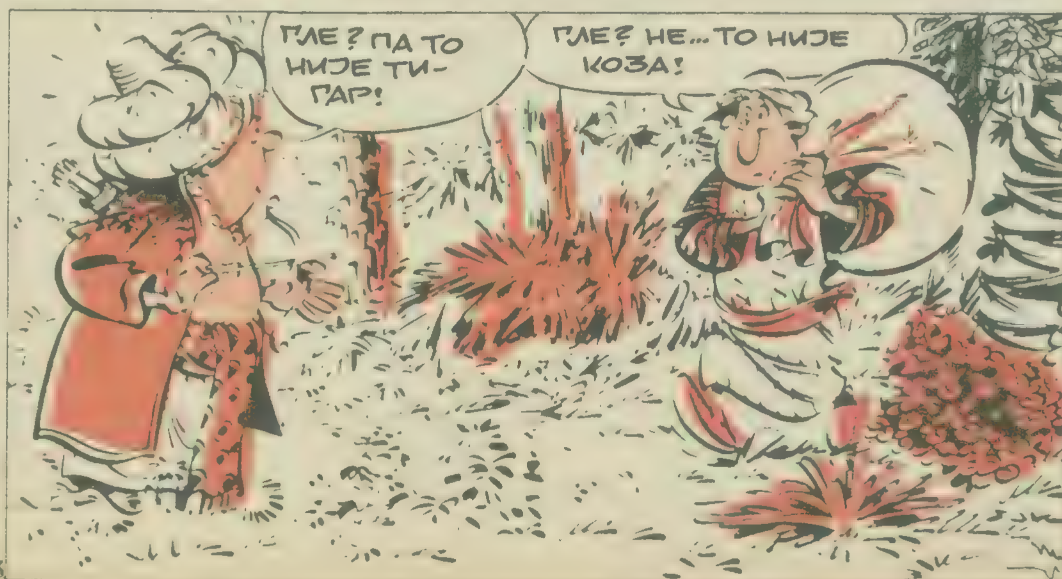

ЗАТО ЋЕТЕ ВИ ЗАМЕНИТИ КОЗУ!
ЈА?
КОЧИЋ ЈЕ СПРЕМАН, ГОСПОДАРУ!

А ЈЕ Л' БАШ НЕОПХОДНО ДА МЕ ВЕЖЕТЕ ЗА КОЧИЋ?
НЕГО! ИНАЧЕ ТИГАР НЕЋЕ ПОВЕРОВАТИ ДА СТЕ КОЗА!

И НЕ ЗАБОРАВИТЕ ДА МЕКЕЋЕТЕ: МЕЕ, МЕЕ!
МЕЕ... МЕЕ... А? ДОБРО!
БАШ СМЕШНО... ДА ЈА ЈЕДНОГ КАЛИФА ВЕЖЕМ ЗА КОЧИЋ!

МЕЕ... МЕЕ...
А САД ДА СЕ МИ СКЛОНИМО! ВРАТИЋЕМО СЕ КАД ОД ЊЕГА ОСТАНУ САМО КОШЧИЦЕ!
ПРОПАШЋЕ НАМ ПЛАН... ОСЕЋАМ!

МЕЕ... НЕКО ИДЕ! СИГУРНО МОЈА ПРОСТИРКА ПОРЕД ПОСТЕЉЕ!

ГЛЕ? ПА ТО НИЈЕ ТИГАР!
ГЛЕ? НЕ... ТО НИЈЕ КОЗА!

ЗНАЧИ, НИСИ ТИГАР, ЧЕСТИТИ ЧОВЕЧЕ?
НИСАМ! ТРГОВАЦ САМ И ИДЕМ НА ПИЈАЦ У БАГДАД!

А ПОШТО ВИ, УПРКОС ТОМ КОЧИЋУ, ОЧИГЛЕДНО НИСТЕ КОЗА, МОЖДА ЋЕ ВАС ЗАНИМАТИ МОЈА РОБА! ИМАМ ЛЕПИХ НАРГИЛА, ТУРБАНА, ПРОСТИРКИ ЗА ИСПРЕД КРЕВЕТА...
ПРОСТИРКИ? ПОКАЖИ МИ!

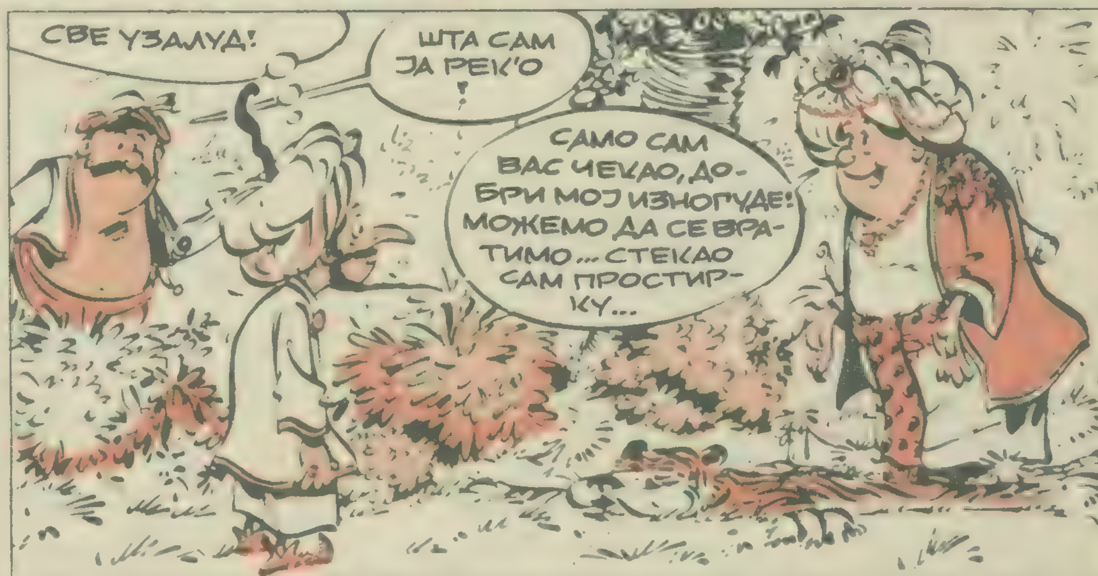

УВОЗ ИЗ ИНОСТРАНСТВА! ЧИСТ ТИГАР! ДВАНАЕСТ ХИЉАДА МАРАВЕДА!

САТ КАСНИЈЕ...
ДО ВИЂЕЊА! С ВАМА ЈЕ ЗАДОВОЉСТВО ТРГОВАТИ!
МОРА ЧОВЕК МАЛО ДА СЕ ЦЕНКА...ИСПЛАТИЛО СЕ ЧЕТИРИ МАРАВЕДА...НИЈЕ СКУПО!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
АХ! МИ ЗАВРШИСМО УЖИНУ... АКО ЈЕ И ТИГАР...

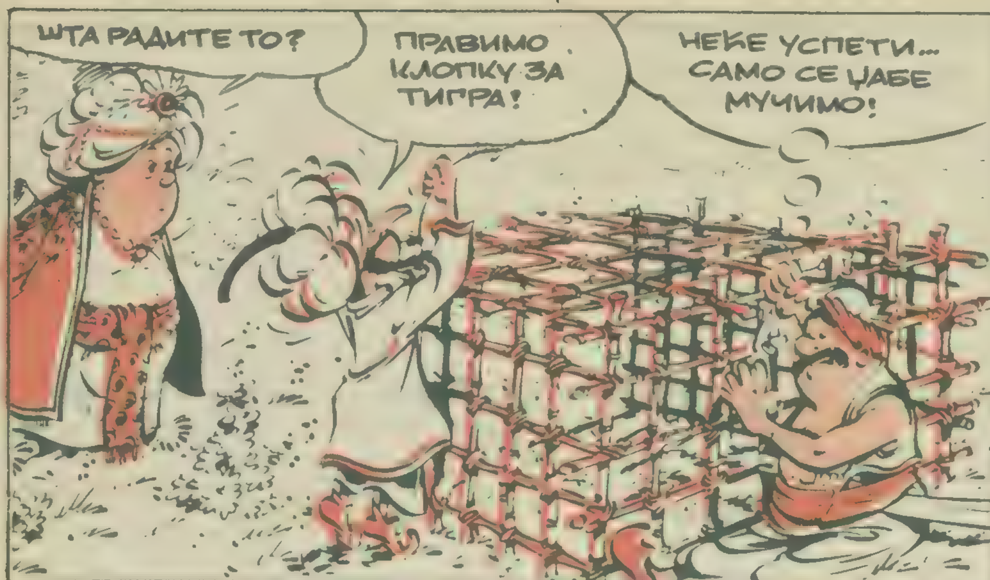

ИЗНОГУД I, ЗВАНИ ЗЛИ, КАЛИФ ОД БАГДАДА... НЕ ЗВУЧИ ЛОШЕ...
БОЈИМ СЕ САМО ДА НАМ ПЛАН НЕ ПРОПАДНЕ... ПО ОБИЧАЈУ!

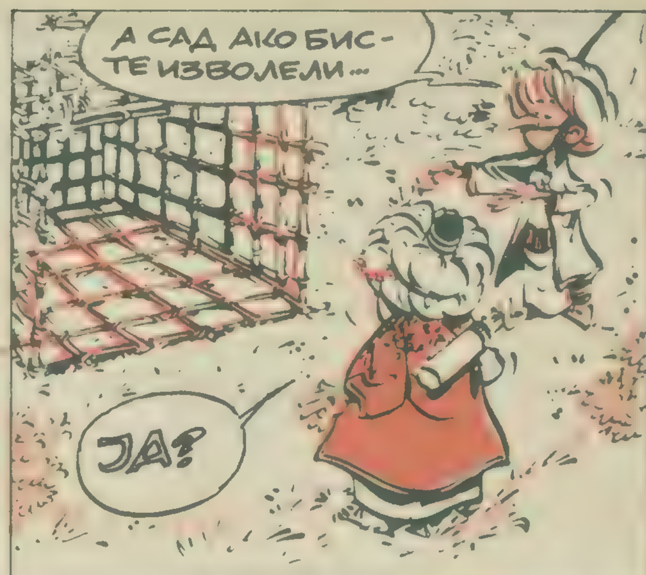

УЖАС!!

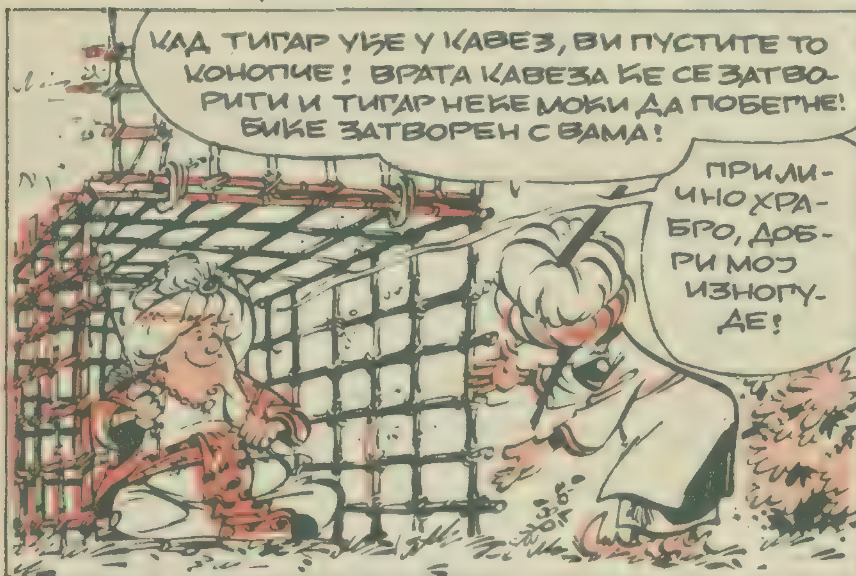

СВЕ УЗАЛУД!
ШТА САМ ЈА РЕК'О!
САМО САМ ВАС ЧЕКАО, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! МОЖЕМО ДА СЕ ВРАТИМО... СТЕКАО САМ ПРОСТИРКУ...

НЕ, НЕ И НЕ! ТО НИЈЕ ПРОСТИРКА ЗА ЈЕДНОГ КАЛИФА! НИЈЕ ДОВОЉНО ДОБРО! НЕ И НЕ!

'АЈДЕ ДА ПРОБАМО НЕШТО ДРУГО!
АЛИ, МЕНИ СЕ ЧИНИ САСВИМ ДОБРА, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! ЧИСТ ТИГАР, КАЖЕ ТРГОВАЦ!
ЗНАТЕ ШТА ПИШЕ НА ЊОЈ: МАДЕ ИН ЈАПАН!

ШТА РАДИТЕ ТО?
ПРАВИМО КЛОПКУ ЗА ТИГРА!
НЕЋЕ УСПЕТИ... САМО СЕ ЏАБЕ МУЧИМО!

А САД АКО БИСТЕ ИЗВОЛЕЛИ...
ЈА?

КАД ТИГАР УЂЕ У КАВЕЗ, ВИ ПУСТИТЕ ТО КОНОПЦЕ! ВРАТА КАВЕЗА ЋЕ СЕ ЗАТВОРИТИ И ТИГАР НЕЋЕ МОЋИ ДА ПОБЕГНЕ! БИЋЕ ЗАТВОРЕН С ВАМА!
ПРИЛИЧНО ХРАБРО, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ!

ВРАТИЋЕМО СЕ УСКОРО... ДА ВИДИМО КАКО СТЕ!
ДОБРО!

ЈЕДНО МЕ САМО МУЧИ! ТРЕБА ЛИ ДА МЕКЕЋЕМ ИЛИ НЕ?

ЗАДРЕМАХ СЕДЕЋИ ОВАКО....

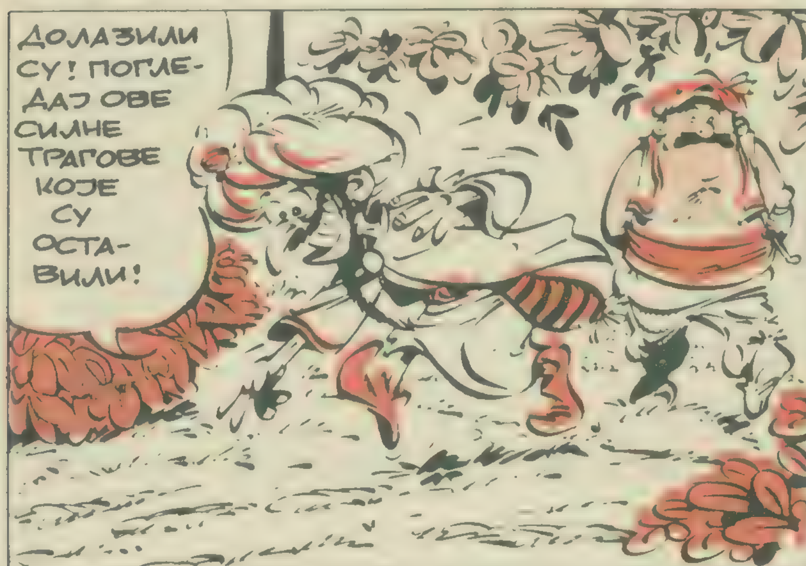

РРРРРЗЗЗЗЗ РРРРРЗЗЗЗ РРР...

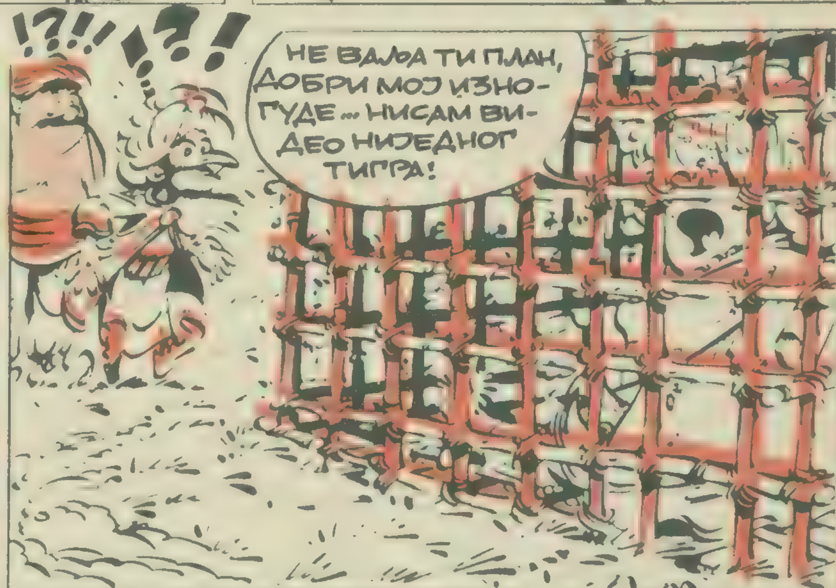

РРРРРРЗЗЗЗЗЗ РРРР ЗЗЗЗЗЗ...

ОЧИГЛЕДНО ЈЕ ДА НЕ МОЖЕМО УЋИ У ОВУ 6#6@ КОТАРИЦУ!
РРРРР 3333 РРРР

'АЈДЕ ДА ВИДИМО ДА ЛИ СУ ЗВЕРИ ВЕЋ ЛИКВИДИРАЛЕ ОНО ПАРЧЕ ОД КАЛИФА...
НЕ ЗНАМО НИ ДА ЛИ СУ ТИГРОВИ ДОЛАЗИЛИ, ГОСПОДАРУ!

ДОЛАЗИЛИ СУ! ПОГЛЕДАЈ ОВЕ СИЛНЕ ТРАГОВЕ КОЈЕ СУ ОСТАВИЛИ!

!?!! !?!
НЕ ВАЉА ТИ ПЛАН, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ... НИСАМ ВИДЕО НИЈЕДНОГ ТИГРА!

ДОСТА САМ СЕДЕО, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ! МАЛО БИХ ПРИЛЕГАО!
НИ ГОВОРА! НЕЋЕТЕ ВИШЕ ЛЕЋИ У СВОЈУ ПОСТЕЉУ БЕЗ ПРИСТОЈНЕ ПРОСТИРКЕ! ДИЛАТ ЛАРАТЕ...

БЗЗЗССССССС
ДОБРО, ГОСПОДАРУ... АЛИ ИСКРЕНО... НЕ МИСЛИМ ДА НЕЋЕ...

МАЛО КАСНИЈЕ...
ЕВО ГАЗДА! ПРОСТО САМ ОПУСТОШИО ЈЕДНУ МЕСАРНИЦУ!
ОДЛИЧНО! ОВО НЕ МОЖЕ ДА ОМАНЕ!

ШУНКА, МОРТАДЕЛА, КОБАСИЦЕ, САЛАМЕ, ШВАРГЛА...
ЗАР ЋЕМО СВЕ ТО ДА ПОЈЕДЕМО?

НЕ! ОВА ХРАНА ТРЕБА ДА НАМАМИ ТИГРА... ВИ САМО ТРЕБА ДА СЕДНЕТЕ НА ОВУ ГОМИЛУ И ДА ЧЕКАТЕ!

И НИШТА ДА НИСТЕ ДИРНУЛИ!
И ТО ЋЕ ПРОПАСТИ...
АЛИ...

ПОЧИЊЕ ДА МЕ МУЧИ ГЛАД! АКО ТИГАР НЕ НАИЋЕ УСКОРО МОРАЋУ МАЛО ДА ГЛОЦНЕМ!

АХ! ЕВО ГА!

ОХ, НЕ! ТО НИЈЕ ОН!

КО СТЕ ВИ?
ЛОВЦИ МРТВИ ОД ГЛАДИ! ОВО ШТО СМО УЛОВИЛИ НИЈЕ ЗА ЈЕЛО...

ВИ СТЕ, КОЛЕГА, ИМАЛИ ВИШЕ СРЕЋЕ!

ЈА БИХ ВАМ РАДО ДАО ОД МРСА... АЛИ МИ ЈЕ ПОТРЕБАН ДА БИХ ДОМАМИО ПРОСТИРКУ ЗА ИСПРЕД КРЕВЕТА...
ЧУЈТЕ, ЈА БИХ ВАМ НЕШТО ПРЕДЛОЖИО!

ОВОГ ПУТА НЕЋЕМО ОД ЊЕГА НАЋИ НИ КОШЧИЦЕ! ВЕЋ МЕ МОЖЕШ ЗВАТИ КАЛИФОМ!

НЕ! ТО НИЈЕ МОГУЋЕ!
А ШТА ТО, КАЛИФЕ?

ПА, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ, СМАТРАМ ДА СЕ САД МОЖЕМО ВРАТИТИ!

ПОНЕКАД СЕ ПИТАМ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ, ДА ЛИ СИ ДОВОЉНО МУДАР! ЗНАМ ДА ЧИНИШ СВЕ ДА БИ МИ УЧИНИО ЗАДОВОЉСТВО АЛИ...
НИ ГОВОРА, ГОСПОДАРУ! НИ ГОВОРА!
20

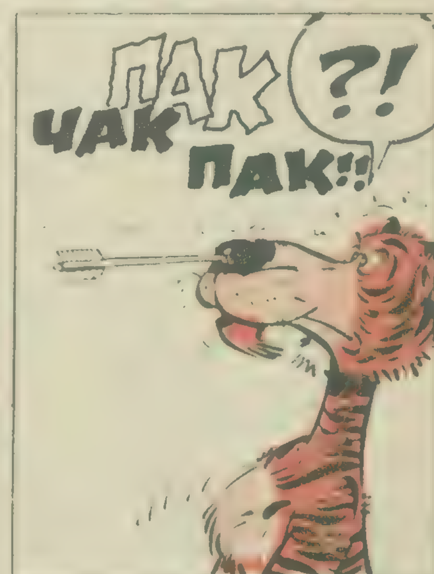

МАЛО КАСНИЈЕ...
ШТА ТО РАДИТЕ?
СПРЕМАМО НОВУ КЛОПКУ ЗА ТИГРА!
ЈА ВИШЕ НЕ ВЕРУЈЕМ...

ВИ ЋЕТЕ СИЋИ У РУПУ И ЧЕКАТИ ДА У ЊУ УПАДНЕ ТИГАР! ТО ЋЕ ПОТРАЈАТИ МАЛО...

ЧУЈ МЕ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ...
ЋУТИТЕ! СМЕТАТЕ НАМ У ПОСЛУ! ВИДИТЕ ДА РАДИМО ЗА ВАС!

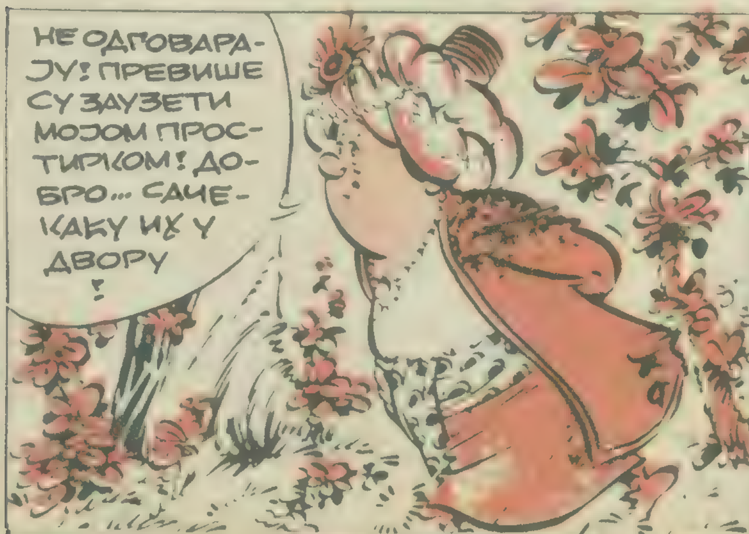

ХТЕО САМ ДА КАЖЕМ ДА ДОЛАЗИ ТИГАР...
ШТА?!

АЛ' НЕ БОЈ СЕ! СРЕДИЋУ ГА ЈЕДНОМ ОД ОНИХ СТРЕЛА КОЈЕ СИ МИ ДАО!
ДА ТЕ ПОЈЕДЕМ ИЛИ НЕ?
НЕЕЕЕ!

ПАК
?!
ЧАК
ПАК!!

ПОЈЕШЋУ ТЕ!

А ШТА САД ДА РАДИМ, ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ?

НЕ ОДГОВАРАЈУ! ПРЕВИШЕ СУ ЗАУЗЕТИ МОЈОМ ПРОСТИРКОМ! ДОБРО... САЧЕКАЋУ ИХ У ДВОРУ!

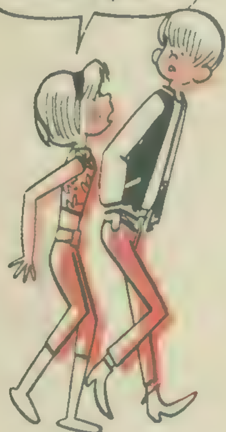

ГРРРОООАР!!
ГОВОРИО САМ ВАМ, ГОСПОДАРУ, ДА ПЛАН НИЈЕ...
ЋУТИ И ТРЧИ!
КРАЈ

МЕЛВИН
ЗДРАВО, МЕЛВИНЕ!
ЗДРАВО, ХОЛИ!

КАКО СИ ЛЕТОС ПРОШАО У ОНОМ РЕСТОРАНЧИЋУ ГДЕ СЕ ПРОДАЈУ ВИРШЛЕ? ЈЕСИ ЛИ БИО ДОБРО ПЛАЋЕН?

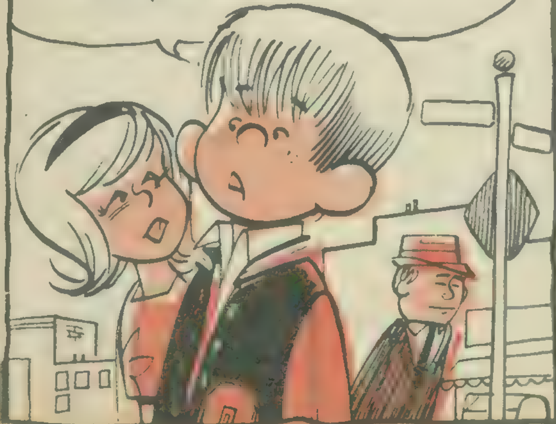

ИХ! ИЗБАЦИЛИ СУ МЕ С ПОСЛА!

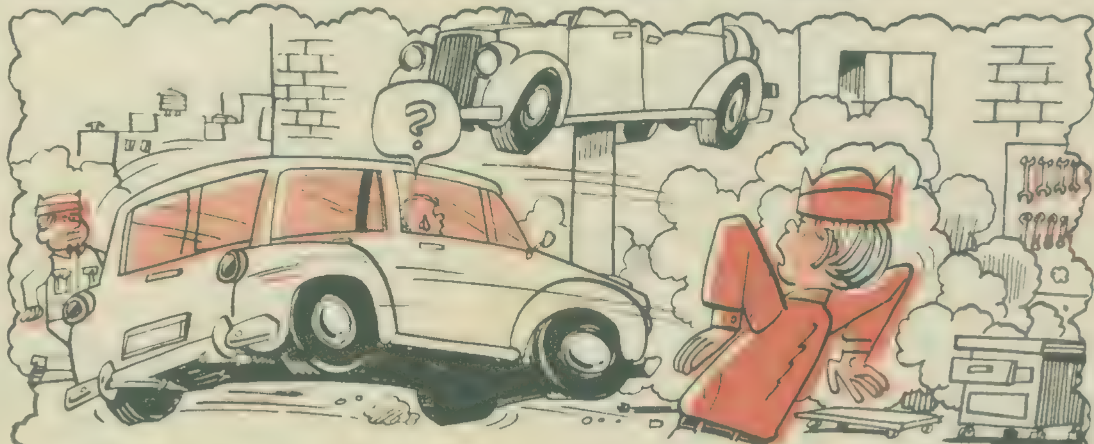

ЗАТО ШТО САМ ВИШЕ САМ ПОЈЕО НЕГО ШТО САМ ПРОДАО... И ШТО САМ ИГРАО С МУШТЕРИЈАМА!

И ОНДА?

ОНДА САМ ДОБИО ПОС'О КОД ЈЕДНОГ АУТО-МЕХАНИЧАРА!

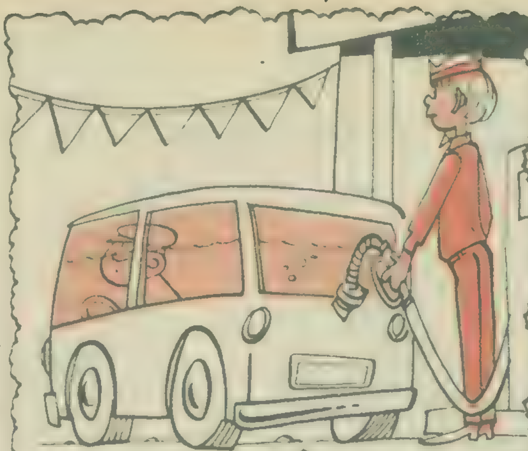

ПА ТО ЈЕ СЈАЈНО! ТИ СЕ РАЗУМЕШ У АУТОМОБИЛЕ!

НИ ТАМО НИСАМ ИМАО СРЕЋЕ! ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ОПРАВИМ ПРЕНОСНИК НА ЈЕДНОМ АУТУ...

?
И КАД САМ ГА ЗАВРШИО ИМАО ЈЕ ТРИ БРЗИНЕ КАД ИДЕ УНАЗАД И САМО ЈЕДНУ ЗА НАПРЕД!

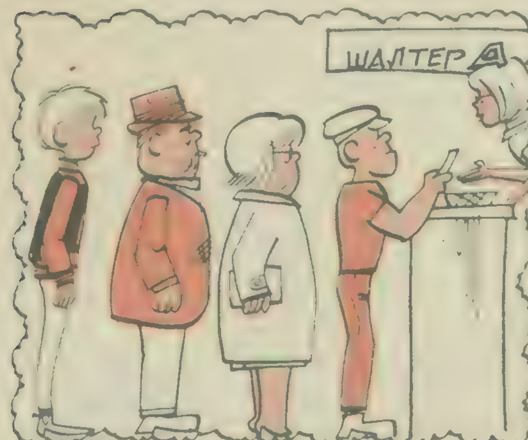

ОНДА САМ СЕ ЗАПОСЛИО НА ЈЕДНОЈ БЕНЗИНСКОЈ ПУМПИ...

АЛ' ЈЕДАН ПУТ САМ ПОКУШ'О ДА УЛИЈЕМ 80 ЛИТАРА БЕНЗИНА У НЕКА МАЛА КОЛА.

ОНДА САМ ОТИШ'О ДА СЕ ПРИЈАВИМ БИРОУ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ...

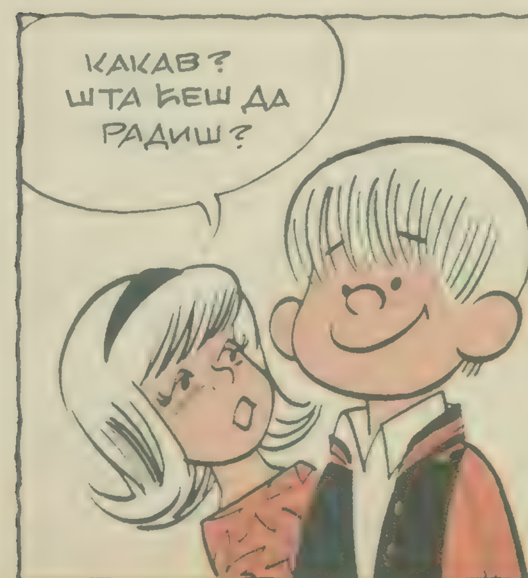

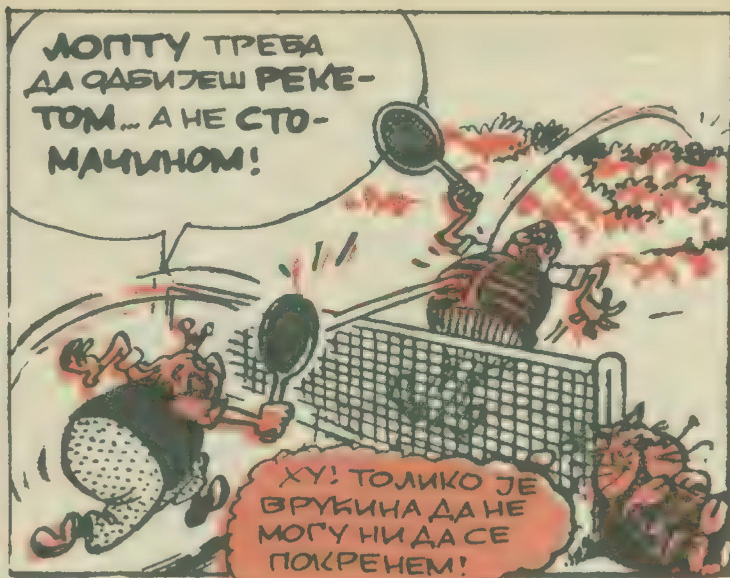

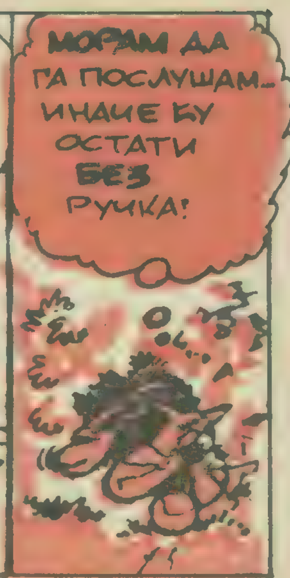

КРАЈ

МИЦКО

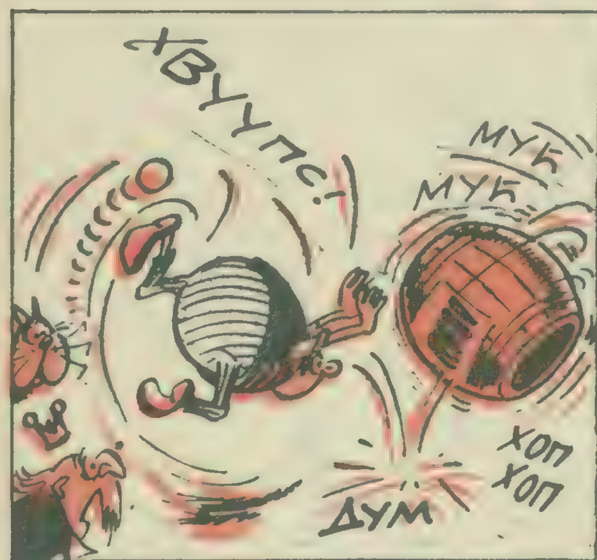

ЛОПТУ ТРЕБА ДА ОДБИЈЕШ РЕКЕТОМ... А НЕ СТОМАЧИНОМ!
ХУ! ТОЛИКО ЈЕ ВРУЋИНА ДА НЕ МОГУ НИ ДА СЕ ПОКРЕНЕМ!

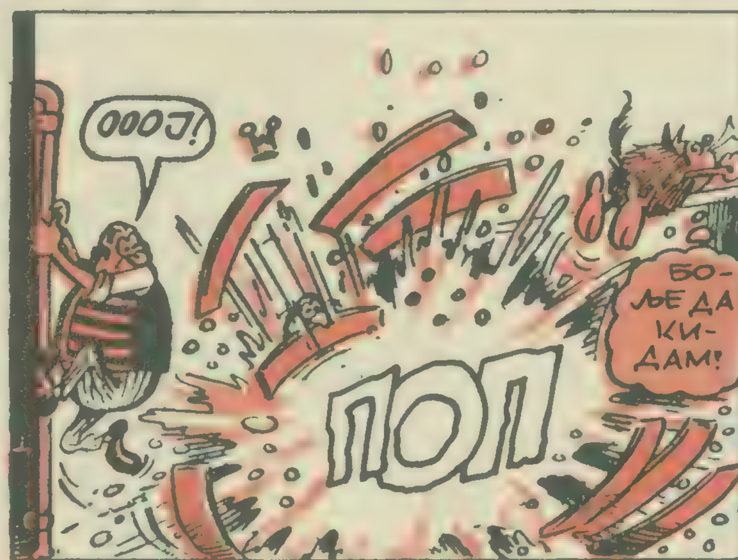

АЛИ...
МРДНИ СЕ, МАЧОРЧИНО! ИДИ ПО ЛОПТУ!

МОРАМ ДА ГА ПОСЛУШАМ... ИНАЧЕ ЋУ ОСТАТИ БЕЗ РУЧКА!

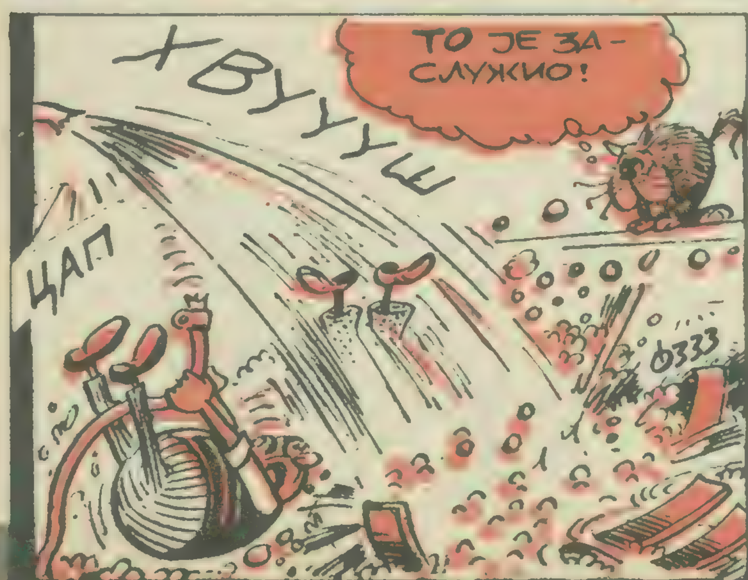

АХ! СТИГЛО НАМ ЈЕ БУРЕ ПИВА! БАШ БИ МИ ПРИЈАЛА ЧАША ХЛАДНОГ...
ОДНЕЋУ ГА У ПОДРУМ... ТАМО ЋЕ СЕ БРЗО ОХЛАДИТИ!
ПИВО

ДОБРО! САМО ПАЗИ ДА ГА НЕ МУЋКАШ... ПОКВАРИЋЕ МУ СЕ УКУС!
ФУЈ! ШТО ЈЕ ЗАМОРНО ОВО ТРЧАЊЕ ЗА ЛОПТОМ!
ПИВО

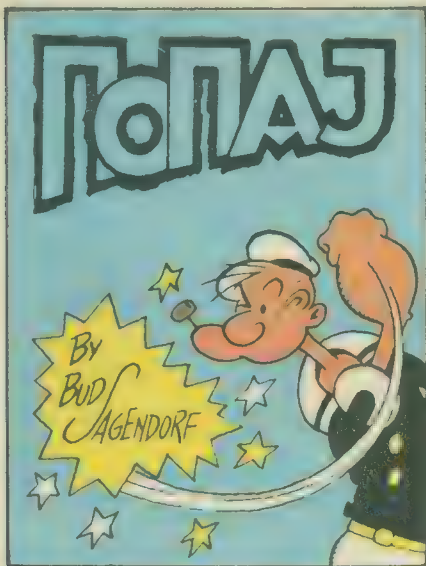

ХВУУУПС!
МУЋ
МУЋ
ХОП
ХОП
ДУМ

ОООЈ!
БОЉЕ ДА КИДАМ!
ПОП

ЈАО! ВОДОВОДНА ЦЕВ ПОПУШТА!
КРРК

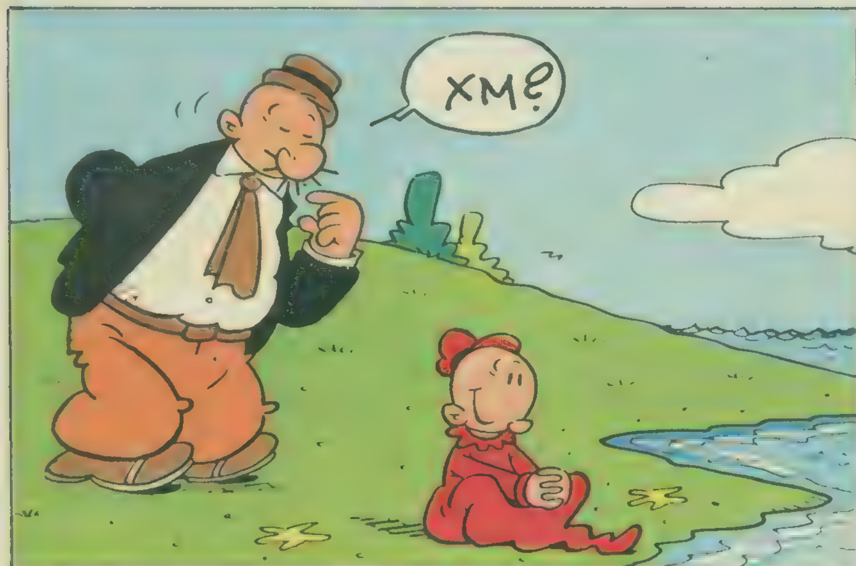

ХВУУУШ
ТО ЈЕ ЗАСЛУЖИО!
ЦАП
ФЗЗЗ

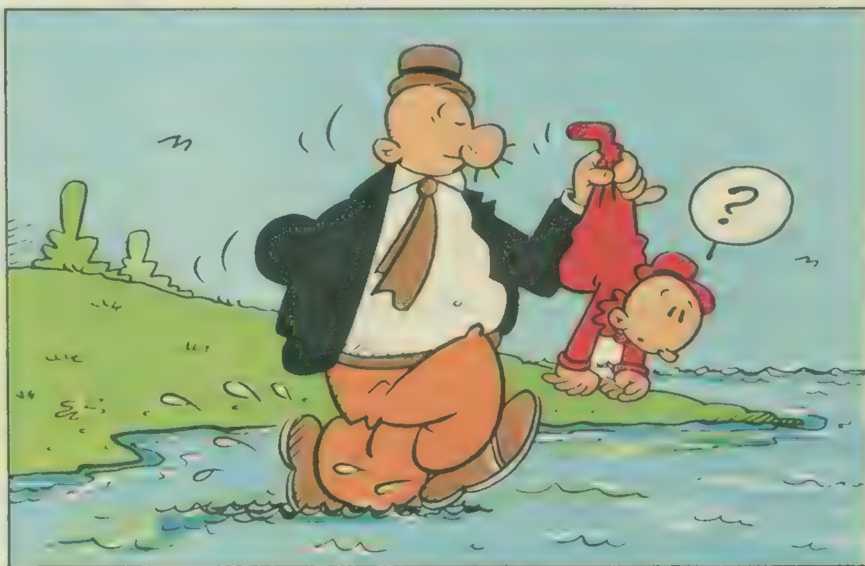

ОВО ТИ ЈЕ ЗА ПИВО... ОВО ЗА ЦЕВ...
ПЉАС
ПЉАС
ПЉАС
ЈАОО! УПОМОЋ! ДАВИМ СЕ!
ЧАП
ЧАП
КАКО БРЗО ПЛИВАЈУ... ОБОЈИЦА МОГУ НА ОЛИМПИЈАДУ!

ПОПАЈ
By Bud Sagendorf

МОРА ДА ЈЕ ВРЕМЕ РУЧКУ... ПЕРА ИДЕ ПРЕМА НАШОЈ КУЋИ!

ДЕТЕ... МОРЕ... ДИВНА ОКОЛИНА!
ШТЕТА ЈЕ ПРОПУСТИТИ ТАКВУ ПРИЛИКУ!

ХМ?

?

?
УПОМОЋ! УПОМОЋ! ХРАБРО САМ СЕ БАЦИО У ТАЛАСЕ И СПАСАО ДЕТЕ КОЈЕ СЕ ДАВИЛО!
?

ТАКАВ ХЕРОЈСКИ ЧИН ЗАСЛУЖУЈЕ ДА БУДЕ НАГРАЂЕН БАР ЈЕДНИМ РУЧКОМ.
ХМ?
?

!
ФУУЈ!

ОХ!
ПА?
ПА ОН ПЛИВА ОТКАКО СЕ РОДИО!
БАЦИ МЕ ОПЕТ, ПОПАЈУ!
1152
Bud Sagendorf

25. JАНУАР 1904.

70 ГОДИНА ПОЛИТИКА

25. JАНУАР 1974.

Када се у понедељак 25. јануара 1904. у подне појавио први број „Политике", по цени од 5 пара, у Београду је излазило 13 дневних листова. У то време у Београду су излазила иначе 72 разна листа. Први број „Политике" изишао је на четири стране. При дну четврте стране налазила се фирма штампарије и име власника и одговорног уредника Владислава Рибникара, Његошева улица бр. 19. Тек 1. августа 1904. када је повећан формат листа, стављено је име уредника на прву страну.

За покретача „Политике" један од тешких проблема био је да стекне своју штампарију. У то време штампарски занат сматран је еснафским занатом и нико није могао основати радњу, ако није имао мајсторско право. Због тога је Владислав Рибникар био принуђен да полаже испит за штампара и да добије „еснафско писмо". Текст „Политике" слаган је ручно, а слова је лила Државна штампарија.

Глава листа — „Политика" — израђена је од дрвета такође у Државној штампарији а слова за главу нацртао је Владислав Рибникар.

Прилике су биле тешке па је морала да се купи једна примитивна машина која је радила на тај начин што су људи окретали точак. Уметање листова вршено је рукама извежбаних и вештих ајнлегерки — улагачица. Најпре је штампана прва и четврта страна, па затим друга и трећа.

Од 1. августа 1904. „Политика" је добила своју штампарију која је била смештена најпре у Балканској улици број 14, а од новембра 1904. премештена је у дворишну зграду у данашњој Улици Маршала Тита број 12, на Теразијама. Просторије су биле довољне за малу штампарију: слагачницу, машинско одељење и одељење за смештај хартије, а ту је била и једна већа соба у коју је премештена и редакција.

Један савременик пише: „Може се замислити какве су биле прилике за рад у тој јединој соби где је био и телефон, а у којој су сваки час улазили слагачи са коректурама и постављали разна питања. Ту је било неколико столова за којима су радили и уредници и два до три стална сарадника. Бранислав Нушић је ту често писао своје козерије. Ова стара зграда веома запуштена и трошна, а налазила се у страшном дворишту где је била смештена и обућарска радионица у којој је радило десетак радника. У овој згради „Политика" је почела и преживела анексиону кризу и ратове до октобра 1915. године.

Тираж првог броја, од 25. јануара 1904. године, био је 2.400, од 1906. до 1908. — 5.000, а 1908. — 8.000. Пред почетак I светског рата „Политика" је штампана у преко 15.000 примерака. Тај тираж одржао се и после привременог ослобођења Београда 1915. када се цео посао у редакцији и штампарији свео на неколико људи, јер су сви други били на фронту.

У време оснивања „Политике" цео колектив је сачињавало седамнаест људи: радника, новинара и чиновника, рачунајући ту и уредништво редакције.

У јануарском броју из 1934. године поводом прославе тридесетогодишњице објављена је слика испод које пише: „Прва редакција „Политике": Душан Симић, Јевта Угричић, Владислав Рибникар, Бранислав Нушић, Милутин Ускоковић, Диша Стефановић, Дарко Рибникар, Никола Станаревић, Јован Тановић и Бошко Бошковић (на слици).

У првом и другом броју „Политике" изишла је као фељтон на првој страни прича Стевана Сремца „Дим у дим". Од тада појављивали су се састави разних писаца, искуснијих, млађих књижевника, па и почетника. У „Политици" су сарађивали поред осталих Бора Станковић, Бранислав Нушић, Милутин Ускоковић, Петар Кочић, Јевта Угричић, Сава Петровић (псеудоним Арман Дивал). И чича Илија Станојевић, глумац, објавио је многе приче.

Подела рада у редакцији није постојала. Преводилац са страног језика, радио је често и као репортер, а писао је и извештаје из суда. Бранислав Нушић слао је извештаје из тадашњих покрајина Турске.

Још пре појаве „Политике" године 1903. Владислав и Слободан Рибникар разговарали су у иностранству и у земљи са својим пријатељима др Радивојем Вукадиновићем, Станојем Станојевићем и другима о покретању великог листа. Дуго су се саветовали о имену листа па је најзад „кум" постао др Радивоје Вукадиновић, који је предложио име „Политика" по угледу на чешки лист „Политику" који је излазио у Прагу.

У току окупације, за време I светског рата, „Политика" је престала да излази, а по завршетку рата је, већ у августу 1919. године, обновљена. Од тог времена тираж „Политике" нагло је почео да расте, па је пред крај 1921. износио преко 25.000 примерака.

На дан избијања II светског рата 6. априла 1941. године ротациона машина за лист од 64 стране, набављена 1935. године, изгорела је од немачких бомби.

Поред „Политикиног забавника" који је почео први да излази, појављује се 11. новембра 1958. године друго посебно издање „Политике" — „Илустрована политика". После овога долази „НИН" који је „Политика" преузела 1. јуна 1959. Вечерњи лист „Политика Експрес" појавио се 1. октобра 1963. године. Крајем 1964. покренут је „Базар", а током 1967. ТВ ревија и „Темпо".

35 ГОДИНА ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

„Политикин забавник" је прво посебно издање „Политике". Први број појавио се 28. фебруара 1939. године а, последњи, 220. број, пред рат, у петак, 4. априла 1941. године.

„Политикин забавник" излазио је пре II светског рата два пута недељно, уторком и петком, на 12 страна. Просечни тираж пред рат износио је 41.000 примерака.

После II светског рата „Политикин забавник" почиње поново да излази. Први број пуштен је у продају 5. јануара 1952. године.

У почетку је „Политикин забавник" излазио на осам страна једанпут недељно, а од 30. новембра 1957. на 12 страна. Првог јануара 1965. број страница повећан је на 16. Од јануара 1968. „Политикин забавник" добија нов, садашњи формат и штампа се у вишебојној техници. Прво је имао 32, а сада 56 страна.

Од 1. маја 1971. године „Политикин забавник" поред ћириличног уводи и латинично издање, а од 14. септембра 1973. и издање на словеначком језику.

У почетку је „Политикин забавник" имао тираж око 100.000 примерака који је стално растао. Данашњи број штампан је у тиражу од 370.000 примерака.

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

МАЂИОНИЧАР

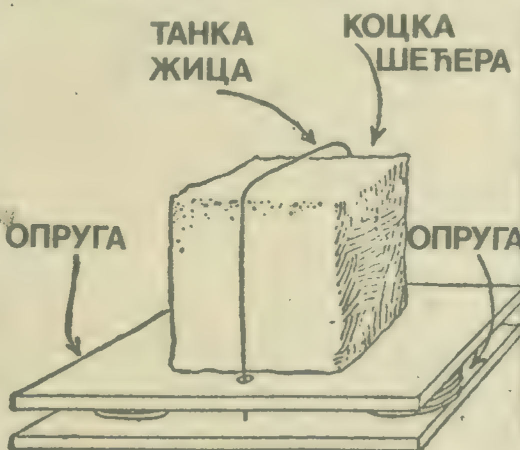

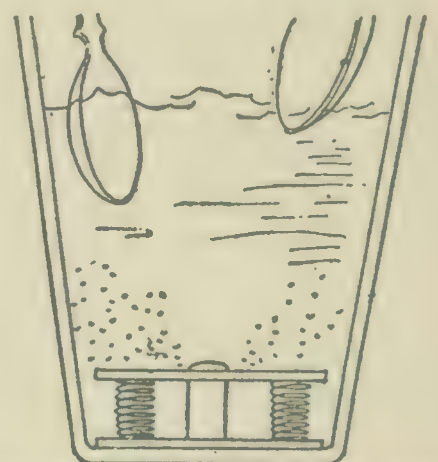

1 ТРИК С КАРТАМА — Помоћнику мађионичара везане су очи док неко од присутних одабира карту, затим је свима показује и даје мађионичару који је ставља на сто. Нико ништа не говори. Поново улази помоћник скида повез са очију и погађа вредност и боју карте, а да је и не додирне. Трик се изводи тако што помоћник унапред зна шему по којој свако место на столу означава неку вредност карте, а њен положај — боју (Види шему на средњој слици.) Ако је карта у шпилу, онда је то краљ.

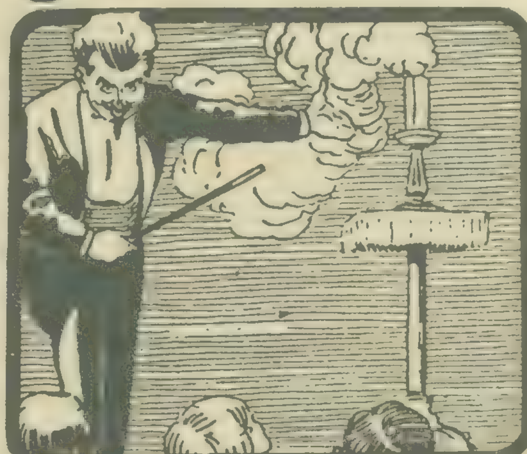
2 ЛЕТЕЋЕ КАШИЧИЦЕ — Мађионичар ставља две кашичице у чашу, пуни је водом и на његову заповест кашичице искачу из чаше. На првој и последњој слици види се како се овај трик изводи: у унапред припремљеној чаши налазе се сабијене опруге које се опуштају и избацују кашичице тек кад се сипа вода која отопи шећер у чаши. Затим се вода са опругама сипа у бокал и празна чаша даје гледаоцима на преглед.

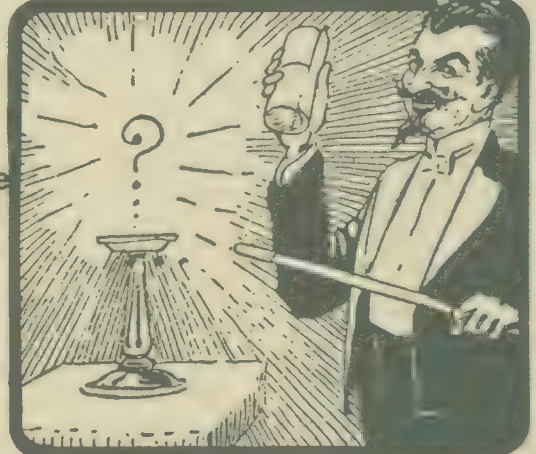

3 МАГИЧНИ ПРСТЕН — Мађионичар је дунуо облак дима на прстен и он је с прста — нестао! Овај полукружан прстен закачен је гумицом за рукав и нестаје кад га мађионичар палцем откачи с прста.

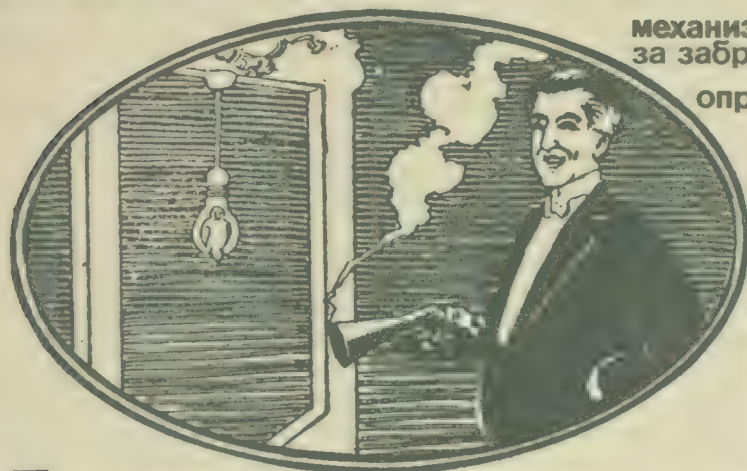

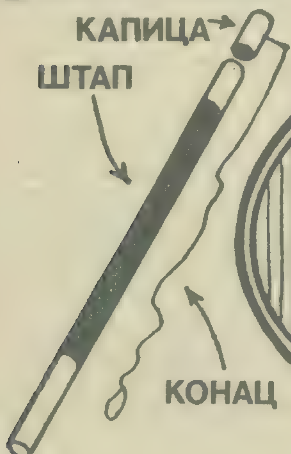
4 ФИГУРА КОЈА НЕСТАЈЕ — Статуицу тако обојену да се не примећује да је од воска, мађионичар даје публици на преглед. Затим је ставља на сталак и скрива ролном тврде хартије. Неколико тренутака касније из ролне се извија дим и фигурица нестаје. Тајна се крије у горњем делу сталка који се снажно загрева електричним путем. Истопљени восак нестаје у удубљењу сталка.

механизам за забрављивање
опруга
проводник и канап
мађионичар "испаљује" птицу
кавез за птицу
птица

5 ПТИЦА У СИЈАЛИЦИ — Мађионичар је ставио птицу у специјални пиштољ, повукао обарач и — птица се следећег тренутка нашла у сијалици! Затим је разбио сијалицу и птица је весело одлетела с позорнице. Трик се састоји у томе што мађионичарев помоћник, у тренутку кад овај пуца и кад је позорница пуна дима, повлачи канап и упаљену сијалицу замењује другом, унапред припремљеном, у којој је птица.

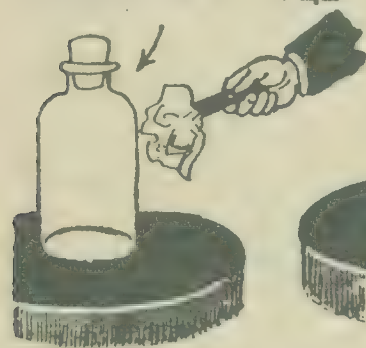

КАПИЦА
КАНАП ВЕЗАН ЗА ПРСТ
БИЛИЈАРСКА КУГЛА
ШТАП
КУГЛУ НА ШТАПУ ПРИДРЖАВА КОНАЦ

6 ЧАРОБНИ ШТАП — Билијарска кугла креће се горе-доле по мађионичаревом штапу. Трик се изводи на тај начин што мађионичар неприметно ставља на врх штапа капицу везану веома танким концем чији други крај држи у руци. Лопта се креће ослоњена на штап и конац.

МАРАМИЦА У ЦЕВИ ПУШКЕ КРАЈ БОЦЕ

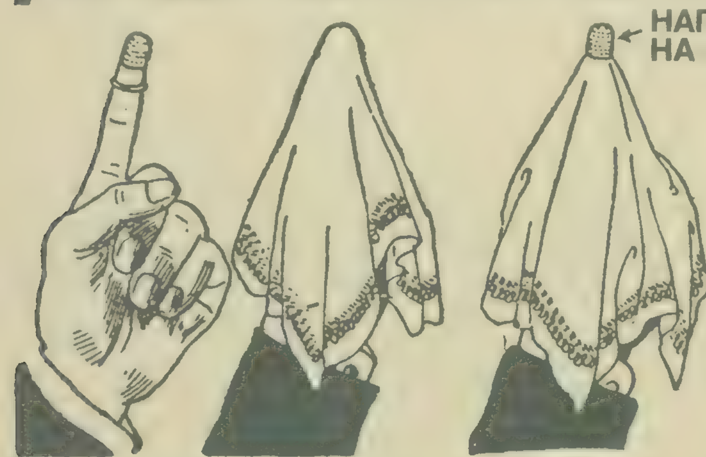

шупаљ запушач
КОНАЦ
МАРАМИЦА

7 МАРАМИЦА У БОЦИ — Мађионичар ставља марамицу у цев пушке и испаљује је према зачепљеној боци. У следећем тренутку, кад се дим разиђе, марамица се налази у боци. Друга, иста таква марамица скривена је у издубљеном чепу и везана врло танким концем који пролази кроз дно боце. У тренутку опаљења, помоћник повлачи конац и марамица пада у боцу.

НАПРСТАК НА МАРАМИЦИ

ДРУГИ НАПРСТАК
ПРВИ НАПРСТАК

8 ДВОСТРУКИ НАПРСТАК — Мађионичар ставља напрстак на прст, покрива га марамицом тако да сви виде и дозвољава гледаоцима да кроз марамицу опипају напрстак. Затим, правећи кружне покрете другом руком, ставља на прст преко марамице други, дотад скривени напрстак.

Dan Barry

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ДВА ИЗГУБЉЕНА БРОДА!

ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КВИЗ
ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ВАЗДУХОПЛОВСТВО?

ДРУГИ
НАГРАДНИ ЗАДАТАК

Сви који тачно одговоре на девет питања учествују у подели награда: пет бесплатних путовања у Москву и посета Звезданом граду у коме живе космонаути! И још тридесет и три лепе награде!

Ово је **други задатак.** Први купон сте сачували и зато сачувајте и **купон број 2.** Биће још један. Ако тачно одговорите на сва питања из три задатака, можете добити скупу награду.

ПРАВИЛА КОНКУРСА. — Сви читаоци Политикиног забавника имају право да учествују у овој игри. Међу свима који тачно одговоре на сва питања извући ће се добитници скупоцених награда. Није важно да читалац буде пунолетан: Забавник је спреман да на пут који ће бити обављен ЈАТ-овим млазним авионом у мају 1974. године поведе и читаоце млађе од 18 година. Њима ће бити обезбеђена пуна брига на путу.

КАКО СЕ ШАЉУ ОДГОВОРИ. — Прво пажљиво прочитајте питања, затим исеците купон број 2 и на њему упишите тачан одговор. Испуњен купон залепите на дописницу на коју сте већ залепили купон број 1. **ПАЗИТЕ!** Дописницу ћете послати тек када одговорите на сва питања из три задатка (Забавник 1151, 1152 и 1153). Не заборавите да на другој страни дописнице читко напишете своје име, презиме и пуну адресу с поштанским бројем. Све ово пошаљите Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, најкасније до 15. фебруара 1974. године.

Уколико читалац који добије на поклон бесплатно путовање у Звездани град из било ког разлога не може да крене на пут, има право да своју карту уступи коме год жели.

НАГРАДЕ:

5 ПУТОВАЊА У МОСКВУ

3 ФОТО АПАРАТА

10 ГЛОБУСА

10 РУЧНИХ ЧАСОВНИКА

10 ПУТНИХ ТОРБИ JAT-а

4

Чартер лет значи:

а) непрекидан лет
б) лет са спуштањем
ц) лет по потреби, кад има путника

5

Авион којим је пилот управљао у лежећем ставу направљен је 1939. године. Да ли га је конструисао Југословен Драгољуб Бешлин?

а) да
б) не

6

Да ли авионима ЈАТ-а могу да путују животиње?

а) не
б) да
ц) само са специјалном дозволом

КУПОН БРОЈ 2

ОДГОВОРИ:

4. ____________
5. ____________
6. ____________

ЈУГОСЛОВЕНСКИ

Кад је 1. априла 1947. основан Југословенски аеротранспорт, краће и популарније ЈАТ, први авиони који су полетели с његовим ознакама били су три дагласа DC-3 и два транспортна авиона јункерс JU-52! ЈАТ-ова прва линија била је Београд—Загреб. Први млазни авион ЈАТ уводи у саобраћај 1962. године кад је набављена каравела SE-210 а већ три године касније овим авионима обавља се деведесет одсто међународног саобраћаја. Нагло се проширује унутрашњи и међународни саобраћај. Број путника порастао је на пола милиона. Већ 1969. ЈАТ набавља флоту од седам авиона типа каравела и први даглас DC-9 као и авионе типа конвер док се стари DC-3 произведени пре рата повлаче из саобраћаја.

Данас ЈАТ располаже са 13 такозваних фен џет авиона даглас DC-9 који чине основу флоте (могу да приме стотину путника, лете брзином од преко 900 км на час а троше преко 12,5 тона горива на час!), затим 7 млазних авиона типа каравела SE-210, четири авиона конвер метрополитен као и четири боинга 707 за интерконтиненталне летове. ЈАТ-ови авиони лете у све веће градове света а у домаћем саобраћају повезују ове градове: Београд, Загреб, Љубљану, Пулу, Ријеку, Задар, Сплит, Дубровник, Тиват, Сарајево, Мостар, Иванград, Титоград, Приштину, Скопље и Охрид. Број превезених путника приближава се цифри од два милиона. Укупна дужина ЈАТ-ових линија износи 54.435 километара!

Авиони ЈАТ-а лете у све веће градове света: Лондон, Манчестер, Париз, Лион, Амстердам, Брисел, Копенхаген, Стокхолм, Берлин, Франкфурт, Минхен, Цирих, Беч, Грац, Праг, Варшаву, Москву, Будимпешту, Софију, Милано, Рим, Тунис, Триполи, Тирану, Атину, Истанбул, Бејрут и Каиро.

ДЦ-3

Мотори — два прат и витни R-1830 од по 1200 КС
Распон крила — 29 м
Дужина — 19,65 м
Висина — 5,16 м
Макс. брзина — 370 км/час

ИЛ-14 П

Мотори — два, типа ИЛ-14
Распон крила — 31,7 м
Дужина — 21,3 м
Висина — 7,9 м
Макс. брзина — 370 км/час

ДЦ-6 Б

Мотори — четири прат и витни R 2800 од по 2500 КС
Распон крила — 35,81 м
Дужина — 32,47 м
Висина — 8,14 м
Макс. брзина — 540 км/час

АЕРОТРАНСПОРТ

КОНВЕР ЦВ-440

Мотори — два прат и витни R-2803 од по 2500 КС
Распон крила — 32,1 м
Дужина — 24,85 м
Висина — 8,59 м
Макс. брзина — 530 км/час

КАРАВЕЛА СЕ-210

Мотори — два ропс-ројс 531 В од по 5670 КС
Распон крила — 34,30 м
Дужина — 32 м
Висина — 8,72 м
Макс. брзина — 0,77 маха (1 мах = 1240 км/час)

ДЦ-9—32

Мотори — два прат и витни JT 8D-9
Распон крила — 28,46 м
Дужина — 36,86 м
Висина — 8,38 м
Макс. брзина — 910 км/час

Мотори — прат и витни, четири мотора JT 3D-3B
Распон крила — 44,43 м
Дужина — 46,61 м
Висина — 12,94 м
Макс. брзина — 800 км/час

Б-707—340 Ц

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ХИТ страна

РАСПЕВАНИ »ДИЈАМАНТИ«

Разговарали смо и слушали ВИС „Дијаманти" у коме свирају и певају Мирко, Драшко, Стефа, Бане, Миша, Рајко, Рака и Пера.

Када је пре четири године Мирко Лазић, професор математике из Костолца, дошао на идеју да састави групу, много су му помогли његови ученици, иначе ђаци музичких школа. Тако су настали „Дијаманти". Први велики успех постигли су прошле године на гитаријади у Пожаревцу када су у конкуренцији од 30 група из Србије поделили прво место са квартетом „Смак" из Крагујевца. Крајем 1972. у студију Радио-Београда снимили су композицију Златка Голубовића и Милована Витезовића „Први пољубац". Песма је лепо примљена код слушалаца и крајем прошле године нашла се на плочи коју је издала диск-кућа „Дискос". Овај, по многима најпопуларнији, састав источне Србије већ дуже времена наступа у београдском Клубу међународног пријатељства а очекује се да ће се ускоро појавити у емисији београдске телевизије „Ми бисмо хтели, ако може".

БРОД ЗВЕЗДА

Велики млазни авион „боинг 707" који се дуго налазио у ваздушној флоти једне мање компаније, постао је пре извесног времена власништво познатог менаџера Била Греема. Некадашњи власник најчувенијих америчких концертних дворана: „Филмор Ист" у Њујорку и „Филмор Вест "у Лос Анђелесу сада га користи за превоз познатих музичара на њиховим турнејама по Северној Америци. Млазњак је назван „Брод звезда" и после Елтона Џона, група „АЛМАН БРАДЕРС БЕНД"

(ALLMAN BROTHERS BAND) и „Лед Цепелин" (LED ZEPPELIN) авион сада користи чувени певач Боб Дилан (BOB DYLAN).

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЧЕКАМ ТЕ У БЕЧУ

Музика и текст: Удо Јиргенс
Изводи: Аутор

Чекам те у Бечу
са свим голубовима
и свим фонтанама.
Замишљам већ твоје име . . .
Чекам те у Бечу,
све ми је то већ досадно . . .
Иза трга Јене
клизи суза кише.
Знам већ да ће љубав имати
твоје име.
Тамо ће Дунав певати
својим бројним виолинама.
Чекам те у Бечу . . .
Дођи, моја драга,
дођи у живот . . . у живот.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ЧЕКАМ ТЕ У БЕЧУ можете чути у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО** која се налази на I програму Радио-Београда 28. јануара 1974. године од 20.00 до 22.00.

ДИСКО КВИЗ

1. У току првих девет месеци 1973. године чланови једне групе освојили су 13 златних плоча. Знате ли која је то група?
   а) Слејд (Slade)
   б) Џексон Фајв (Jackson Five)
   ц) Осмондс (Osmonds)
   д) Ти Рекс (T Rex)

2. „Корни група" је победила 1970. године на фестивалу у Загребу композицијом:
   а) „Пастир и цвет"
   б) „Соната"
   ц) „Једна жена"
   д) „Косовка девојка"

3. Род Стјуарт ((Rod Stewart) је дуго био у групи једног познатог гитаристе. Знате ли кога?
   а) Ерика Клептона (Eric Clapton)
   б) Питера Грина (Peter Green)
   ц) Џефа Бека (Jeff Beck)

4. На првој плочи састава „Про арте" налазила се композиција:
   а) „Такав је живот"
   б) „Лола"
   ц) „Нико, нико"

5. Позната група „Зу" (Zoo) је из:
   а) Холандије
   б) Француске
   ц) Белгије

ОДГОВОРИ:

1. ц — Осмондс
2. ц — „Једна жена"
3. ц — Џефа Бека
4. а — "Такав је живот"
5. б — Француске

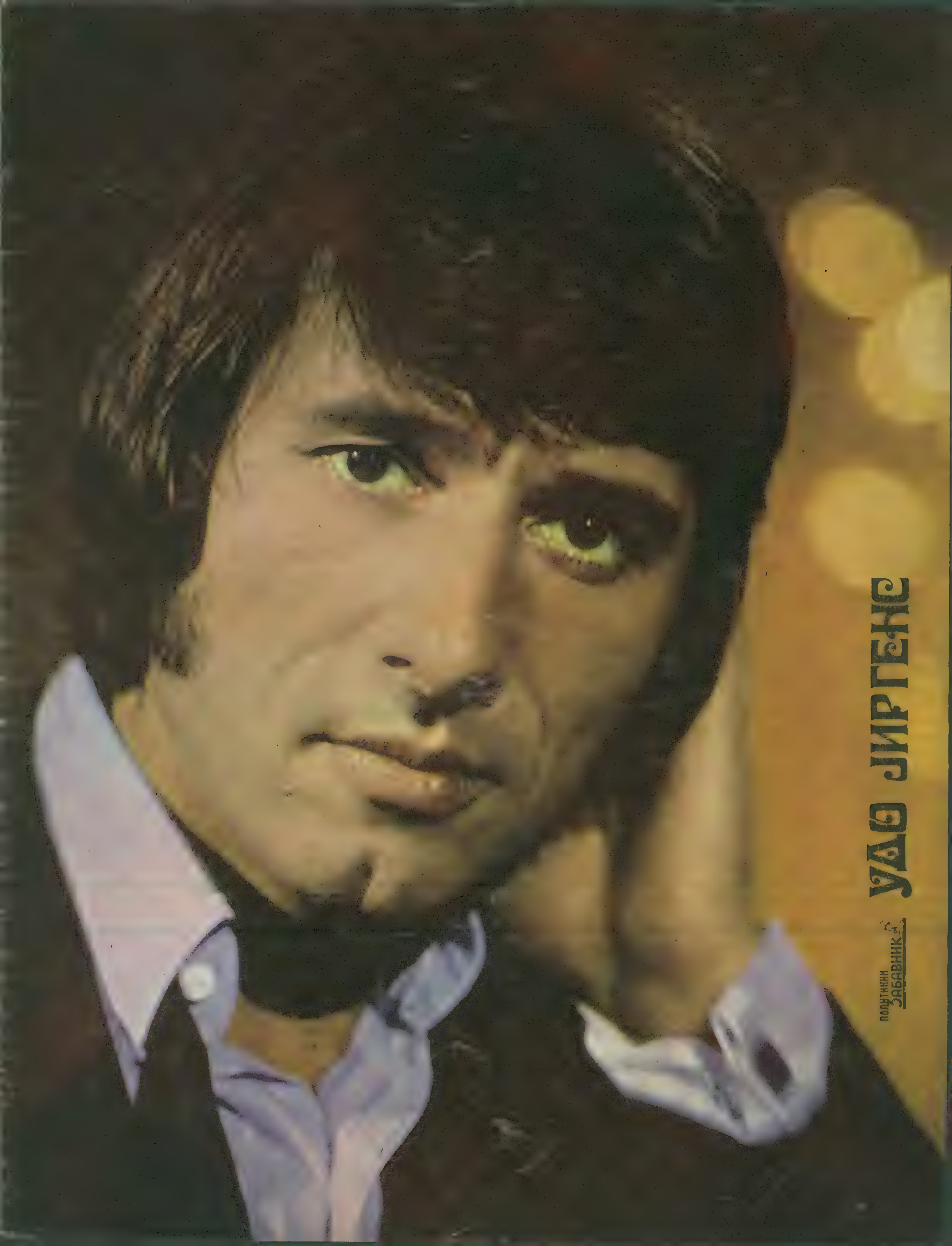
УДО ЈИРГЕНС

Поред детерџента „Персил" и аутомобила марке фолксваген Удо Јиргенс је један од најбољих извозних „производа" са немачко-аустријског подручја. Он по популарности надмашује чак и фудбалере славног немачког националног тима.

Право име му је Удо Бокелман (Bockelmann). Рођен је пре 36 година у Аустрији у близини Целовца (Клагенфурта). Много више је био заинтересован за клавир него за књиге и родитељи га у седмој години уписују у музичку школу. Његова приврженост музици и несвакидашњи таленат убрзо су задивили професоре тако да су му сви предвиђали сјајну каријеру концертног пијанисте. Имао је петнаест година када је послао једну своју композицију на такмичење младих аустријских аутора озбиљне музике. Ту своју композицију је извео тако надахнуто да му жири једнодушно додељује прву награду. Тиме су му била отворена врата свих радио станица.

Неколико година касније напушта озбиљну музику и почиње да се бави забавном. Одвојио се од родитеља и неко време путовао по Аустрији и Немачкој свирајући по разним ансамблима. Први успех у свету забавне музике постиже крајем педесетих година песмом „Волим те". Певајући ту композицију освојио је прво место на неком фестивалу и убрзо се име Уда Бокелмана-Јиргенса нашло на топ-листама. Године 1961. добија понуду да се пресели у Немачку што и чини. Одмах почиње сарадњу са песником Волтером Брандином са којим ће касније постићи своје највеће успехе. Слушаоце ван Немачке одушевио је 1965. године на фестивалу у Сан Рему, а годину дана касније у Луксембургу на фестивалу за песму Евровизије тријумфује својом песмом „Мерси, шери". Занимљиво је напоменути да је на том такмичењу Удо певао за Аустрију и то му његова друга домовина, Немачка, дуго није опростила. Његове песме дуго су биле бојкотоване а сам Јиргенс се није пуне две године појавио у програму немачке телевизије.

Победом на фестивалу Евровизије Удо се испео на сам врх европских звезда забавне музике где се, налази, ево, већ пуних осам година. Гостовао је по целом свету и без премца је најпопуларнији немачки певач у свету. Као композитор увек је добро знао све недостатке певача Јиргенса и вешто баратајући нотама знао да их добро прикрије. За своје најбоље композиције сматра: „Зашто, само зашто" и „Реци јој, остављам јој свој поздрав". Досад је снимио 12 ЛП плоча.

УДО ЈИРГЕНС
ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ШПИЈУНИ

РЕЈ БРЕДБЕРИ

У КОЛА ЈЕ УЛЕТЕЛА НОЋНА ЛЕПТИРИЦА. ТИНСЛИ ЈЕ ВРИСНУО, ИЗГУБИО КОНТРОЛУ НАД ВОЛАНОМ И ПОКРИО ЛИЦЕ РУКАМА.

Док седим сам у соби и куцам на машини, око главе ми без престанка зује комарци и муве. Уза зид се пење мрав, а по поду се шета бубашваба. Ја их мирно посматрам, а са уста ми не силази горак осмех. У каквој смо заблуди били све троје: Сузана, Вилијам Тинсли и ја! Кад се само сетим колико је новца Тинсли потрошио за разне спрејове против инсеката.

Био сам Тинслијев секретар и први сам приметио његово ненормално узрујавање кад год би се зачуло зујање у соби. Сваког тренутка је био спреман да скочи и с бочицом спреја крене у потеру за инсектом.

Једног дана, пошто се уверио да смо у соби само нас двојица почео је да ми диктира писмо неком господину Колинсу, власнику фабрике за израду спрејова. Слао му је 1.000 долара, изражавајући наду да ће се коначно пронаћи неко средство које ће ослободити људе те напасти.

— Зар толике паре да му дате? — повикао сам. — Тинсли, ви сте полудели!

Да »они« не чују

Али, он ме није слушао; избезумљеним погледом пратио је једну муву.

— Стиве, је ли ова све време била у соби? — питао ме је. — Брзо, морамо је одмах ухватити, јер ће све рећи њима, а онда сам пропао.

Ништа ми није било јасно.

— Њима? Ко су то?

Мува је већ лежала на поду.

— Није важно. Заборави да сам ишта рекао — одговорио је Тинсли.

— Вилијаме, ја мислим да би требало да се обратите психијатру. Сигурно би вам помогао.

Тинсли се горко осмехнуо.

— И онда би психијатар рекао својој жени, жена пријатељици, и тако би прича дошла и до њих. Не, Стиве, мени психијатар није потребан.

То вече сам се нашао са својом пријатељицом Сузаном Милер. Испричао сам јој о Тинслију и она ме је, као сваки психијатар, пажљиво саслушала. Онда је уздахнула и рекла:

— Стиве, заиста бих желела да му помогнем, али ја сам немоћна ако он није спреман на сарадњу.

Одмах смо се одвезли Тинслијевој кући. Изишли смо сви заједно на вечеру у један пријатан ресторан где је било и музике. Сузана и Тинсли су се одмах спријатељили. Он није могао ни да претпостави да је та лепа девојка психијатар.

У повратку, Тинсли је био лепо расположен; певушио је док је возио. Изненада, у кола је улетела ноћна лептирица. Он је вриснуо, изгубио контролу над воланом и заклонио лице рукама. Сузана је зграбила волан и исправила кола. Тинсли је брзо дисао, посматрајући згњечену лептирицу у својој руци.

— Деведесет девет одсто живота на свету чине инсекти — прошаптао је.

Сузана ме је значајно погледала и климнула главом.

Тужна прича

Сутрадан ми се Сузана јавила телефоном:

— Договорила сам се са Тинслијем да ручамо заједно. Можда ћу сазнати нешто више.

Тога дана свет ми је изгледао много живљи, јер сам први пут обратио пажњу на инсекте. Било их је заиста много, али ипак нисам схватио зашто их се Тинсли плаши и немилосрдно их убија.

Случајно сам се нашао у близини куће адвоката Ремингтона, старог пријатеља Тинслијевих. Познавао сам га, па сам решио да свратим и поразговарам с њим.

— Да, сећам се добро — рекао је замишљено Ремингтон. — Јадни Тинсли, било му је тек 17 година кад се то догодило.

Испричао ми је тужну причу која је објашњавала Тинслијев страх од инсеката.

Тинслијев отац је повео седамнаестогодишњег сина у лов. Био је леп јесењи дан и око језера је било пуно ловаца. За један тренутак је отац наслонио пушку на жбун и сагнуо се да завеже ципелу. Изненада, једна препелица је залепршала крилима и закачила пушку, која је опалила. Метак је погодио Тинслијевог оца у главу. Дечак није могао да верује да је он мртав. Потрчао је по лекара. Морао је да превали неколико километара по сунцу и вратио се на место несреће тек после три часа водећи доктора. Али, чекао га је стравичан призор: тело његовог оца било је прекривено инсектима.

— То је био шок за Вилијама — завршио је причу Ремингтон. — Није ни чудо што је несрећа оставила тако дубок траг.

— Шта је био његов отац? — упитао сам.

— Зар ниси знао? Био је познати природњак.

Кад сам се поново нашао на улици, чудно сам се осећао. Чинило ми се да почињем да разумем Тинслија. Са гађењем сам отресао мрава који ми се пео уз руку.

Пожурио сам да све испричам Сузани.

— То је заиста могло да изазове овакво Тинслијево стање — рекла је. — Шта је прво могло да падне дечаку на памет? Отац је испитивао живот инсеката и животиња, за бадао нос тамо где није био пожељан. Зато су му се осветили. Та мисао је живела у младом Тинслију и, ево, после десет година створио се ненормалан страх.

— Ја га потпуно разумем. Зар не би и ти...

— Слушај, Стиве, видиш ваљда колико је све то плод фантазије. Хоћеш ли доказ? Тинсли се плаши да говори о „њима" ако се у соби налази неки инсект. Боји се да им покаже да зна за „њих" да не би прошао као отац. Али, о „њима" говоримо ти и ја, па су од нас могли све да дознају. Зашто га онда нису већ убили?

— Можда се поигравају с њим — размишљао сам наглас. — Још нешто је ту чудно, Сузана. Његов отац је био пред важним открићем кад је убијен. Све се то некако уклапа.

Следеће недеље, све троје смо кренули на излет. Сузана је покушавала да наведе Тинслија да говори о свом страху, али без успеха. Он је само ћутећи показивао на муве, комарце, колоне мрава и бесно вртео главом.

Сузанин предлог

На повратку нас је позвао у свој стан. Послужио нас је пићем, а онда добро прегледао има ли у соби непријатеља. Кад се уверио да смо сами, почео је да прича:

— Зар нисте и ви приметили да нас стално посматрају? Зар нису непрестано око нас муве, мрави и остали инсекти? Они знају наше жеље, наде, љубави и мржње, и све то саопштавају шефу своје организације.

— Немој, Вилијаме, молим те...

— Пусти га да заврши — рекла је Сузана.

— Њих има много више од људи и лако им је да нас посматрају. Они уходе читаво човечанство, разумете ли?

— Чекајте, Тинсли — умешала се сад и Сузана. — Ако је тако, зашто сте ви још живи? Инсекти су већ могли да схвате да знате све о њима. О томе говоре и ови силни спрејови.

— Да, али ја добро пазим да ни-

— Зар не примећујете да нас инсекти стално посматрају? Они знају наше жеље, наде, љубави и мржње — узбуђено је говорио Тинсли.

шта не кажем пред њима. Најважније је да ме они не чују.

— Али, рекли смо им Стив и ја.

— Није могуће? Стиве, како сте могли? — викао је Тинсли.

— Имам предлог, Вилијаме — прекинула га је Сузана. — Хајде да изведемо један експеримент. Од данас, све твоје мисли нека буду отворене, нека их „они“ дознају. Видећеш, ништа ти се неће десити.

Тинсли је био очајан. Само је вртео главом.

— Издржи само осам недеља, и ако све буде у реду знаћеш да је твој страх неоснован — храбрила га је Сузана.

У том тренутку зачули смо изнад главе зујање муве. Била је све време у соби, иако сам се ја могао заклети да није било ниједне кад смо ушли. Тинсли је задрхтао, а ја сам замахнуо руком кроз ваздух. Кад сам отворио шаку, у њој је лежала мртва мува. Бацио сам је на под и згазио. као што сам толико пута видео да Тинсли чини. Тек тада сам се тргао. Нећу ваљда и ја постати као Вилијам!

Тинсли је најзад прихватио предлог. Пошто смо били уморни и нервозни, предложио је да ноћ проведемо у његовој кући.

Целе ноћи нисам успео ока да склопим. Причињавало ми се да око мене лети рој инсеката. И Сузана је лоше спавала. Била је у соби до моје и чуо сам јој кораке.

Ноћна трка

Одједном, из размишљања ме је тргао врисак. Отворио сам врата и видео Тинслија како трчи низ степенице, само у доњем делу пиџаме. Лице и груди су му били влажни. Кад ме је угледао, повикао је:

— Не приближавај ми се, Стиве, или ће се то и теби догодити. Ипак сам био близу истине!

Мислио сам да је полудео. Нисам могао да га стигнем, излетео је на улицу.

Сузана и ја ускочили смо у њена кола и кренули за Тинслијем, који је возио лудачком брзином. Свуда око нас био је мркли мрак.

Наједном, Тинсли је почео да успорава и на крају се зауставио. При трчао сам његовим колима. Кад сам завирио унутра, нисам могао да верујем. Где је Тинсли? Шта је ово на седишту што подсећа на његово тело? Било ми је мука и вртело ми се у глави. На Тинслијевом лицу није било коже. Цело тело као да су му напали лепра, маларија и гангрена истовремено. Тинсли се просто распадао.

Значи, било је узалудно убијати инсекте и бацати паре на спрејове. Његови непријатељи били су — микроби.

Да, вируси и бактерије. Милиони и милијарде се налазе свуда, на вашим уснама, у ушима, на кожи, на очима, а ви их не видите. Они се размножавају, размножавају. Тинсли је открио у чему је ствар, схватио је кога треба да се плаши, а тада су га они убили. Узалуд је покушавао да их спере водом.

Вечерас, док ово куцам, моја кожа је некако влажна. Сузана се налази на другом крају града. Срећа за њу што није схватила шта се десило. Можда ће и мене убити, али ово морам да напишем. Већ ми се боја коже на рукама мења, у сто маку осећам чупање. Против те невидљиве организације човек не може да се бори. Знам у шта ће се претворити, али морамммммммммм счемвинрммммм ддддддд склпрнд дддддд...

НЕУКИ ПЛАНИНАР

Наш планинар први пут се пење уз ову високу стену. Неискусан је и зато је понео са собом, поред неопходне опреме, и два предмета која му у планини неће бити потребна.

ОДГОВОР:

Пераја за пливање и цев за дисање у води.

КОЈЕ СУ ТО ЖИВОТИЊЕ?

Само четири животиње крију се у ових 16 поља. То су:

ОДГОВОР:

Пас, мачка, риба и свиња.

ХУМОР

— Био је тешко болестан!

— Пази, поставили знаке за Земљину орбиту!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БИБЛИОТЕКА
ШВРЋА
16
КЊИЖИЦА-СЛИКОВНИЦА
16 ВЕСЕЛИХ ДОЖИВЉАЈА

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ
ЧИТАОЦИМА »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«

16 књижица у боји — за свега 40 дин.
(Књижарска цена је 48 динара)

Свака књижица је прича са илустрацијама у боји о једном Дизнијевом јунаку!

Библиотека „ШВРЋА“ садржи 16 књижица-сликовница: **1. Микијев циркус; 2. Паја Патак и јарац; 3. Мики и Вумба-Ву; 4. Бамби; 5. Шврћа; 6. Патуљак Љутко; 7. Мали Вучко; 8. Мрша и Дебељко; 9. Раја, Гаја и Влаја; 10. Три прасета и зли вук; 11. Тик и Так; 12. Плутон; 13. Чика Баја; 14. Шиља детектив; 15. Мали Хијавата и 16. Дамбо.**

ОВЕ СЛИКОВНИЦЕ СА 2 ПЛАСТИЧНА ОМОТА СУ ЛЕП И ЈЕФТИН ПОКЛОН ЗА НАЈМЛАЂЕ

»ВУК КАРАЏИЋ«
Краљевића Марка 9, 11000 Београд

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво поручујем библиотеку „ШВРЋА“ по сниженој цени од 40 дин. који ћу износ платити поштару кад ми је донесе (поузећем).

(Читко: Име и презиме)

(Број поште, место, улица и број)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „ВУК КАРАЏИЋ“, Краљевића Марка 9, 11000 Београд.

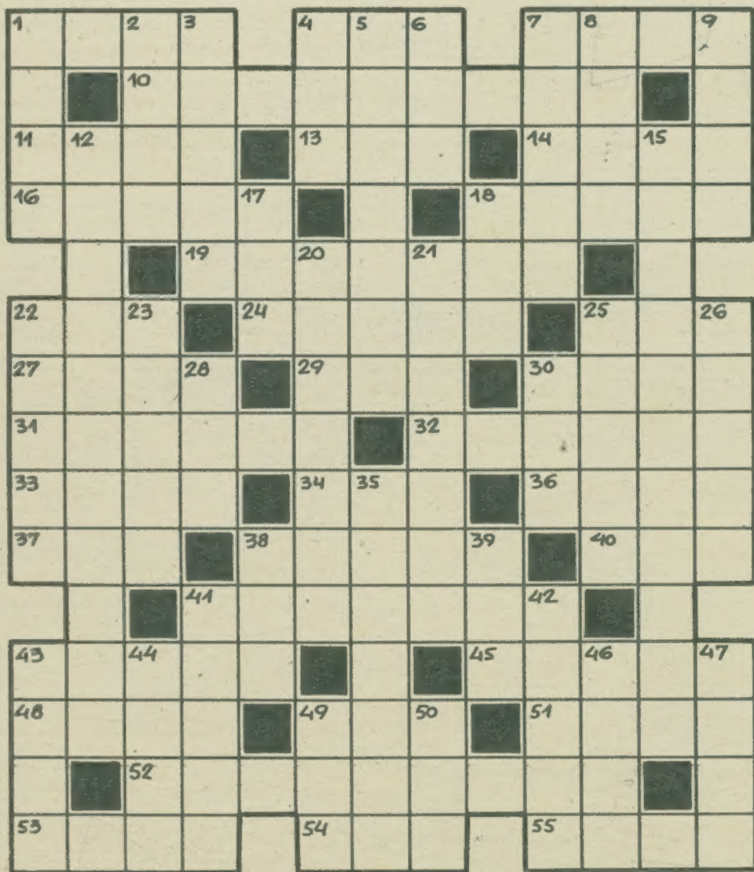
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) отисак стопала, 4) француски писац („Вандеја се буни"), 7) помоћ, спасавање, 10) сређени канцеларијски подаци, 11) корално острво, 13) бања у Пиринејима, 14) бродска пристаништа, 16) разлог, мотив, 18) представничко тело код старих Римљана, 19) кретање, стартовање, 22) узвик, 24) део запрежних кола, 25) Ивица од миља, 27) мушко име, 29) фереџа, 30) град у Арабији, 31) велика и опасна морска риба, 32) група острва у Карипском мору, 33) страно мушко име, 34) шанац, 36) прибор за рад, 37) име савременог америчког сатиричара (Бачволд), 38) један занатлија, 40) папагај, 41) врста тканине, 43) врста топлог ветра, 45) историјско место у Малој Азији, 48) део коњске опреме, 49) цар животиња, 51) позив, 52) планински венац у Словенији, 53) старогрчки баснописац, 54) спрат, 55) оријентална посластица.

УСПРАВНО:

1) подземна остава за чување плодова, 2) стара мера за течност, 3) коњски ход, 4) наша прва филмска глумица (Рина), 5) женско име, 6) општетехничко образовање (скр.), 7) део гимнастичке вежбе, 8) птица дуга и шарена репа, 9) велика спортска гимнастичка приредба, 12) име и презиме познатог норвешког истраживача (експедиција „Ра"), 15) уреди, бирои, 17) део луке, 18) часовник, 20) стари назив за војне болнице, 21) висораван, 22) планина код Београда, 23) град у Енглеској (чувене коњске трке), 25) пастирска песма, 26) име певачице Мезетове, 28) међународна скраћеница за Уједињене нације, 30) отац (слов.), 35) јапанско острво, 38) страно женско име (од Патриција), 39) личност из филма „Прохујало са вихором", 41) голман „Олимпије", 42) врпца, 43) врста велике мачке (множ.), 44) део мушког одела, 46) марка аутомобила, 47) карика, 49) раствор смоле у етерским уљима, 50) јединица за мерење електричне енергије.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) „Зона Замфирова", а а, 10) Аврам, к, п, 11) срп, 13) Рашка, 14) оба, 16) Тара, 18) JAT, 19) смер, 20) анали, в, 22) свила, в, 23) ваза, 25) штит, т, 26) ата, 28) лутка, 29) они, л, 31) рат, 32) оно, и, 33) мед, 35) гордо, 36) сто, а, 38) Омар, 40) аван, к, 42) рогач, с, 45) идила, 47) Арон, 48) ино, 50) Амор, 51) тов, 52) одора, 54) аки, о, о, 55) повој, т, н, 56) нормализација.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 I тел. 22-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Политикин Забавник

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ПРСТЕНОВАНИ САТУРН

Драги Забавниче,
желео бих да напишеш нешто о прстену планете Сатурн.

Радослав Богдановић,
село Костеница
Цигољ

Сатурнов прстен је у васиони, бар колико је сада научницима познато, јединствен пример роја огромног броја сићушних сателита или метеорита, који око Сатурна, приближно у равни његовог екватора, описују своје путање, и то по истим законима као и остала тела

Сунчевог система своје око Сунца. Сатурнов прстен први је угледао својим дурбином чувени италијански физичар Галилеј. Изглед му је, међутим, тек 45 година касније објаснио физичар и астронаут Хајгенс. Састав ове необичне појаве, који је први наслутио Жан Касини 1675. године, открио је 1857. године енглески физичар Максвел.

О постанку прстена постоје две хипотезе: по једној, то је остатак једног већег, из неких непознатих разлога неформираног сателита; по другој, прстен представља остатке великог распалог Сатурновог сателита.

МАРКС И ЕНГЕЛС — ЗАЈЕДНО

Драги Забавниче,
малим те да у малој пошти напишеш неколико основних података о Манифесту Комунистичке партије.

Зијад Козић,
Бањалука

Манифест Комунистичке партије је програмски документ научног комунизма. На његовом стварању подједнако су радили Карл Маркс и Фрадрих Енгелс и он представља званичан програм прве комунистичке партије радничке класе. Написан је крајем 1847. а штампан већ у фебруару 1848. године, уочи револуције у Француској. Најпре је објављен на енглеском и немачком а ускоро и на француском језику. У ствари, прво је Енгелс написао своје „Принципе комунизма" у којима је разрадио сва она питања која су касније ушла у Манифест. Међутим, форма у којој је написао ово своје дело Енгелса није задовољила и он у писму предлаже Марксу да његов рукопис прегледа и унесе и своје идеје и замисли. Маркс је предлог прихватио, прерадио Енгелсово дело, извршио коначну редакцију и новонастало остварење намењено пролетерима назвао Манифест Комунистичке партије.

Манифест се састоји од четири дела а завршава се борбеном паролом „Пролетери свих земаља, уједините се!". Убрзо је постао најпознатија и најчитанија књига међу пролетерима целог света. Преведен је на језике свих земаља где се развија и бори пролетеријат. Код нас га је први превео Светозар Марковић и тај превод објављен је 1871. године.

АДРЕСА ЉУБОДРАГА СИМОНОВИЋА

Драги Забавниче,
молим те да објавиш адресу на коју бих могао писати нашем кошаркашком репрезентативцу и члану „Црвене звезде" Љубодрагу Симоновићу.

Миодраг Перић,
Ријека

Симоновићу можете писати на адресу: К. К. „Црвена звезда", Мали Калемегдан 2, 11000 Београд.

ЗА МЛАДЕ ГЕОГРАФЕ

Драги Забавниче,
редовни смо твоји читаоци и зато

те молимо да објавиш у малој пошти ово наше писмо:

Молимо све чланове географских секција у СФРЈ, који би желели с нама сарађивати, да се јаве на адресу: **Географска секција основне школе „Ратко Павловић Ћићко", 25253 Ратково, Бачка.**

ПАНТЕР СА НЕРЕТВЕ

Драга Редакцијо,
молим вас да у малој пошти објавите адресу голмана мостарског „Вележа" и наше фудбалске репрезентације Енвера Марића.

Иван Симовић,
Крушевац

Енверу Марићу можете писати на адресу: Ф. К. „Вележ", 79000 Мостар. Иста адреса је и осталих фудбалера „Вележа" и чланова репрезентације.

WALT DISNEY
МИКИ

ГДЕ ДА ВЕЧЕРАМО, МИНИ?

ДА ОДЕМО ДО ОНОГ **РЕСТОРАНЧИ-КА** У УЛИЦИ БРЕСТОВА!
КАКВА ИМ ЈЕ ХРАНА?

ЗАР ЈЕ ТО ВАЖНО? ШЕФ САЛЕ ИМ ЈЕ ПРОСТО ЧАРОБАН!

ДВА ЗАЛОГАЈА ПРЕДЈЕЛА... 48 КАЛО-РИЈА...
КЛИК

ТРИ ЗАЛОГАЈА ПОСНЕ ГОВЕДИНЕ, 52 КАЛО-РИЈЕ...
КЛИК КЛИК

САЛАТА, 25 КАЛОРИ-ЈА...
КЛИК

ОВАЈ МАЛИ КОМ-ПЈУТЕР МИ ПОМАЖЕ ДА НЕ УНЕСЕМ У СЕБЕ ПРЕВИШЕ КАЛОРИ-ЈА! ЗНАШ ДА ДР-ЖИМ ДИЈЕТУ!
КЛИК КЛИК

ДА ВИДИМО... ДОСАД САМ ПОЈЕЛА 312 КАЛОРИ-ЈА!

НЕ СМЕМ ВИШЕ НИ ДА ТАКНЕМ ВЕЧЕ-РУ!

АЛ' ЈА САМ МИСЛИО ДА ТИ ЈЕ ДОЗВОЉЕ-НО 812 КАЛОРИЈА!
ТАЧНО...

... АЛ' ПЕТ СТОТИНА ОСТАВ-ЉАМ ЗА **ТОР-ТУ СА ШЛАГОМ**!
1152